

UPOZNAJMO NAŠEG BOGA

POUKA ZA MLADE

Januar, februar, mart 2012.

Sadržaj:

1.	Trojedan Bog	4
2.	U početku	13
3.	Bog kao Otkupitelj	22
4.	Bog blagodati i suda	31
5.	Božja svetost	40
6.	Bog kao zakonodavac	49
7.	Gospodar Subote	58
8.	Staranje o svemu stvorenom	67
9.	Biblija i istorija	76
10.	Obećanje o molitvi	85
11.	Bog kao umetnik	94
12.	Priče o ljubavi	103
13.	Obećanje o Njegovom povratku	112

UPOZNAJMO NAŠEG BOGA, Grupa autora

Broj 1/2012.

Priprema:

Hrišćanska adventistička crkva, Odeljenje za subotnu školu

Odgovara:

Igor Bosnić

Saradnica na ovom izdanju:

Tamara Babić

Izdaje:

TIP PREPOROD, Beograd

Za izdavača:

Dragan Pejovski,

11000 Beograd, Radoslava Grujića 4

Tabele zalaska Sunca priprema mr Radomir Grujić

Štampa:

»Preporod«, Beograd, 2011.

Tiraž: 350

www.subotnaskola.org

Na osnovu mišljenja Republičkog sekretarijata za kulturu SRS broj 413–133/72–02 od 19. III 1973. godine oslobođeno plaćanja osnovnog poreza na promet

Kako da dobijete najviše iz biblijske pouke za mlade

Činjenice koje treba da znate

Biblijske pouke za mlade zasnovane su na uverenju da je Božja reč sila koja menja i da je grupno proučavanje važan način dobijanja te sile. Svrha biblijskih pouka za mlade je da se mladim adventistima sedmoga dana pruži sredstvo za predano proučavanje zajedničkih tema o kojima će moći da razgovaraju svake sedmice u subotnoj školi. Mnogi koji proučavaju biblijske pouke za odrasle otkrivaju da ovo izdanje za mlade obogaćuje proučavanje biblijskih pouka jer one obrađuju iste teme i zato mogu da posluže kao dodatno gradivo.

Četiri stotine mlađih adventista učestvuje u pisanju biblijskih pouka za mlade svake godine. Široki izbor i povremeno ponavljanje sadržaja odražava veliku raznolikost njenih pisaca širom sveta i kako oni pojedinačno doživljavaju temu koju proučavaju. Štampa se oko 70.000 primeraka biblijske pouke za mlade.

Smernice za proučavanje

1. U molitvi otvorite svoj um za vođstvo Svetog Duha dok proučavate.
2. Biblijski izvori na kojima se zasniva pouka za određenu sedmicu štampani su boldiranim slovima u delu pouke nazvanom »Logos«. Pročitajte sve tekstove.
3. Biblijski izvori za određenu sedmicu obično su podeljeni na delove na stranicama »Logosa«. Pri proučavanju ovih delova pažljivo pročitajte biblijske tekstove koji se nalaze pored naslova pre nego što pročitate komentare ispod tih naslova.
4. Čitajte druge delove tokom sedmice sa stanovišta koje ste stekli na temelju ličnog proučavanja biblijskih tekstova.
5. Imajte na umu ciljeve pojedinih delova biblijskih pouka:
 - »Uvod« – oblikovan tako da podstakne vaše interesovanje i usmeri razmišljanje na temu sedmice.
 - »Logos« – vodič za direktno proučavanje biblijskih tekstova za tu sedmicu.
 - »Svedočanstvo« – stavovi Elen Vajt u odnosu na temu pouke.
 - »Dokazi« – pristup pitanjima koja su postavljena u pouci s istorijskog, naučnog, filozofskog ili teološkog stanovišta.
 - »Primena« – kako da misli izložene u pouci primenite u svakodnevnom životu.
 - »Mišljenje« – lični stavovi u odnosu na pouku, a svrha je da podstakne na dalje razmišljanje i razgovor.
 - »Istraživanje« – obaveštava čitaoca o mnoštvu podsticajnih, kreativnih načina za istraživanje teme sedmične pouke.

Biblijske pouke za mlade i Crkva: Biblijska pouka za mlade je odobrena od strane Generalne konferencije. Ona podržava verovanja Crkve adventista sedmog dana. Ipak, njen sadržaj ne treba smatrati službenim izjavama crkve.

Pouka 1

od 31. decembra 2011. do 6. januara 2012.

Trojedan Bog

»A vi, ljubazni, naziđujte se svojom svetom verom, i molite se Bogu Duhom svetim. I sami sebe držite u ljubavi Božjoj, čekajući milosti Gospoda našega Isusa Hrista za život večni«
(Juda 20,21).

POTREBNA SU SVA TRI

UVOD (*Matej 3*)

Su

Pre nekoliko godina, jedne subote uveče, izašla sam sa nekoliko prijatelja. Nažalost, jedan od njih je odlučio da odemo u noćni klub. Dvoje od nas bilo je protiv toga, ali pošto mi nismo upravljali kolima, našli smo se na neki način u zamci. Dok smo stajali u redu, moj prijatelj i ja osetili smo kako nam Sveti Duh šapuće: »Ne ulazite na to mesto«. Čak i kad smo se našli unutra, Duh je nastavio da nam šapuće, zbog čega nam je bilo prilično neprijatno.

Kada smo konačno izašli, osećali smo se kao užasni grešnici nedostojni oproštenja, ali smo se ipak pozvali na svog Spasitelja, Sina, da posreduje za nas i zamoli Oca da nas očisti. On je bio taj koji nas je zaštitio u tom klubu (na mestu gde nije trebalo da budemo) i dao nam oproštaj i očišćenje od krivice. Sve u svemu, celo Božanstvo umešalo se te noći i nastavilo da deluje u mom životu do danas.

Ovaj događaj me navodi da pomislim na jedan drugačiji primer koji jasno pokazuje razliku između članova Trojstva. »I krstivši se Isus izide odmah iz vode; i gle, otvoriše mu se nebesa, i vide Duha Božijega gde silazi kao golub i dođe na njega. I gle, glas s neba koji govori: ovo je sin moj ljubazni koji je po mojoj volji« (*Matej 3,16,17*).

Da bi nam pomogao da razumemmo Trojstvo, Džon Vesli je napisao sledeće: »Kažite mi kako to da u ovoj sobi ima tri sveće ali samo jedna svetlost i ja ću vam objasniti oblik božanskog postojanja«.¹

Bog nije podeljen na tri jednakata dela. Različite ličnosti Trojstva nisu jednostavno pridodate Božjem stvarnom biću. Ličnosti Trojstva nisu tri različita načina gledanja na jedinog pravog Boga. One predstavljaju tri odvojene ličnosti, a suština svake od njih istovetna je sa celokupnim Božjim bićem. Dok proučavate pouku za ovu sedmicu, imajte na umu ulogu koju u vašem životu igra svaka od ličnosti Trojstva.

**Sve u svemu,
celo Božanstvo
umešalo se te
noći.**

Anisa Perez-Perla, Silver Spring, Merilend, SAD

1 Sermonindex.net. John Wesley's Work http://www.sermonindex.net/modules/newbb/viewtopic.php?topic_id=9743&forum=34&start=10&viewmode=flat&order=0

OTKRIVENA TAJNA TROJSTVA**Božja tajna objavljena od početka****(1. Mojsijeva 1,1.2.26.27; 5. Mojsijeva 6,4)**

Na samom početku, Biblia nagoveštava postojanje Trojstva (1. Mojsijeva 1,1.2.26.27). Međutim, kasnije, u 5. Mojsijevu 6,4, Bog podseća Izrael da je On njihov Bog i da je On jedinstven po tome što je – jedan Bog. Ovi stihovi su naizgled u suprotnosti jedan sa drugim. Međutim, jevrejska reč za Boga u ovom stihu, *Elohim*, nalazi se u množini. Trojedan Bog je po mnogo čemu matematički absurd.¹ Kada bolje razmislimo, verovanje u Vrhovno Biće koje je zaslužno za stvaranje sveta, a ono samo nije stvoreno, predstavlja tajnu samo po sebi. Verovanje da je Bog trojedan čini ovu tajnu još većom. Ipak, upravo otkrivenjem Trojstva Bog omogućava čovečanstvu bolji uvid u Božju prirodu.

Božja tajna otkrivena u Novom zavetu (Matej 3,13-17)

Pojam Trojstva jasno je otkriven u Novom zavetu (Matej 28,19; 2. Korinčanima 13,14; 1. Petrova 1,2; Juda 20,21). Verovatno najupečatljivije otkrivenje dato je prilikom Isusovog krštenja. Dok se priprema za svoju zemaljsku službu, On zastaje da bi bio kršten. Ali, istog trenutka kad se Isus podiže iz vode, ostali članovi Trojstva Mu se pridružuju. Duh Božji u obliku goluba spušta se na Njega. To je praćeno i objavom Boga Oca da je zadovoljan onim što se upravo dogodilo. Koji trenutak bi bio povoljniji za otkrivanje Trojednog Boga od posvećenja zemaljske službe Isusa, Reči Božje koja je postala telo (Jovan 1,1). Da li nam možda ovim činom potvrđivanja Bog dopušta da sagledamo ulogu koju svaki član Trojstva igra u našem životu?

Tajna Božje ljubavi otkrivena od strane Oca**(Jovan 3,16; 15,13; Filibljanima 2,5.6)**

U Jevanđelju po Jovanu 3,16 Bog otkriva svoju ljubav prema palom čovečanstvu. Kada su naši praroditelji zgrešili, ljudski rod je bio osuđen na večno uništenje (1. Mojsijeva 2,16.17). Ipak, u 1. Mojsijevu 3,5, pojavljuje se Božje obećanje da će poslati svog Sina da silu neprijatelja uništi silom krsta. Iako će peta Evinog semena (Isusa) biti povređena, sotona će zadobiti smrtonosni udarac u glavu. Ovo proročanstvo je isto tako i objava Božje ljubavi – ljubavi kakvu otac oseća prema svojoj deci, koja bi ga, ako bi bilo potrebno, navela da umre umesto njih. I to je upravo ono što je Bog učinio. U Hristu, Bog je doslovno postao telo i krv kako bi mogao da preuzme kaznu koja je bila namenjena nama, da bismo mi mogli da primimo život kao nagradu koja je bila namenjena Njemu (Isaija 53,3-5).

¹ Richard Rice, Reign of God, p. 58.

Tajna Božje poniznosti otkrivena preko Sina (1. Mojsijeva 22,1.2; Luka 22,42; Jovan 4,34; Filibljanima 2,5.6)

Stari zavet otkriva uzvišeni čin Božje ljubavi preko priče o Avramovom pozivu da žrtvuje Isaka, obećanog sina. Avramovo srce mora da se steglo od tolikog bola, ali ne zaboravimo ulogu koju je Isak odigrao kada je reč o uspehu ili neuspehu ovog poziva. Plan ne bi mogao da urodi plodom da se Isak nije potčinio naredbama svoga oca.

To je upravo ono što je Isus, Božji Sin, učinio. Iako je plan za spasenje čovečanstva postojao mnogo pre stvaranja sveta, on je još uvek zavisio od Isusovog dobrovoljnog potčinjavanja željama svog Oca (1. Petrova 1,17-20; Efescima 1,4.5). Zbog toga što je Bog odlučio da se ponizi uvezvi telesni oblik preko Isusa, došlo je do borbe koja je uključivala snagu volje. To se vidi u Getsimaniji gde smo svedoci Isusove borbe da potčini svoju volju volji svoga Oca.

Tajna Božje sile otkrivena preko Duha (Jovan 14-16; Efescima 3,16-19; Filibljanima 2,12.13)

U trećem članu Trojstva vidimo Božju želju da bude prisutan u našem svakodnevnom životu. Iako je Isusov dolazak otkrio Božju želju da bude sa nama, Sveti Duh otkriva Njegovu želju da živi unutar nas, dodeljujući nam na taj način silu da postanemo sličniji Njemu. »Silaskom Svetog Duha, približio im se još više, kao Božje prisustvo u zajednici vernika i u privatnosti njihovog ličnog života.«¹

U Hristu, Bog je doslovno postao telo i krv.

Rezultat ovakve bliskosti je život prožet rodovima (Galatima 5,22.23). Pavle nas podseća da je život nezamislivog bogatstva obećan svima koji su spremni da dopuste Duhu da upravlja njihovim životom (Efescima 3,20). On je pisao: »Jer je Bog što čini u vama da hoćete i učinite kao što mu je ugodno« (Filibljanima 2,13). Ovde Pavle objašnjava da je Božji Sveti Duh taj koji stavlja u naše srce želju da ugodimo Bogu i daje nam silu da to učinimo.

Trojstvo će, po mnogo čemu, ostati tajna na ovoj zemlji. Međutim, Jovan nas podseća da kada se Hristos bude vratio više neće biti tajni, jer ćemo onda konačno videti Boga onakvim kakav On jeste (1. Jovanova 3,2.3) – ne više »kao kroz staklo u zagonetki«, već licem k licu (1. Korinćanima 13,12).

ODGOVORITE

Kako nam učenje o Trojstvu daje jasniji uvid u dubinu Božje ljubavi prema palom čovečanstvu?

Čarls A. Tep, Koledž Park, Merilend, SAD

1 Gilbert Bilezikian, Christianity 101, p. 88.

Prvi adventisti poticali su iz različitih denominacija od kojih su se neke zapravo protivile učenju o Trojstvu. Zbog toga je ovo učenje prihvaćeno prilično kasno u razvoju naše doktrine. Do prekretnice je došlo 1898. godine kada je Elen Vajt objavila *Čežnju vekova*. U 1. poglavlju ona je pisala: »Gospod Isus Hristos bio je jedno sa Ocem od večnih vremena; On je bio 'obliče Boga', obliče Njegove veličine i veličanstva, 'sjajnost slave'«.¹

Međutim, njena tvrdnja o Isusovom božanstvu bila je nešto što je uzdrmalo Crkvu. Pišući o vaskrsenju Lazara, ona kaže: »Još uvek želeći njenu veru /Martinu/ da upravi u pravom smeru, Isus je izjavio: 'Ja sam vaskrsenje i život'. U Hristu je ikonski, nepozajmljeni, nestečen život. 'Ko ima Sina Božjega ima život.' Hristovo božanstvo je vernikovo čvrsto obećanje o večnom životu.«²

»Hristovo božanstvo je vernikovo čvrsto obećanje o večnom životu.«

pobedi greh jedino moćnim delovanjem Trećeg lica Božanstva, koje će doći sa neizmenjenom silom u punini božanske moći.³

»Utešitelj koga je Hristos obećao da će poslati nakon što bude uzdignut na nebo, jeste Duh u svoj punini Božanstva, koji pokazuje silu božanske blagodati prema svima koji prime Hrista i veruju u Njega kao svog ličnog Spasitelja. Nebeski trio čine tri žive osobe. U ime ove tri velike sile – Oca, Sina i Svetog Duha – krštavaju se oni koji živom verom primaju Hrista, a te sile sarađuju sa poslušnim podanicima neba u njihovim naporima da žive novim životom u Hristu.«⁴

ODGOVORITE

1. Kakav uticaj na ostale stubove doktrine ima to da li verujemo da su Isus i Sveti Duh božanskog porekla ili ne?
2. Koliko god se trudili da objasnimo Trojstvo, ne uspevamo u tome. Kako se vaše razumevanje Boga menja kada shvatite da Ga ne možete objasniti?
3. Gde u svom životu vidite uticaj koji vrši svaka od tri ličnosti Božanstva?

Šeri Menison, Smitsburg, SAD

1 Čežnja vekova, str. 19 orig.

2 Čežnja vekova, str. 530 orig.

3 Čežnja vekova, str. 671 orig.

4 Evangelizam, str. 615 orig.

Internet stranica www.hebrew4christians.com pomaže nam da razumemo Trojstvo posmatranjem dva Božja imena – Elohim i Adonaj. Ova imena su u množini ali se koriste uz glagole koji su u jednini. Džon Dž. Parsons komentariše da »ovaj oblik zaista dopušta pluralitet unutar Božanstva«. Mogli bismo, sasvim tačno, iako gramatički nepravilno, prevesti ove oblike na naš jezik kao: »Oni je« ili »Mi sam«.

Stvaranje takođe predstavlja primer božanske množine – vazduh, voda i kopno čine jedan svet. Ono nas uči da »Bog /stvori/ čoveka po obličju svojemu, po obličju Božjemu stvori ga; muško i žensko stvori ih« (1. Mojsijeva 1,27). »Za to će ostaviti čovek oca svojega i mater svoju, i prilepiće se k ženi svojoj, i biće dvoje jedno telo« (1. Mojsijeva 2,24). Isusovo krštenje takođe nam nudi kratak pogled na Trojstvo kada Sveti Duh silazi na Sina, a Otac izražava svoje odobravanje. Još jedan primer je Božja crkva opisana kao jedno telo sastavljeno od mnogih članova (Rimljanima 12,4; 1. Korinćanima 12,12-14; Efescima 4,1-16).

Učenje o Trojstvu moglo bi navesti neke ljudе da se zapitaju da li mi obožavamo jednog Boga ili trojicu. Jedna od definicija koju deseto izdanje univerzitetskog Miriam Webster rečnika daje za reč *jedan* je »ono što čini udruženo postojanje dve ili više komponenti... biti u slozi ili zajednici.« Članovi Trojstva su, nedvosmisleno rečeno, »ujedinjeno bivstvovanje dve ili više komponenti«. Osim toga, oni su jedno u delovanju, u snazi i savršenstvu i svi su dostojni našeg obožavanja. Izgleda da brojni bogovi mnogobožačkih kultura nemaju takvo jedinstvo.

Međutim, prethodni dokazi su bledi u poređenju sa izveštajem iz Jevanđelja po Jovanu 14 – 17. Isus zna da je Njegova smrt blizu i zbog toga se usredsređuje na tri pojma: (1) Videti Isusa znači videti Boga. (2) Otac nas voli isto koliko i Isus. (3) Duh će biti poslat da nas nauči onome što ne razumemo i da nam pomogne da se setimo onog što smo naučili. U Jovanu 17, Isus poverava svoje učenike brizi svog Oca. On se moli da oni budu jedno kao što su On i Otac jedno (stih 11). Zatim se On moli za nas! Isus se moli »za one koji me uzveruju njihove reči radi; da svi jedno budu, kao ti, oče, što si u meni i ja u tebi; da i oni u nama jedno budu« (stihovi 20, 21).

Dok proučavate Trojstvo, neka bude »blagodat Gospoda našega Isusa Hrista i ljubav Boga i oca i zajednica Svetoga Duha sa svima vama. Amin« (2. Korinćanima 13,13).

**Učenje o Trojstvu moglo
bi navesti neke ljudе
da se zapitaju da li mi
obožavamo jednog
Boga ili trojicu.**

Isus je uzeo na sebe ljudsko obliče i dao nam obrazac po kome možemo voditi život nadahnut Trojstvom – život koji zahteva ovakav način razmišljanja: Bog na prvom, Bog na drugom, Bog na trećem, ja na poslednjem mestu. Bog nas je stvorio da bismo Ga obožavali. Načinio nas je po svom liku. Greh je, međutim, iskvario jasnost Božjeg odraza u nama. Ipak, ako sledimo Hristov primer, to nam može pomoći da drugim ljudima omogućimo da bace letimičan pogled na Boga preko nas. Sledi par ideja o tome kako to deluje:

Hristos je izjavio da je to što volimo jedni druge kao što nas Bog voli najbolji pokazatelj da smo Njegovi.

Nemoj samo da govoriš o tome, budi takav. Rano u svom zemaljskom životu Hristos je jasno obznanio da On treba da radi posao svoga Oca (Luka 2,49). Propovedao je. Lečio je. Voleo je. Umro je. I sve je to činio Bogu na slavu. Hristos nije zahtevao fanfare. Ljudi su videli i verovali, zato što srca koja su otvorena za uticaj Svetog Duha prepoznaju dela nadahnuta Trojstvom, kada se ona do-

gode. Ni mi ne treba posebno da naglašavamo činjenicu da živimo životom koji je nadahnut Trojstvom. Kada se javno molimo pre obroka, kada čitamo religioznu literaturu, kada odbacujemo one delove popularne kulture koji slabe duhovnost i kada vodimo računa o drugima, ljudi će to primetiti.

Voli kao što Bog voli. Hristos je izjavio da je to što volimo jedni druge kao što nas Bog voli najbolji pokazatelj da smo Njegovi (Jovan 13,34.35). Neka od Hristovih najpoznatijih čuda i neka Njegova razjašnjenja odnosili su se na odbačene ljude Njegovog vremena. On je jasno istakao da se Božja milost proteže na svakoga, bez obzira na njegovo mesto u zemaljskoj društvenoj hijerarhiji. Sva Njegova deca su ravnopravna. Mi možemo pokazati svoju ljubav prema drugima poštujući i uzdižući jedni druge. Budi podjednako ljubazan prema prijateljima i strancima. Šalji pozdrave. Radi kao volontер. Saslušaj šta drugi imaju da kažu, ili jednostavno stavi nekome do znanja da se moliš za njega. Takva dela koja odražavaju Trojstvo nekome mogu mnogo značiti.

ODGOVORITE

Svakog dana provodimo nekoliko minuta popravljujući frizuru i odeću kako bi na najbolji mogući način stvarale utisak koji želimo da ostavimo. Kada pogledate u svoje duhovno ogledalo (Bibliju), kakve jednostavne ali značajne popravke mislite da biste mogli napraviti kako biste bolje odražavali Božji lik?

Danijel Aleksander Granderson, Atlanta, Džordžija, SAD

EL ŠADAJ: PRAVI SUPERHEROJ

MIŠLJENJE (Otkrivenje 19)

Če

Čovečanstvo je generacijama stvaralo heroje koji su izvodili junačke podvige. Dozvolili smo Herkulu da bude polubog. Arturu smo dali britansku krunu, zaogrнули plaštem razbojnika iz Šervudske šume i dopustili da nas vanzemaljac sa izmišljene planete spasava od zlikovaca. Ali u stvarnosti, sve što treba da radimo jeste da verujemo u ulogu Svetog Trojstva. Oni su pravi superheroji.

Većina ljudi ne voli da misli o Trojstvu kao o svom najvećem spasiocu. Oni žele da Bog bude deistički bog koji postoji, stvara i posmatra, bez mešanja u njihova zemaljska posla. Dobro, to jeste delimično tačno, ali ima još toliko toga u vezi s Njim. Svako od nas na ovom svetu biva suočen sa izazovima i moćnim zlim duhovima koji potresaju temelje našeg života. Zar ne treba neko da nas odbrani?

U Otkrivenju 19, Jovan je video Isusa kako jaše na belom konju. U jedanaestom stihu, Jovan govori o Isusu kao o onome ko je »veran i istinit«. Jovan takođe kaže da On sudi pravedno i ratuje protiv zla. Zašto mi uporno ograničavamo Božju silu kada je u Pismu očigledan Njegov status superheroja?

Zbog toga mislim da je ideja o Bogu koji samo sedi na svom tronu ne braneći slabe tako užasna. Pismo Ga živo opisuje kao ličnost u akciji. Stoga, ne prizivajmo zemaljske heroje koje smo stvorili sami za sebe. Umesto toga, pozovimo se na Svetu Trojstvo – jedine stvarne Superheroje.

Svako od nas na ovom svetu biva suočen sa izazovima i moćnim zlim duhovima koji potresaju temelje našeg života.

ODGOVORITE

Od kojih svakodnevnih borbi i demona vam je potrebno da budete oslobođeni? Kako možete dopustiti Ocu, Sinu i Svetom Duhu da to učine?

Huan – Hoze D. Garza, Vašington, Kolumbija Distrikt, SAD

ZAKLJUČAK

Jedna od možda najtežih biblijskih ideja kojima naš um može da se bavi jeste trostruka priroda Boga. On je jedan i On je trojica. Oni su Trojica, ali Oni su jedan. Mi obožavamo jedinog pravog Boga koji je u množini. Iako je ovo jedna od činjenica o Bogu koje ne možemo objasniti, mi je prihvatamo jer je to način na koji je Stvoritelj predstavio sebe. Ako bismo mogli u potpunosti da razumemo Boga, možda On ne bi ni *bio* Bog. Stoga, možda nije najvažnije da objasnimo ovu istinu, nego da je doživimo.

RAZMOTRITE

- Pročitajte Jevanđelja i zapišite svaki opis koji nađete o karakteru, ulozi i misiji svakog od tri lica Božanstva.
- Potražite u pesmarici i pевajte pesme koje su ispevane o Trojstvu ili u kojima se pominje Trojstvo.
- Obratite se u svojoj molitvi svakom od članova Trojstva u vezi sa ulogom koju On igra u vašem životu.
- Nacrtajte, naslikajte ili skicirajte scenu Isusovog krštenja, pokazujući prisustvo svakog od članova Trojstva.
- Napravite skeću o svetilištu u kome su Izraelci obožavali Boga u pustinji i onda razmišljajte o tome šta svaki komad nameštaja u njemu govori o ličnostima Trojstva.
- Povedite razgovor u svom subotnoškolskom razredu ili maloj grupi, tražeći od ljudi da razmisle o načinima na koje porodica (otac, majka, dete) odražava sliku trojednog Stvoritelja.

POVEŽITE

Isaija 48,16; Matej 3,16.17; Juda 20,21.

Woodrow Whidden, Jerry Moon, John W. Reeve, *The Trinity*; Max Hatton, *Understanding the Trinity*.

Sonja Henengard, Čehalis, Vašington, SAD

Pouka 2

od 7. do 13. januara 2012.

U početku

»Jer kroz njega bi sazdano sve što je na nebu i što je na zemlji, što se vidi i što se ne vidi, bili prestoli ili gospodstva ili poglavarstva, ili vlasti: sve se kroza nj i za nj sazda«
(Kološanima 1,16).

Teško mi je da zamislim svet bez Stvoritelja. Ne mogu da verujem da sam slučajno došla u postojanje i da moj život nema nikakvu svrhu. Ono što me drži jeste misao da je Bog pun ljubavi stvorio čovečanstvo, pa prema tome i mene. Kada je stvorio Adama i Evu, On im je dao smisao života. Trebalo je da obrađuju zemlju i da zasnuju porodicu. Čak i kada su zgrešili protiv Njega, On se postarao za njihovo spasenje (1. Mojsijeva 3,14.15; Jovan 3,16). Sada On čeka na povratak svog Sina da bi mogao da nas povede u svet koji je čak i bolji od onog koji je u početku stvorio na zemlji. Mnogo puta dok gledamo ovaj svet koji i dalje uništavamo, i sami se osetimo slomljениm. Pitamo se da li je Bog zaista ovde sa nama. Ali, ne treba da se bojimo, jer nas Isus uči da smo »bolji od mnogo vrabaca« (Luka 12,7).

Mi često obolimo od duhovne amnezije.

Mi često obolimo od duhovne amnezije. Zaboravljamo ko smo i Ko je stvorio nas i ovaj svet. Gubimo iz vida Božju ljubav i Njegovu nameru za nas, pa sami smišljamo razlog svog postojanja. Krajnji rezultat je da razlog našeg postojanja ne postoji. Naše znanje doseže samo dotle, ali Božja mudrost je večna. Kada je oblikovao ljude, On je to učinio po svom liku, »i po izgledu i po karakteru«.¹ Baš kao što dete liči na svoje roditelje, tako mi ličimo na Boga, svog nebeskog Roditelja. Često tvrdimo da smo Božja deca, ali ne donosimo odluke u skladu s tim. Zaboravljamo odakle potičemo kada zaboravimo čiji smo. Zašto zaboravljamo da je Bog naš Stvoritelj, kada znamo da je Njemu toliko stalo do nas da je čak izbrojao i sve vlasti na našoj glavi (Luka 12,6)? Kako je moguće da zaboravimo na Boga kada Njegova Reč i priroda pevaju hvalospeve Njegovoj ljubavi prema nama? Dok budete proučavali pouku za ovu sedmicu, neka Bog učini da shvatite kako se Njegov plan stvaranja savršeno uklapa u vaš život.

Britani Hadson, Brempton, Ontario, Kanada

1 Stvaranje – patrijarsi i proroci, str. 31.

NIŠTA NIJE PREPUŠTENO SLUČAJNOSTI

DOKAZ (Jov 38,1-7)

Ne

Jov kao Božje stvorenje bio je Njegov odani sluga. Ipak, u najmračnijem trenutku njegovog života, Bog mu govorи o preciznosti svoje stvaralačke sile. Razmotrite dokaze. Zemlja je jedina planeta snabdevena atmosferom sa tačno onom količinom gasova koji su potrebni za održanje ne samo ljudskog života već i biljnog i životinjskog. Ipak, da je Zemlja samo jedan procenat manja, atmosfera (tanak sloj vazduha sastavljen pretežno od azota i kiseonika, koji se proteže oko 80 kilometara iznad površine zemlje) ne bi mogao da postoji. Da je Zemlja samo za jedan procenat veća, njena atmosfera bi sadržavala slobodan vodonik, što bi, ponovo, učinilo život nemogućim.

Razmislite sada o Zemljinom položaju u odnosu na Sunce. Temperatura na Zemlji varira od približno – 35 do + 50 stepeni Celzijusovih. Stoga, da je Zemlja samo malo bliža ili udaljenija od Sunca, život na njoj ne bi mogao da postoji. Osim toga, Zemlja rotira na način koji je precizan čak do decimala. Kako bi se drugačije mogla objasniti takva preciznost osim da je bila planirana? Nijedna teorija o slučajnom nastanku sveta ne može da objasni tako precizne mere koje je Bog uspostavio i još uvek održava. Kao hrišćani, uviđamo da je svaka teorija o slučajnom nastanku sveta ili evoluciji neprihvatljiva. Bog na početku ništa nije prepustio slučajnosti, a danas On još uvek održava to savršenstvo.

**Bog je sve stvorio
veoma precizno –
čak do decimala.**

Možda ne razumemo u potpunosti Božji pristup Jovovim patnjama u Knjizi o Jovu 38,1-7. Ali Jov je imao odnos sa Bogom koji mu je omogućio da razume da mu Božje reči obezbeđuju dokaz koji mu je bio potreban kako bi se njegovo srce ispunilo radošću. Upravo na osnovu ovog dokaza Jov je pronašao nadu u svom Stvoritelju i Staratelju – Bogu koji je bio, jeste i uvek će biti onaj koji upravlja.

ODGOVORITE

1. Na koje sve načine je Bog vama pokazao svoju neverovatnu silu kojom sve održava?
2. Razmislite o drugim prirodnim pojавама koje naglašavaju precizan rad ruku našeg Oca.

Amanda Ridel, Brempton, Ontario, Kanada

-
1. Andrew Smellie, »Does God exist, or are you an accident?«, <http://metrodcchurch.org/archives/267>.
 2. R.E.D. Clark, *Creation*, p. 20.
 3. Marilyn Adamson, »Is There a God?«, <http://www.everystudent.com/features/isthere.html4>
 4. Isto.

Zagrliti Boga (5. Mojsijeva 32,10)

Deca za svoj opstanak u potpunosti zavise od roditelja. Iz dečije perspektive, mama i tata izgledaju veći od bilo čega na svetu i mogu da reše sve probleme. Iako znamo da je ta perspektiva pogrešna, ona ipak ukazuje na želju da imamo roditelja koji je oličenje takvih moćnih osobina. Dobra vest je da jedan takav Roditelj zaista postoji i čezne da nam omogući doživljaj zajedništva sa Njim.

Na kraju svoje karijere, Mojsije otpočinje svoj poslednji dijalog sa sinovima Izraelovim (5. Mojsijeva 32). Nakon 40 godina lutanja pustinjom, želeo je da ih podseti na njihov odnos zaveta sa Bogom. U 10. stihu, podseća ih (a i nas) da uprkos paloj ljudskoj prirodi, Bog ima velike planove za svoj narod. Više od bilo čega drugog, Mojsije je želeo da oni razumeju značaj uloge koju je

**Božji zakon postoji
da bi nas štitio od
onog što bi moglo
da nas povredi.**

trebalo da preuzmu. Oni nisu mogli ni da pretpostave da će njihova priča – priča o prljavim, umornim pustinjskim nomadima – biti jedan od temelja Svetog pisma.

Mi često tokom celog života potcenjujemo sebe ili sumnjamo u svoje sposobnosti. Skloni smo da zaboravimo na to da smo pustinjske latalice baš kao i Izraelci. Iako Bog možda neće opisati vaš život u nekom novom biblijskom Zavetu, On očajnički želi da razumete da je Njemu vaš život isto toliko važan kao i život Izraelaca. Zar to nije očinska figura kakvu čeznemo da zagrlimo?

Vrhunski Graditelj (Jov 38,4-7)

Da li ste ikada posmatrali nekog oca kako baca uvis u vazduh svoje malo dete? Dete vrišti od sreće dok njegova kompletna dobrobit i sigurnost zavise od očeve snage i koordinacije pokreta. Neverovatno je kako moćno roditelj može izgledati svom detetu. To je bila ta osobina na koju je Bog ukazao Jovu kada Ga je ovaj prozivao da mu objasni zašto je zapao u tako teške prilike.

Satrven tragičnom smrću dece, bolešću i finansijskim krahom, Jov je postao slep za Božju urođenu dobrotu. Dok on u očajanju vapi Bogu tražeći objašnjenje, Gospod ga podseća na svoju svemoć. Bog traži od Jova da Mu objasni proces stvaranja (Jov 38,4). Na taj način, Bog predstavlja sebe kao svemoćnog Stvoritelja kosmosa, Vrhunskog Graditelja čije su alatke Njegove reči, Arhitektu kome nije potreban računar. Tako su se Jovove žalopojke pokazale kao običan nedostatak vere.

U svetu u kome se nagomilava znanje, od suštinske važnosti je da dopustimo sebi da osetimo strahopoštovanje prema ogromnosti, sveobuhvatnosti i veličini Božjoj. U poređenju sa Njim, mi smo ništa drugo do bespomoćna,

zavisna deca koja gledaju u svog veličanstvenog Stvoritelja sa čuđenjem i divljenjem.

Stvaranje i zakon (Psalm 19)

Deci može biti teško da slede pravila. Čak i kada pravila postoje radi njihove zaštite, ona znaju da budu neposlušna. Psalm 19 pruža nam uvid u Božji zakon. Ovde David povezuje dve oblasti teologije koje mi ponekad posmatramo odvojeno: stvaranje i zakon. Nakon što su Adam i Eva pali, Bog je ljudima objavio svoj zakon, ne kao niz naređenja ljutitog totalitariste, već kao niz sigurnosnih mera stvorenih da bi nam pomogle da plovimo opasnim vodama greha. David povlači paralelu između lepote i savršenstva svega stvorenog i lepote i savršenstva Božjeg zakona. On završava ovaj psalm »molitvom koja ujedno traži prihvatanje reči i misli koje je /on/ izgovorio, i predstavlja njegovu opštu molbu za čistotu reči i misli u svakodnevним iskustvima«.¹

Božja ljudska priroda (Jovan 1,1-13)

Božji zakon obezbeđuje istu zaštitu koju roditelji pružaju svojoj deci kada ih uče da ne diraju vrelu peć. Njegov zakon postoji da bi nas štitio od onog što bi moglo da nas povredi.

Jeste li nekad videli decu koja su se izgubila od svojih roditelja? Uobičajeno je da ona u toj situaciji plaču, tražeći pomoć. Jevanđelje po Jovanu govori o neodvojivosti Boga i Njegovih stvorenja. Kao sastavni deo Božjeg stvaranja, mi smo suštinski povezani sa svojim Stvoriteljem. Jovan 1,1-13 opisuje Božji ulazak u ljudsku istoriju. Onaj koji je postojao pre svih stvari postao je telo uspostavljajući potpuno novu dimenziju odnosa između Boga i ljudi. Jovan dočarava sliku Boga koji vodi i usmerava čovečanstvo na taj način što je doslovno postao jedan od nas da bi živeo kao jedan od nas. Ukazujući na Božju ljudsku prirodu u uvodu svog Jevanđelja, Jovan pripisuje Bogu neposrednu ulogu u našoj prirodi.

Očigledno je da naš nebeski Otac želi da uđemo u blizak odnos, odnos zavisnosti sa Njim. Očigledno je da On očajnički želi da shvatimo da Mu pripadamo zato što nas je stvorio.

ODGOVORITE

1. Šta možemo svakodnevno činiti kako bismo ojačali svoju rodbinsku vezu sa Bogom Stvoriteljem?
2. Koji aspekti Božje ličnosti ili Njegovog stvaranja bude u vama osećaj strahopoštovanja? Zašto?
3. Koju od Božjih zapovesti vam je teško da držite i zašto?
4. U kom smislu je Davidova molitva u Psalmu 19,14 uzor molitva za nas?

Kreg Matson, Tulsa, Oklahoma, SAD

1 The SDA Bible Commentary, vol. 3, p. 678.

»U Edemskom vrtu Božja prisutnost ogledala se u prirodnim pojavama koje su ih /Adama i Evu/ okruživale. Svako drvo u vrtu im je nešto govorilo. Nevidljive Božje osobine mogle su se jasno videti i razumeti na osnovu onoga što je stvoreno, čak i Njegova večna sila i Božanstvo...

Prirodne pojave koje mi danas vidimo daju nam samo bledu predstavu edemske lepote i slave. Ipak, svet prirode nepogrešivo objavljuje Božju slavu. U prirodnim pojavama, iako iskvarenim pod razornim uticajem greha, preostalo je mnogo toga lepog. Onaj koji je svemoćan u sili, veliki u dobroti, milosti i ljubavi, stvorio je Zemlju tako da čak i u svom upropašćenom stanju

ona napominje istine u vezi sa veštim Vrhunskim Umetnikom.

»Priroda je puna duhovnih pouka za čovečanstvo«

U ovoj knjizi prirode koja je otvorena pred nama – u prelepom, mirisnom cveću različitih prefijenjenih boja – Bog nam pružadobro poznaći izraz svoje ljubavi. Nakon Adamovog greha,

Bog je mogao da uništi svaki procvetali pupoljak i raskošni cvet, ili je mogao da im oduzme miris, tako prijatan za čula. Na zemlji, sasušenoj i uništenoj kletvom, u šipku, čkalju, trnju, grahorici, možemo pročitati zakon osude, ali od nežnih boja i mirisa cveća možemo saznati da nas Bog još uvek voli, da Njegova milost nije u potpunosti povučena sa Zemlje.

Priroda je puna duhovnih pouka za čovečanstvo. Cveće umire samo da bi procvetalo u novi život i time nam je data lekcija o vaskrsenju. Svi koji vole Boga procvetaće ponovo u nebeskom Edemu...

Bog je upravitelj isto kao što je i Stvoritelj svih stvari. Božansko Biće je zaposleno u održavanju stvari koje je stvorilo. Ista ruka koja drži planine i podešava njihov položaj, vodi svetove u njihovom tajanstvenom kretanju oko Sunca.«¹

ODGOVORITE

1. Kako nam se Božja ljubav otkriva kroz prirodu?
2. Na koje sve načine vi lično možete potražiti Boga preko prirode?

Aleksandra Jeboah, Brempton, Ontario, Kanada

1 »Creation and the Revelation of God«, The Advent Review and Sabbath Herald, Nov. 8, 1898.

Zamislite da živite u kući bez temelja. Verovatno prepostavljate da bi jedna takva kuća bila prilično nestabilna. Zamislite sada da je učenje o stvaranju temelj hrišćanstva. Ako ne razumemo ko nas je stvorio i zbog čega, nemamo ništa na čemu bismo zidali svoju veru.

Biblija uči da je Bog bio prisutan u početku i da je sve bilo stvoreno kroz Njega i za Njega (Jovan 1,1-4). Dok teorija evolucije predlaže nasumične mutacije i prirodnu selekciju koja se odvijala tokom vremena bez neke konačne svrhe, Biblija pokazuje da je od samog početka Bog imao cilj za ono što je stvorio. To je očigledno u načinu na koji je stvarao. Odvojio je šest dana kako bi pažljivo oblikovao svet i sve što je u njemu, umesto da ga je stvorio u trenutku. Teorija evolucije zastupa slučajnost kao objašnjenje kako smo mi došli u postojanje. Međutim, stvaranje pokazuje da smo mi nešto više od slučajnog hira prirode. Bog nas je stvorio po svom liku (1. Mojsijeva 1,26.27), a »nebesa kazuju slavu Božiju, i dela ruku njegovih glasi svod nebeski« (Psalm 19,1).

Stvaranje je temelj svega u šta mi kao hrišćani verujemo.

Stvaranje se nalazi u temelju svega u šta mi kao hrišćani verujemo jer ono potvrđuje da postoji Bog koji je bio prisutan kroz sve generacije (Psalm 90,1.2). Da bismo doprineli objavljuvanju istine o stvaranju i svih ostalih istina koje iz toga proizlaze, treba da se trudimo da svakog dana pokažemo poštovanje prema Božjoj stvaralačkoj sili:

Uvek imajte na umu da ste stvoren po obličju samog Boga. Vi ste Njegovo remek delo (Efescima 2,10).

Poštujte dela stvaranja i starajte se o njima. Zbog toga što nas je Bog stvorio kao gospodare nad delima svog stvaranja (Psalm 8,5.6), moramo naučiti da se mudro staramo o njima.

Uživajte u delima Božjeg stvaranja. Neposredno proučavajte prirodu kad god i gde god se to može bezbedno činiti, ili učite o njoj iz kvalitetnih knjiga i televizijskih emisija.

Tražite mudrost od Boga. Tražite od Njega da vam pomogne da delite sa drugima priču o Bogu kao našem Stvoritelju.

Budite zahvalni. Svakog dana zahvalite Bogu na blagoslovima iz prirode – na hrani, lepoti i zdravlju koje nam priroda daje kada smo u kontaktu sa njom.

ODGOVORITE

1. Šta znači biti stvoren po Božjem obličju?
2. Kako biste podelili svoje verovanje u pogledu stvaranja sa priateljima i članovima porodice koji su prihvatali teoriju evolucije?
3. Na koji način stvaranje igra ključnu ulogu u planu spasenja?

Elizabet Dauns, Toronto, Ontario, Kanada

Ne mogu da dokućim kako je Bog reču doveo u postojanje sazvežđe Velikog medveda. Mnogi često zaboravljaju Njegovu svemoć u svetu u kome nas mnogo šta neprestano podseća na razaranje do koga je doveo greh. Stoga, čak i kad dođe do katastrofe, ne treba nikad da zaboravimo da sve pod nebom pripada Bogu (Jov 41,11).

Mi smo izraz Njegove ljubavi.

Kao grešni ljudi, skloni smo da se preokupiramo svojim sopstvenim životom. Ja priznajem da ponекад izjednačujem Božju dobrotu i ljubav sa količinom blagoslova koje primam. Međutim, to ograničava silu i slavu Božju kao i ono što On može da učini za nas i preko nas. Mi pogrešno mislimo da polažemo pravo na prednosti koje nam On besplatno daje. Zaboravljamo da bez obzira na to šta daje ili uzima, Bog je uvek dostojan naše hvale jednostavno zato što je On Svevišnji. Zaboravljamo da nas On održava čak i kada ne zaslužujemo čak ni vazduh koji udišemo (Rimljanima 3,23).

Kada se ponizimo pred Njim, Bog će nam dati da na trenutak sagledamo stvari koje su veće od nas samih. U Jovu 38,4.31.32 On pita: »Gde si ti bio kad ja osnivah zemlju... Možeš li svezati miline vlašićima /Plejadama/? ili svezu štapima /Orionu/ razdrešiti? Možeš li izvesti južne zvezde /sazvežđa/ na vreme? ili kola /Velikog medveda/ sa zvezdama njihovim hoćeš li voditi?«

Ako verujemo da je Bog Tvorac i Vladar svemira, onda moramo verovati i to da smo mi grešni i da se moramo osloniti na Njegovu snagu. Kada imamo veru u Njega kao u svog Stvoritelja, u stanju smo da obratimo pažnju na Njegovu volju i potpuno Mu predamo svoj život. Ako On može da upravlja sazvežđima, Suncem i Mesecom, onda je više nego sposoban da upravlja našim životom. Prema tome, naša vera u stvaranje oblikuje samu osnovu naše vere.

Negirati stvaranje znači negirati osećaj sopstvene vrednosti koji je od ključne važnosti u određivanju šta ćemo učiniti sa svojim životom. Mi možda nismo ni nalik Velikom medvedu, ali u Božjim očima, ja znam da predstavljam blago, vredno koliko i sama sazvežđa. Mi smo izraz Njegove ljubavi, neprocenjivi dar od Oca sa nebesa, pažljivo planirani, savršeno načinjeni, unikatnog dizajna, rukopoloženi od strane božanskog Tvorca i Cara. Za Njega, mi smo mnogo lepsi od zvezda.

ODGOVORITE

Kako možemo u svom svakodnevnom životu odražavati Božju ljubav prema nama na odgovarajući način?

Mišel Smit, Brempton, Ontario, Kanada

ZAKLJUČAK

Bog je stvorio čovečanstvo zato što je to želeo. Imao je poseban plan za naš život. Stvorio nas je da bismo se brinuli za ostala Njegova stvorenja. Želeo je da budemo plodni i da se množimo. Želeo je i da se družimo sa Njim. Danas smo još uvek blagosloveni primerom višegodišnjih biljaka koje umiru svake jeseni, samo da bi ponovo oživele na proleće – savršeni primer Hristovog vaskrsenja i obećanja da će uvek biti deo našeg života. A nakon što su Adam i Eva zgrešili, On je obećao da će biti naše utočište kada se osetimo izgubljenim.

RAZMOTRITE

- Posetite planetarijum da biste proučavali nebesa. Razmišljajte o tome kako je Bog planirao da zvezde vode putnike na zemlji.
- Zasadite baštu i posmatrajte čudo rasta od semena, preko male biljke, do veće biljke koja širi svoje seme da bi oplodila zemlju i još jednom započela ciklus stvaranja.
- Napišite pismo nekome ko je bio vaš mentor da biste podelili sa tom osobom kako je njegov ili njen uticaj oblikovao ono što ste postali, baš kao što Božja neprolazna ljubav može da vas oblikuje i pretvori u najbolju osobu koju možete zamisliti.
- Podelite sa prijateljem kako se neko teško iskustvo iz vaše prošlosti zapravo pretvorilo u blagoslov kada ste odvojili vreme da razmišljate o Božjem uticaju u vašem životu.
- Odslušajte pesmu Krisa Tomlin »Indescribable«/»Neopisivo« (<http://www.youtube.com/watch?v=7-zJHgaoVa4&feature=related>) i/ili »God's Plan«/»Božji plan«/ od sastava Bluetree. (<http://www.youtube.com/watch?v=9H7rZm1R2iQ>).
- Nacrtajte čestitku ili razglednicu za nekog prijatelja koja pokazuje kako je istina o stvaranju uticala na to kako sagledavate Božji plan za vas.

POVEŽITE

Ellen G. White, *Bible Readings*, pp. 12,13.

June Strong, *Journal of a Happy Woman*, »August«.

Max Lucado, *The Great House of God*, pp. 69-79.

Stefani Jamniuk, Vinipeg, Manitoba, Kanada

Pouka 3

od 14. do 20. januara 2012.

Bog kao Otkupitelj

»Dostojno je jagnje zaklano da primi silu i bogatstvo i premudrost i jačinu i čast i slavu i blagoslov!«
(Otkrivenje 5,12)

Ja sam izuzetno radoznaša osoba što me je često dovodilo u nepriliku dok sam bio dete. Jednog dana sam odlučio da otkrijem kolika je temperatura jela koje se kuva. Zato sam uzeo termometar koji je moja majka koristila da bi proverila moju temperaturu i stavio ga u jelo koje se kuvalo na šporetu. Za nekoliko sekundi, termometar je eksplodirao, a živa i komadići stakla rasuli su se po celoj posudi. Odjednom sam postao svestan nekih od pravila svojih roditelja, tako da sam više nego ikada želeo da se oni vrate kući što je moguće kasnije.

Sigurno je da Adam i Eva nisu nestrpljivo čekali Boga onog dana kad su zgrešili. U stvari, oni su se sakrili (1. Mojsijeva 3,8). S druge strane, sotona je čekao taj trenutak sa nestrpljivim interesovanjem. Možda je govorio: »A sada, o Stvoritelju, šta ćeš učiniti? Ako oprostиш čoveku i ženi, bićeš nepravedan i neveran svom sopstvenom zakonu. Ako ih uništiš, bićeš tiranin! I na kraju će se pokazati da sam ja bio u pravu.«

Zaista, izgledalo je da se Bog našao u pat poziciji. Kako je mogao da spase ljudе koje je stvorio sa tako mnogo pažnje? Kako je mogao On, koji je ljubav, da uništi one koje je tolikо voleo? Tada je pogledao u budućnost i pomislio na sve potpuno bespomoćne ljudе koji će se roditi. On vas je video tačno tamo gde se sada nalazite – možda dobri, a možda i ne. Možda je video da ste u očajanju, da patite zbog prekida veze, da ste beznadežni, da podnosite gorke posledice greha, ili provodite po celu noć u suzama. Tako je Bog odlučio da sam plati cenu koju Njegov zakon zahteva. Njegov Sin će umreti za ovo prvo dvoje ljudi i za sve koji će doći posle njih. On će doći na Zemlju da bismo mi mogli da odemo na nebo. On će preuzeti smrtno telо da bismo mi ponovo mogli da budemo besmrtni. On će živeti sa grešnicima da bismo mi još jedanput mogli da živimo sa anđelima. On će biti povređen, da bismo mi mogli da budemo isceljeni (Isajja 53,5). On će primiti Božje prokletstvo zbog greha da bismo mi mogli da spoznamo Božju ljubav. Hristos će umreti da bismo mi mogli da živimo.

**Izgledalo je da se
Bog našao u pat
poziciji.**

Između pravednosti i ljubavi, Bog je na krstu, preko Hrista izabrao – oboje, da bismo mi mogli da budemo otkupljeni. Za problem greha sada postoji rešenje. Ne moramo više da se krijemo niti da se plašimo povratka svojih roditelja kući.

Klejton Fereira, Karatinga, Brazil

LOGOS (1. Mojsijeva 3,15; Matej 27,46; Marko 10, 32-45; Dela 17,22.23; Rimljanima 1,18.19; 16,20; Efescima 2,8; 1. Petrova 1,18.19)

Godine 2010, učestvovao sam na evangelističkim sastancima sa Indijancima Sateres Maues, duž reke Maral, u Amazoniji, u Brazilu. U početku sam mislio da ja treba da otkrijem Boga ovim domorocima. Međutim, Bog je već bio tu.

Nepoznati Bog (1. Mojsijeva 3,15; Dela 17, 22.23)

Indijanci Sateres Maues veruju u Boga po imenu Tupana koji je sve stvorio. Oni isto tako veruju u biće po imenu Ahiang koje je donelo zlo. Međutim, u njihovom sistemu verovanja nema otkupitelja.

Neke kulture u svojim verovanjima imaju samo delimična saznanja o Bogu Stvoritelju. Apostol Pavle nam pokazuje kako da to upotrebimo da bismo narode tih kultura poučili o Bogu koga samo delimično poznaju.

Zadivljujuće je otkriti da postoje narodi koji su geografski i kulturno udaljeni jedni od drugih, a ipak dele neka osnovna saznanja o Bogu Stvoritelju. To je dokaz da nas je isti Bog sve stvorio.

Poznati Bog (Rimljanima 1,18.19)

Avramu je dato obećanje da Bog neće blagosloviti samo njegovo seme, već, preko njega, sve ljudе. Međutim, Jevreji su zaboravili ovaj poslednji deo obećanja. Isus nam je zapovedio: »Naučite sve narode krsteći ih va ime oca i sina i svetoga Duha, učeći ih da sve drže što sam vam zapovedio« (Matej 28,19.20). U kojoj meri vaša mesna crkva i vi lično ispunjavate ovu zapovest?

Pavle kaže da su svi ljudi grešnici – neznabosći zbog kršenja zakona usađenog u njihovu savest, a Jevreji zbog kršenja pisanog zakona na kome su zasnivali svoje spasenje.

Ne vode svi putevi ka Bogu (Efescima 2,8; 1. Petrova 1,18.19)

Mnoge verske i hrišćanske denominacije još uvek propovedaju da se mi spasavamo na osnovu dela koja činimo. Jevreji su u to verovali tako čvrsto da su razvili učenje o tome kako precizno držati zakon. To učenje zove se Talmud. Ali zakon ne može nikoga da spase. Umesto toga, njegova uloga je da ukaže na naše grehe, a zatim da nas uputi na krst.

Tekst u Jakovljevoj poslanici 2,14-26 pomaže nam da to razumemo. Spasenosna vera se ogleda u dobrom delima koja činimo za druge. Osoba koja je zaista spasena pomaže drugima. Naša vera i dela funkcionišu zajedno. Naši postupci pokazuju drugima da je naša vera stvarna i potpuna. Svako ko ima takvu veru oseća potrebu da govori o Isusu i da pomaže drugima najbolje što ume.

Još jedno pogrešno razumevanje spasenja ogleda se u ovome: kada se jednom predamo Bogu, nikada više nećemo grešiti – »jednom spasen, zauvek spasen«. To je kao da nas Bog vezuje za sebe da bi nas spremio da odemo. U stvarnosti, kada nas Bog opravda, to je kao kad zemaljski sudija proglaši optuženog nevinim čak i ako su on ili ona krivi, i osloboodi tu osobu obaveze da plati za zločine koje je počinila. Isus je bio kažnjen za naše grehe kad je umro na krstu. Naš ideo je da se verom uhvatimo za Njegovu žrtvu.

Pokazati put (Marko 10,32-45)

Isus je konačno otkrivenje koje ljudi dobijaju od Boga. On ne samo što je došao da nas spase, već je došao kao jedan od nas da bismo mogli da ga razumemo. Razmišljajući o tome kako je Bog, preko Isusa, postao jedan od nas, Filip Jensi piše o vremenu kad je imao akvarijum sa morskom vodom. On opisuje kako su ribe bile prestrašene svaki put kad je morao da očisti akvarijum ili čak samo da ih nahrani. »Za moje ribe, ja sam bio božanstvo. Bio sam previše veliki za njih i moji postupci su im bili potpuno nerazumljivi. Moj čin milosti one su doživljavale kao surovost, a moje pokušaje da im pomognem – kao uništenje. Promena njihovog shvatanja, počeo sam da uviđam, iziskivala bi neku vrstu inkarnacije. Morao bih da postanem riba i da 'razgovaram' sa njima na jeziku koji bi one mogle da razumeju.¹ To je upravo ono što je Bog uradio. Preko svog Sina, On je postao jedan od nas, rizikujući time i samo svoje Božanstvo. Kakva ljubav!

Isusova žrtva namenjena je svim ljudima, čak i najvećim grešnicima. Kada ne propovedamo i ne živimo u skladu sa porukom krsta, mi u osnovi obezvređujemo sve što je Isus učinio i što čini za nas kao naš Prvosveštenik na nebu. Ne smemo se ni pred kim ustručavati da govorimo o Isusu, niti da pomažemo onima kojima je pomoć potrebna, kao što je On činio. Na kraju krajeva, Isus se družio sa bogatima, siromašnima, prostitutkama, licemerima, paganima i Samaranjima. Bio je poznat kao prijatelj grešnika jer je odlazio tamo gde su se grešnici nalazili. On se potpuno uključio. Kada su velikog naučnika Luka Pastera pitali kako je uspeo da otkrije i izume tako mnogo stvari, on je odgovorio: »Na polju istraživanja, sreća pomaže samo umu koji je pripremljen². Kako vi pripremate svoje srce i um da otkrijete ljudima Isusa, Otkupitelja koji čezne da spase sve nas?

ODGOVORITE

1. Da li ste shvatili koliko ste grešni?
2. Da li razumete šta je potrebno za spasenje?
3. Šta vi možete učiniti kako biste širili jevanđelje i bili drugima na usluzi?

Fernando Monteiro, Sorocaba, Brazil

1 Philip Yancey, The Jesus I Never Knew, p. 39.

2 The Quotations Page, <http://www.quotationspage.com/quote/27132.html>.

Po

»Isus je živeo, patio i umro da bi nas spasao. Postao je čovek bola' da bismo mi mogli postati sudeonici u večnoj radosti. Bog je svom ljubljenom Sinu, punom blagodati i istine, dopustio da dođe iz sveta neopisive slave na svet pokvaren i uništen grehom, pomračen senkom smrti i prokletstva. Dozvolio Mu je da napusti naručje Njegove ljubavi, obožavanje anđela, i pretrpi sramotu, uvrede, poniženja, mržnju i smrt. 'Kar beše na Njemu našega mira radi, i ranom Njegovom mi se iscelismo.' (Isajia 53,5) Posmatrajte Ga u pustinji, u Getsimaniji, na krstu! Prečisti Božji Sin uzeo je na sebe teret greha. On koji je bio jedno sa Bogom, osećao je u svojoj duši užasnu odvojenost koju je greh učinio između Boga i čoveka...

**»Kolika se
vrednost ovim
pridaje čoveku!«**

Međutim, ova velika žrtva nije podnesena zbog toga da u Očevom srcu uspostavi ljubav prema čoveku, niti da Ga učini voljnim da spase. Ne, ne! 'Jer Bogu tako omile svet da je i Sina svojega Jedinorodnoga dao' (Jovan 3,16) Otac nas ljubi, ne zbog velike žrtve pomirenja, već zato što nas je voleo, postarao se za žrtvu pomirenja. Hristos je bio posrednik preko koga je izlio svoju beskrajnu ljubav na svet koji je pao u greh. 'Jer Bog beše u Hristu, i svet pomiri sa sobom' (2. Korinćanima 5,19) Bog je patio sa svojim Sinom. U dubokoj duševnoj patnji u Getsimaniji, u smrti na Golgoti, srce beskonačne Ljubavi platilo je cenu našeg spasenja...

Cena koja je plaćena za naše spasenje, beskonačna žrtva našeg nebeskog Oca koji je dao svoga Sina da umre za nas, treba da pokrene uzvišena shvatanja o tome šta možemo da postanemo u Hristu... 'Vidite kakvu nam je ljubav dao Otac, da se deca Božja nazovemo!' (1. Jovanova 3,1) Kolika se vrednost ovim pridaje čoveku! Sinovi ljudski prestupom su postali sotonini podanici. Verom u Hristovu žrtvu pomirenja Adamovi sinovi mogu da postanu Božji sinovi. Hristos je uzdigao čovečanstvo, uzimajući na sebe ljudsku prirodu. Grešni ljudi dospeli su tamo gde, zahvaljujući povezanosti sa Hristom, mogu da postanu dostojni imena 'Božji sinovi'.¹

ODGOVORITE

Kako vas saznanje da je Hristos umro da bi nas otkupio motiviše da postanete više nalik Njemu?

Elisa Nascimento, Sao Paolo, Brazil

¹ Put Hristu, str. 13 – 15 orig.

Isus je zaogrnuo svoje božanstvo ljudskom prirodnom. On je sve vreme bio jednak Bogu, ali nije izgledao kao Bog. Ostavio je po strani svoju slavu i veličanstvo. Zbog nas je postao siromašan, da bismo se Njegovim siromaštvom mi obogatili.¹ Umro je da bismo mi mogli da živimo. Patio je zbog nas da bismo mi jednog dana mogli živeti bez patnje.

»Smrt na krstu bila je nešto tako okrutno da je za stare Rimljane reč *crucio* postala sinonim za patnju. Prema istorijskim podacima, postojale su četiri vrste krsta: *comissa* (T oblika), *decussata* (oblika X), grčki krst (oblika +) i *timissa* († oblika). Ovaj poslednji upućuje na ono što nam je po tradiciji poznato na osnovu različitih slika Hristove smrti. Jedino su *timissa* i grčki krst dopuštali postavljanje bilo kakvog natpisa iznad glave osuđenika, kao što Biblija kaže da se dogodilo sa Isusom (Matej 27,37). *Timissa*, s obzirom da je bila izuzetno visoka (4,80 metara), odgovara karakteristikama prikazanim u Jevandeljima. Na osnovu onoga što čitamo (Jovan 19,29.34), krst mora da nije bio nizak, inače vojnicima ne bi bio potreban štap da bi dosegli do usta osuđenika (Isusa), niti koplje da bi Mu proboli rebra. Na tom krstu osuđenik je sedeо go na postolju (*sedicula*). Sa rukama podignutim u obliku slova V, žrtva je morala da stoji na nogama da bi bolje disala. To je izazivalo užasnu patnju. Raspeti je mogao da se bori sa smrću danima. Zbog toga u Marku 15,44 stoji da se Pilat začudio što je Isus već bio mrtav.«²

Dok je umirao na krstu, Isusovo srce bilo je izmučeno bolom i ranjeno tugom. Uzrok Njegove patnje nije bio strah od smrti, već slamajuća težina greha surovog sveta koja Ga je odvojila od ljubavi Njegovog Oca. Sve to je učinilo da Njegova smrt nastupi ranije nego obično. Jedino je savršeni Božji Sin mogao biti naša zamena. To je ono što je naš Spasitelj učinio. On je preuzeo na sebe grehe sveta i postao naš Otkupitelj.

**Jedino je
savršeni Božji
Sin mogao biti
naša zamena.**

ODGOVORITE

1. Šta za vas znači smrt Sina Božjeg?
2. Kako biste drugima preneli poruku o otkupljenju?

Hoao Brito i Estela Pinto, Sao Hoze do Rio Preto, Brazil

1 Testimonies for the Church, vol. 1, p. 680, parafrazirano.

2 Rodrigo Silva, A arqueologia e Jesus, pp. 260, 264.

Svugde po svetu, ljudi svih uzrasta tragaju za herojima, jer oni čine da se osećamo sigurnim i bezbednim. Osim toga, naši heroji, stvarni ili izmišljeni, uglavnom predstavljaju odraz naše lične želje da svet učinimo sigurnijim, srećnjim mestom za život. Nažalost, naši heroji, bilo stvarni ili izmišljeni, imaju slabosti, a kada njihovi neprijatelji otkriju te slabosti, koriste ih za njihovo uništenje. Ipak, postoji jedan Heroj koji nikada ne može biti uništen, uprkos tome što je On stvarno umro (*Isajija 53*). Međutim, za razliku od drugih heroja koji umiru, ovaj se vratio u život (*Matej 28; Efescima 2,4-6*). Njegovo ime je Isus.

Naš heroj Isus čini mnogo više za nas osim što nas štiti od sotone.

Naš heroj Isus čini mnogo više za nas osim što nas štiti od sotone. On nas oslobađa od greha i osnažuje nas Svetim Duhom da živimo promenjenim životom (*Galatima 5,22-26*). Isus nije umro zato što je bio pobeđen u bici. Umro je zato što je to bio jedini način da nas spase. Isus je više od običnog heroja, jer je svojom čudesnom ljubavlju platio za nas cenu greha. Na krstu, On je iskusio večnu smrt koja je bila namenjena nama. Isus verom postaje naš lični heroj. »Pravda Božja verom Isusa Hrista u sve i na sve koji veruju« (*Rimljanima 3,22*). Kako mi dolazimo Njemu u veri?

Pre svega, verujte u Božje obećanje da Hristos iskupljuje naše grehe iz prošlosti i da nas jedino On može učiniti svetim.

Zatim, priznajte svoje grehe i posvetite svoj život službi Bogu.¹

»Tek kada to učinite, Bog će ispuniti ono što je rekao. Ako verujete da vam je oprošteno i da ste očišćeni, Bog ispunjava obećanje, vi ozdravljate, isto kao što je i Hristos oduzetom dao snage da hoda, kada je ovaj čovek poverovao da je izlečen. To je tako ako u to poverujete.«²

ODGOVORITE

Šta još možemo naučiti iz sledećih tekstova o tome kako da dođemo Bogu u veri – *Isajia 55,1; Jezekilj 36,25-27; Matej 9,1-7*?

Denis Silvera i Saulo Viera, Artur Noguera, Brazil

1 Videti Put Hristu, str. 49-51 orig.

2 Isto, str. 51 orig.

JAGNJE KAO HEROJ

MIŠLJENJE (Otkrivenje 5)

Duž reka u šumama Amazonije nalaze se hiljade sela čiji stanovnici žive od lova i ribolova. Kada se lovci vrate sa velikom i nekada opasnom životinjom, svi se okupe da je vide, a lovac deli meso sa svim porodicama. Bar toga dana – on je heroj.

Neki heroji u današnjim medijima postali su to tako što su nekoga ili nešto ubili. Zato izgleda čudno što je Hristos postao heroj ne na osnovu toga što je nekog ubio, već što je On sam bio ubijen. U stvari, Njegova smrt zbog naših greha čini Ga vrhunskim sveopštим herojem.

Otkrivenje 5 nas podseća na drevni jevrejski zakon koji nalazimo u 3. Mojsijevoj 25,25. Kada bi neko osiromašio i morao da proda nešto od svoje imovine, njegov najbliži rođak trebalo je to da otkupi. U Otkrivenju 5,2 andeo pita: »Ko je dostojan da otvori knjigu i da razlomi pečate njezine?« Drugim rečima: »Da li ijedan od Adamovih potomaka ima sredstava da otkupi ovu planetu i njene stanovnike?«

Dok Jovan plače pred nebeskim prestolom, jedan od starešina mu govorи: »Ne plaći, evo je nadvladao lav, koji je od kolena Judina, koren Davidov, da otvori knjigu i razlomi sedam pečata njezinih« (stih 5). Zatim se Hristos pojavljuje kao Jagnje i dok uzima knjigu, nebeska bića kleče pred Njim i pevaju: »Dostojan si da uzmeš knjigu, i da otvoriš pečate njezine; jer si se zaklao, i iskupio si nas Bogu krvlju svojom« (stih 9).

Time što je istovremeno bio Bog i čovek, Hristos je postao naš Otkupitelj, takoreći naš najbliži rođak, prolivajući svoju čistu krv da bi otkupio naš život iz sotoninog stiska. Prema tome, ne lovac, već Onaj koji je ubijen postao je heroj. Na taj način, On nas je otkupio kao one koji Mu pripadaju.

**Time što je
istovremeno bio Bog
i čovek, Hristos je
postao naš Otkupitelj.**

ODGOVORITE

1. Zamislite da stojite pored Jovana u trenutku kad on dobija viziju opisanu u 5. poglavlu Otkrivenja. Kako se osećate povodom toga što je Onaj koji je nekada bio ubijen postao heroj? Šta imate da kažete Onome koji je umro radi vas?
2. Na koje načine Isus može biti vaš heroj svakog dana?

Rikardo Koeljo i Ana Karolina, Maues, Brazil

ZAKLJUČAK

Ogromna težina greha koja je odvojila Isusa od Oca okončala je Njegov život tog dana na krstu. Tako je rešen problem straha koji je mučio ljudski rod još od trenutka kad je Bog pošao da traži Adama i Evu u Edemu. Isusova smrt je omogućila svakome da upozna Boga kao Oca punog ljubavi, što On i jeste, a naša prednost je da govorimo drugima o Njemu.

RAZMOTRITE

- Napravite ilustraciju na osnovu lekcije o termometru. Nacrtajte autora kao dečaka koji gleda kroz kuhinjski prozor prema putu ili prilazu kući. Napravite ilustraciju koja prikazuje neki sličan događaj iz vašeg detinjstva.
- Pročitajte knjigu *Fearfully & Wonderfully Made /Pažljivo i divno sazdan/* od dr Pola Brenda i Filipa Jensija. Zapazite kako delovi tela i životni procesi izlaze na kraj sa povredama i bolestima. Uporedite autorovu upotrebu tela Hristovog kao metafore za Božje otkupiteljsko delo u našem telu i u Njegovoj Crkvi.
- Istražite legende o stvaranju i/ili o hrani iz svoje kulture. Nabrojte elemente koji su im zajednički. Proširite svoje istraživanje tako da obuhvati i biblijski izveštaj. Šta druge legende imaju zajedničko sa biblijskim izveštajima? Šta vaša otkrića govore o Božjoj povezanosti sa celim čovečanstvom?
- Odsvirajte i otpevajte pesmu »Man of Sorrows! What a Name« (»Hallelujah! What a Savior!«) od Filipa Blisa. Skoncentrišite se pažljivo na reči. Unesite naslov u Internet pretraživač da biste pronašli verziju koja odgovara vašem muzičkom ukusu.
- Napravite predstavu o Adamu, Evi i đavolu (1. Mojsijeva 2,18 – 3,7). Završite je pre trenutka kad Bog poziva Adama i Evu u vrtu. Naglasite jezik tela svakog od likova koji treba da otkrije šta je prolazilo kroz njihov um u određenom trenutku.
- Napravite modele četiri različita tipa krsta koji su opisani u pouci za utorak.
- Prisetite se iskustva kad je jedno ili oboje vaših roditelja bilo odsutno, a vi ste se iz nekog razloga uplašili da li će se oni uopšte vratiti. Da li ste se ikad slično osećali u vezi sa Isusovim povratkom? Odvojte dovoljno vremena da razmislite o svom odgovoru.
- Odvojte vreme da posmatrate rađanje sunca nad horizontom. Dok to činite, zapazite promene u prirodi. Uporedite boju neba i predela tokom i nakon izlaska sunca. Razmislite koliko se to što vidite slaže sa stihovima i pesmama koje govore o zori. Zamislite kako je izgledala ona zora kad je naš Otkupitelj ustao iz groba.
- Napravite spisak tekstova za dalje čitanje iz Pisma, dela Duha proroštva i drugih hrišćanskih pisaca u vezi sa Hristom kao našim Otkupiteljem.

POVEŽITE

Jov 19,25; Isaija 54,4-6.

Čežnja vekova, poglavља 78, 79, 80, 81.

Gil Bansen, Oburn, Vašington, SAD

Pouka 4

od 21. do 27. januara 2012.

Bog blagodati i suda

»Jer će svako delo Bog izneti na sud i svaku
tajnu, bila dobra ili zla«
(Propovednik 12,14)

Predsednik El Salvador-a 40-ih godina dvadesetog veka koristio je prilično neobične metode da bi se borio protiv kriminala. Ako bi policija uhapsila nekoga prvi put, označili bi njegovo čelo posebnim znakom koji je ukazivao da je on lopov. Ako bi prestupnik ukrao po drugi put, bila bi mu odsečena jedna ruka. Ako bi počinio i treći zločin, odsekli bi mu i drugu ruku. Ako bi učinio četvrti prestup, bio bi ubijen.

Jednog dana, pred predsednika je bio izveden prestupnik koji je počinio četvrti zločin. Na predsednikovo iznenađenje, bio je to njegov rođeni sin. Na to je predsednik rekao: »Nisam ja taj koji naređuje da budeš ubijen. Zakon je taj koji te osuđuje.«

Božji zakon je to što nas, kao hrišćane, osuđuje. Ipak, za razliku od predsednika El Salvador-a iz 1940-ih, naš Bog je mnogo velikodušniji kad je reč o oproštenju. Kako On rešava problem?

**Znamo da nas naš
Otač nikad neće
ostaviti same u
teškoćama.**

Mi smo spaseni Božjom blagodaću kroz ve-ru (Efescima 2,8). »Ipak, to što su pod milošću ne daje vernicima dozvolu da ostanu 'u grehu da se blagodat umnoži' (Rimljanima 6,1) Hristova smrt uzdigla je Zakon, podupirući nje-gov vaseljenski autoritet. Da se Zakon mogao promeniti, On ne bi morao da umre. Ali pošto

je ovaj zakon apsolutan i nepromenljiv, zahtevana je smrt da bi se platila kazna koju on nameće. Ovom zahtevu Hristos je svojom smrću na krstu u potpunosti udovoljio, omogućujući večni život svima koji prihvataju Njegovu veličanstvenu žrtvu.¹

Znamo da nas naš Otač nikad neće ostaviti same u teškoćama. On nam šalje Svetog Duha da preobrazi naš karakter i sačuva nas da ne grešimo. Ništa na ovom svetu ne može se uporediti sa ljubavlju i pravdom našeg Oca. Neka Bog učini da ove sedmice, dok budete proučavali o Njegovom sudu i blagodati, ponovo poželite da sledite samo Njega.

Fernando Ajala, San Miguel, El Salvador i Karen Ojola Palacios, Kvito, Peru

¹ Adventistički hrišćani veruju, str. 309.

Reč *svetlost* provlači se kroz celu Bibliju, od 1. Mojsijeve do Otkrivenja, i na mnogim mestima se povezuje sa rečju *tama*. Međutim, reči *svetlost* i *tama* koriste se na poseban način u 1. poglavlu Jovanovog jevandjelja. Ovde je svetlost simbol »božanske ljubavi manifestovane u Reči koja je postala telo / Isusu Hristu/«¹ dok je tama simbol »moralne tame nepoznavanja ljubavi i milosti Božje i beznađa kad je reč o smrti... Da bi odagnala ovu koprenu tame, Svetlost života /Isus/ došla je na svet.² Takva svetlost i tama ne mogu postojati istovremeno. Jedna automatski isključuje drugu. Nije moguće činiti zlo (Jovan 3,20) i očekivati da Svetlost života obitava u našem srcu. Sotona uživa kada je naše srce puno »moralne tame greha«.³ Njegov jedini cilj u životu jeste da se postara da takva tama i ostane u našem srcu.

Međutim, Božji cilj za nas je da budemo spaseni posredstvom Svetlosti života – Njegovog Sina koji je umro na krstu umesto nas i tri dana kasnije ponovo ustao. Na taj način mi možemo postati »izabrani rod, carsko sveštenstvo, sveti narod, narod dobitka, da /objavimo/ dobrodetelji onoga koji / nas/ dozva iz tame k čudnome videlu svome« (1. Petrova 2,9). U ovom stihu, reč *dobrodetelji* odnosi se na »Božji slavni karakter, izobilnu ljubav i milostivo staranje za spasenje grešnika... Bog je stekao Crkvu kao svoje posebno vlasništvo da bi njeni članovi mogli da odražavaju plemenite crte Njegovog karaktera u sopstvenom životu i da objavljuju Njegovu dobrotu i milost prema svim ljudima. Privlačnošću hristolike ličnosti i milosrdjem hristolikih dela hrišćani treba da otkriju Boga svetu kao što je Isus to činio...«⁴

**Božji cilj za nas je
da budemo spaseni
posredstvom
Svetlosti života.**

ODGOVORITE

1. Kako možemo znati da li imamo Svetlost u svom srcu?
2. Zamolite Svetog Duha da vam pomogne da preispitate svoj život kako biste videli da li otkrivate »Boga svetu kao što je Isus to činio«.

Kevin Parada, Alahuela, Kostarika

1 The Seventh-day Adventist Bible Commentary, pp. 898, 899.

2 Isto, str. 899.

3 Isto.

4 Isto, str. 562.

U Bibliji, blagodat i sud su međusobno povezani. Današnja pouka istražuje tu povezanost.

U početku (1. Mojsijeva 3; 6)

Primere blagodati i suda nalazimo neposredno nakon što je Bog stvorio svet. Adam i Eva su bili neposlušni Bogu kada su jeli sa drveta za koje im je On rekao da se drže dalje od njega. Kain je ponudio neodgovarajuću žrtvu Bogu, postao ljubomoran na svog brata koji je ponudio ispravnu žrtvu, a zatim ga ubio. Do vremena Noja zemlja je bila toliko puna greha da mu je Bog rekao da će je uništiti, i naložio mu da izgradi barku kako bi spasao svoju porodicu i primerke životinja koje je Bog stvorio. Čak i nakon toga, greh se vratio u tolikoj meri da je Bog našao za shodno da uništi dva grada – Sodom i Gomor. U svim tim primerima vidimo jedan obrazac:

**Bog je poslao svog
Sina da umre večnom
smrću kojom je trebalo
mi da umremo zbog
svojih greha.**

1. Neko čini greh.
2. Bog izgovara sud nad grešnikom.
3. Bog grešniku nudi milost.¹

Pogledajmo ovaj obrazac u slučaju Adama i Eve:

1. Odlučili su da zgreše kada su jeli sa drveta za koje im je Bog naredio da ga ne diraju (1. Mojsijeva 3,6)

2. i 3. Zatim je Bog izrekao sud nad njima (1. Mojsijeva 3,16-19), sud koji je otkrivao Božju blagodat jer je bio »uzdržan i istovremeno popravni po svojoj svrsi«.² Bog je pokazao blagodat čak i kad ih je potražio neposredno nakon što su zgrešili, viknuvši Adamu: »Gde si«. »Ove reči ne treba shvatiti kao osudu, već kao poziv da se vrati Bogu i udalji od sotone i ropstva grehu koje je on doneo na svet. /Ovde/ Stvoritelj predstavlja sebe kao Spasitelja čiji poziv nudi blagodat.«³

Isuse, oprosti nam (Jovan 3,16-21)

Bog je poslao svog Sina da umre večnom smrću kojom je trebalo mi da umremo zbog svojih greha. Kada prihvativamo Isusovu žrtvu u našu korist, bivamo proglašeni nevinim pred Ocem. »Koji njega veruje ne sudi mu se, a koji ne veruje već je osuđen, jer ne verova u ime jedinorodnoga sina Božjega.

1 Handbook of Seventh-day Adventist Theology, George Reid. »Divine Judgment«, Gerhard F. Hasel, p. 819.

2 Isto.

3 Isto.

A sud je ovaj što videlo dođe na svet, i ljudima omile većma tama negoli video; jer njihova dela bejahu zla« (Jovan 3,18.19).

Važno je upamtiti da nam primanje Njegove blagodati ne daje dozvolu da nastavimo da grešimo. Ako zaista prihvativmo Njegovu blagodat, Sveti Duh će živeti u našem srcu i preobraziti naš život (Galatima 5,16-23).

Bojati se Sudnjeg dana? (Propovednik 12,14; 1. Korinćanima 3,13; 2. Korinćanima 5,10; 1. Jovanova 4,17)

Koliko puta ste u vestima gledali nepravedno suđenje? Da li ste ikad čuli za nekog ko je nezasluženo dospeo u zatvor? Čak i u Bibliji imamo primer Josifa koga su ljudi nepravedno osudili (1. Mojsijeva 39,1-21). Ljudski sud biva zaslepljen sa tako mnogo različitih stvari. Stoga je važno da ne poredimo Božji sud sa ljudskim. Mnogi ljudi su uplašeni kad razmišljaju o Sudnjem danu, ali to je zbog toga što misle o ljudskom suđenju i ne razumeju Božji sud.

Ako ste prihvatali Hrista kao svog Spasitelja i imate Svetog Duha u svom srcu, ne treba da se plašite suda. Ne treba da se plašite da ćete biti kažnjeni. Tekst u 1. Jovanovo 4,17 uverava nas da »imamo slobodu na dan sudni; jer kao što je on i mi smo na svetu ovom« (1. Jovanova 4,17).

Poruka prvog anđela (Otkrivenje 14,6.7)

Kako možemo da se bojimo Boga koji nam sudi kada je to onaj isti Bog koji je od samog početka vremena imao plan da spase ljude, pre nego što su uopšte postali grešnici? Kako je zadivljujuće verovati u Boga koji se stara za naše potrebe čak i pre nego što se one javi. U Otkrivenju 14,6.7 čitamo poruku prvog anđela. To je poruka večnog jevandjelja. Ovde još jedanput saznajemo da je Božja poruka namenjena svima (Jovan 3,16). I još jedanput, to je poruka puna blagodati jer je »povezana sa pozivom i opomenom koje otkrivaju da dan spasenja nije prošao. Ljudi još uvek mogu da se obrate Bogu i uteknu od gneva koji će doći.¹

Milioni ljudi ne znaju za jevandjelje. Mnogi nisu spremni za konačni sud. Kada govorimo drugima o Njegovom spasenju, mi delimo Njegovu blagodat baš kao što smo je i sami primili u trenutku kada smo poverovali.

ODGOVORITE

1. Pogledajte ponovo obrazac greha, suda i blagodati o kome smo raspravljadi na početku današnje pouke. Kako vidite ovaj obrazac u Kainovom životu, u priči o Potopu i u slučaju Sodoma i Gomora? Kako ga vidite u svom sopstvenom životu?
2. Zbog čega je nemoguće odvojiti Božju blagodat od Njegovog suda?
3. Zbog čega nam Božja milost i blagodat ne daju dozvolu da nastavimo da grešimo?

Heber David Moran Zeledon, San Salvador, El Salvador

1 The Seventh-day Adventist Bible Commentary, vol. 7, p. 828.

»Jagnje čiji će gnev biti tako strašan onima koji su prezreli Njegovu milost, biće blagoslov i pravednost i ljubav i blagodat svima koji su Ga prihvatali... Ono što je svetlost i slava Božja za Njegov narod koji drži zapovesti, to je tama za one koji ne veruju. Oni uviđaju da je strašna stvar pasti u ruke Boga živoga. Ruka dugo ispružena, moćna da spase sve koji Mu prilaze, isto je tako moćna da izvrši sud nad svima koji Mu nisu prišli da bi mogli imati život. Bog dopušta da, dokle god milost traje, dokle god se glas poziva čuje, još

»Upisao sam ih na dlanovima svojih ruk!«

uvek bude moguće obratiti se Gospodu. Obezbeđena je sigurna pomoć da bi se zaklonila svaka duša i da bi se oni koji su držali Njegove zapovesti zaštitali dok ne prođe gnev.¹

»Tada će oni koji su Ga proboli pozivati stene i planine da padnu na njih i sakriju ih od lica Onoga koji sedi na prestolu i od gneva Jagnjetova, jer dođe dan gneva Njegova i ko može opstati? 'Gnev Jagnjeta' – Onoga koji se uvek pokazivao kao pun beskrajne nežnosti, dobrote, strpljenja, koji je dao sebe kao žrtvu za greh, koji je bio vođen na zaklanje da bi spasao grešnike od propasti sada se okrenuo protiv njih jer mu nisu dozvolili da ukloni njihovu krivicu.²

»Dok Isus zastupa primaoce svoje blagodati, Sotona ih optužuje pred Bogom kao prestupnike. Veliki varalica pokušao je da ih navede da postanu sumnjičavi, da izgube svoje poverenje u Boga, da se odvoje od Njegove ljubavi, da prekrše Njegov zakon. Zatim ukazuje na izveštaj o njihovom životu, na mane njihovog karaktera, na njihovu nesličnost sa Hristom, kojom su naneli sramotu svom Otkupitelju, na sve grehe na koje je pokušao da ih navede, i uzima sebi pravo da ih proglaši svojim podanicima.

Isus ne pokušava da opravlja njihove grehe, ali ukazuje na njihovo pokajanje i njihovu veru i, zahtevajući za njih oproštenje, pred Ocem i svetim anđelima podiže svoje ranjene ruke i kaže: 'Ja ih poznajem po imenu. Upisao sam ih na dlanovima svojih ruk!'³

Rut Dženifer Paz Herera, Sojapango, San Salvador, El Salvador

1 That I May Know Him, p. 356.

2 Manuscript Releases, vol. 21, p. 350.

3 Velika borba, str. 484 orig.

Dok čitamo 3. poglavje 1. Mojsijeve doživljavamo i tugu i radost. Naslov ovog poglavlja u mojoj Bibliji je »Tragična neposlušnost«. Možda bi bolji naslov bio »Bog pokazuje grešnicima kako da zadobiju pobedu«, jer je On, zajedno sa osudom, pokazao i svoju blagodat prema prvim grešnicima. Kako možemo bolje razumeti i usvojiti Božju blagodat u svom životu, posebno u trenucima osude nakon što smo zgrešili?

Prepoznajte da je Bog istovremeno Bog suda i blagodati. U stvari, Njegova blagodat postoji zahvaljujući sudu. Spasenje »i sud odražavaju neodvojive osobine milosti i pravde u Božjoj prirodi.«¹

Verujte u Njegovu ljubav. Božja ljubav prema nama, čak i u trenucima kad grešimo, pokazala se u Njegovoj reakciji na Adamov i Evin pad. Čak i kad su učinili ono što im je zapovedio da ne čine, On je, po svom običaju, došao da ih potraži u vrtu »kad zahladi« (1. Mojsijeva 3,8.9). Nije došao samo da bi ih osudio (stihovi 16 – 19), već i da bi im dao nadu u Spasitelja, što je simbolički predstavljeno žrtvovanjem jagnjeta (1. Mojsijeva 4,4) i odećom od kože koju je On načinio za njih (stih 20).

Verujte Njegovoj Reči. Kad sam bila mala, roditelji su mi govorili da ne diram oštре predmete jer me oni mogu povrediti. Međutim, kao što je slučaj sa većinom dece, bilo je trenutaka kad nisam poštovala njihovu zabranu. Moja neposlušnost obično je imala za posledicu to što sam bivala povređena. Mi isto tako moramo naučiti da verujemo Božjim zapovestima. Kada uz pomoć božanske blagodati uspemo u tome, nećemo se kriti od Njega kao što su Adam i Eva učinili. Umesto toga, srdačno ćemo Ga primiti u svoj život.

Postanite mladi koji su po Božjem srcu. David, veliki izraelski car, bio je čovek po Božjem srcu (Dela 13,22). Ako Ga budete zamolili (Psalam 86,11), On će i vama pomoći da hodate sa Njim.

Božja ljubav prema nama, čak i u trenucima kad grešimo, pokazala se u Njegovoj reakciji na Adamov i Evin pad.

ODGOVORITE

Zašto su Božja pravda i blagodat hrišćanima tako važne?

Silvana Penja, Kohutepek, San Salvador, El Salvador

1 Handbook of Seventh-day Adventist Theology, George Reid, general editor. »Divine Judgment«, Gerhard F. Hasel, p. 815.

Suđenje je reč koje se skoro svi plaše. Obično se suđenje odnosi na bilo koji slučaj u kom postoji krivac. U saglasnosti sa zakonom, moralom, etikom, advokatima i sudijama, presuda se izriče osobi koja je kriva za neko zlodelo.

Ponekad roditelji moraju da odrede kaznu svojoj deci koja su neposlušna. Ipak, deci nije lako da razumeju kako njihovi roditelji mogu istovremeno da ih kažnjavaju i da ih vole. U stvari, neki odrasli čak misle da voleti svoju decu nije isto što i vaspitavati ih. S druge strane, kako to da ljubav prema deci zahteva da odrasli budu popustljivi prema njima?

Ljubav podrazumeva više nego učiniti drugu osobu srećnom. Ona ima veze i sa savetovanjem, upućivanjem i ispravljanjem kada je to neophodno. Ljubav isto tako podrazumeva pustiti nekoga da »trpi« posledice svojih postupaka i odluka.

Isus je platio cenu na krstu da bismo mi mogli besplatno da primimo Njegovu blagodat. A kakva je to cena bila!

želi ono što je najbolje za nas. Ali, ako zalutamo, On će izreći kaznu. Nemojmo, međutim, nikad zaboraviti da sa Njegovom kaznom dolazi i blagoslov, ukoliko ga prihvativimo. Isus je platio cenu na krstu da bismo mi mogli besplatno da primimo Njegovu blagodat. A kakva je to cena bila! Njegov život. Strah da će biti zauvek odvojen od svog Oca. Zašto bi iko ikada okrenuo leđa takvoj ljubavi?

RAZMISLITE

Provedite jedno vreme razmišljajući o Hristu koji umire baš za vas. Zamislite Ga kako pati na krstu. Razmislite o svojim gresima koji su Ga tamo doveli. Zatim razmotrite kako Božja osuda i blagodat mogu da promene vaš život nabolje.

Roksana Lizet Kruz Hovel, Santa Tekla, El Salvador

VEZA IZMEĐU SUDA I BLAGODATI

ISTRAŽIVANJE (*Galatima 5,16-26*)

ZAKLJUČAK

Kada pomisle na Božji sud, ljudi ga obično povezuju sa kaznom. Ipak, pouka za ovu sedmicu pokazala nam je da Božji sud ima i isceljujuću prirodu zato što su Njegove osude praćene ponudom blagodati.

Kada verom prihvatimo Božju blagodat, Njegov Sveti Duh obitava u našem srcu i mi živimo novim životom u Njegovoj sili. Tokom godina, kako Duh preobražava naš karakter, tako naše svetovne strasti i želje isčezavaju kao izmaglica pred izlazak sunca.

RAZMOTRITE

- Napravite tabelu sa dve kolone. Levu stranu označite kao »Sud«, a desnú kao »Blagodat«. Zatim na levoj strani navedite bar tri slučaja kada je Bog izrekao sud u vašem životu. Na desnoj strani napišite kako se, u svakom od tih slučajeva, Božja blagodat pokazala kao isceljujuća i ublažavajuća. (Obnavljanje prvog dela pouke za pondeljak pomoći će vam u tome.)
- Razmislite kakav bi život bio kad bi Bog bio samo Bog suda. Kako bi, u tom slučaju, izgledao vaš život? Zatim razmislite o tome kako on sada izgleda zahvaljujući tome što Bog udružuje svoj sud sa blagodaću.
- Dizajnirajte veb stranicu koja objašnjava povezanost između Božjeg suda i blagodati. Izaberite jednu od priča koje se pominju u prvom delu pouke za pondeljak kao fokus vašeg sajta. Koje slike i simbole ćete koristiti da biste dočarali priču, Božji sud i Njegovu blagodat?
- Na osnovu nekog događaja iz Pisma napravite sa priateljima scenski prikaz koji dočarava povezanost između Božjeg suda i blagodati. Posle toga, neka svaki učesnik ispriča kako se osećao u ulozi određene ličnosti iz priče. Odigrajte predstavu još jedanput ili dvaput menjajući uloge i ponavljajući razgovor o tome kako ste se osećali u određenoj ulozi.
- Pevajte pesmu »Već zaseda Sud« (Hrišćanske himne, br. 39). Zatim razmislite o tome kako se ova pesma bavi odnosom između Božjeg suda i blagodati. Ako bi bilo potrebno da dodate još jednu strofu, o svom ličnom iskustvu sa Božjom blagodaću i sudom, kako bi ona glasila?
- Posmatrajte veličanstveni izlazak sunca dok razmišljate kako prihvatanje Božje blagodati čini svaki novi dan vašeg života lepšim od prethodnog. (Ako se ne nalazite na otvorenom prostoru gde je bezbedno posmatrati izlazak sunca, nađite sliku na Internetu koja će vam pomoći da usredsredite svoje misli na to.)

POVEŽITE

Stvaranje – patrijarsi i proroci, poglavljia 3, 5, 7.

Klara Rejnolds, Ferfaks, Virdžinija, SAD

Pouka 5

od 28. januara da 3. februara 2012.

Božja svetost

»Uzvišujte Gospoda Boga našega,
i klanjajte se na svetoj gori njegovoj,
jer je svet Gospod Bog naš«
(Psalam 99,9)

Tokom detinjstva i godina adolescencije naši roditelji su nas uvek podsećali da poštujemo svetost Božjeg imena. U stvari, učili su nas da je sve u vezi sa Bogom sveto. Uzmite, na primer, zgradu crkve koja je Božji dom. »Božji dom treba da bude slobodan od iskvarenosti, svetovnosti, politike, ponosa, razmetanja, kulta ličnosti, mržnje i licemerja.«¹ Dok smo bili deca, uvek su nas podsećali da crkva nije igralište, tako da u njoj nismo smeli da trčimo ili jedemo. U crkvi smo morali lagano da hodamo i pažljivo postupamo prema Bibliji, jer je ona Božja sveta knjiga i sam Bog je svet. Takođe su nas učili da je Subota (od zalaska sunca u petak do zalaska sunca u subotu) sveta zbog toga što je Bog blagoslovio. Prema tome, ne bi trebalo da išta kupujemo ili radimo subotom zato što je Bog blagoslovio taj dan.

Ali dok sam odrastala i upoznavala neke ljude iz drugačijih kultura, počela sam da se interesujem za način na koji oni proslavljaju Božji sveti dan. Za neke, to je bio dan za rekreaciju. Posle crkve, oni su išli na plivanje ili su se igrali loptom. Ako svi mi obožavamo jednog svetog Boga, zašto Ga ljudi poštuju i obožavaju na različit način?

Svest o Božjoj svetosti trebalo bi da dominira našim srcem i mislima. Psalam 99,5 kaže: »Uzvišujte Gospoda Boga našega, i klanjajte se podnožju njegovu; da je svet!« Kako možemo da pевамо: »Svet, svet, svet, svet! nek kliču anđeli jaki² ako Ga mi sami u Njegovom domu ne doživljavamo kao svetog? Za neke ljude crkva je samo mesto na kome mogu da se sretnu sa prijateljima i saznaju šta su oni radili tokom protekle sedmice. Ali kako ćemo prepoznati Božju svetost ako se naše misli bave nama samima umesto Njime?

Pouka za ovu sedmicu pomaže nam da razumemo važnost Božje svetosti i kako Njegova svetost može da dodirne naša srca i da nas svakodnevno sve više približava Njemu.

Stefani Loriezo, Ebej, Maršalska ostrva, SAD

1 Leroy Brownlow, Living With the Psalms, devotional for August 30.

2 Hrišćanske himne, br. 41.

Biblija opisuje Boga na mnogo različitih načina. On je pun ljubavi i milosti. On je Otac i prijatelj grešnika. On je svet i ova svetost je srž Njegove ličnosti.

Dan određen kao svet (1. Mojsijeva 2,3)

Bog je stvorio svet za šest dana i svaki dan je na svoj način bio poseban. Ali dan nakon što je stvaranje bilo dovršeno postao je najznačajniji od svih. Bog je odvojio taj dan kao sveti dan, dan odmora za Njega i ljudi koje je stvorio. On je blagoslovio i posvetio Subotu kao poseban dan za ljudе da bi bili sa Njim na poseban način. On je nameravao da Subota bude sveta za sva vremena i u večnosti. Svetost Subote ukazuje na svetost našeg Stvoritelja.

Sveti poziv na pokajanje i akciju (Jov 42,5.6; Isaija 6,1-3; Otkrivenje 4,8.9)

Iz Jovovog iskustva možemo naučiti mnogo o Božjoj milosti i praštanju. Ono čemu se možemo diviti kod Jova jeste njegova pokornost Bogu čak i nakon višestrukih nesreća koje su ga pogodile. Nakon njegovog vremena

velike patnje, zaključio je da mu je potrebno da ga Bog očisti od mnogih greha koje je nemerno počinio. Tako se sa iskrenim i skrušenim srcem pokajao i dopustio Bogu da preuzme kontrolu nad njegovim životom.

Zapravo, demon je bio taj koji je prepoznao svetost

Njegove prirode. Bog je pozvao Isaiju, ali u trenutku kad je primio taj poziv, Isaija je shvatio koliko je zaista grešan i nedostojan da izvrši Božji nalog. Video je kako nebeska vojska duboko poštuje Boga i shvatio koliko je nedostojan da стоји pred Njim.

Bog želi da razumemo dve stvari: (1) Mi sami po sebi nismo pravedni i zato ne bi trebalo nikad da se hvalimo svojim dobrim delima; i (2) samo Božja pravednost može nas dovesti do toga da Ga jasno sagledamo. Kada nas Bog poziva da učinimo nešto za Njega, On će nam pomoći da uradimo to što traži od nas.

Vesnikov sveti zadatak (Matej 11,10; Marko 1,2)

Mesijin dolazak bio je jasno najavljen u Pismu i sa nestrpljenjem je očekivan. Jovan Krstitelj je bio taj koji je trebalo da pripremi put za Njegov dolazak. Pripremanje za nešto posebno je i samo po sebi posebno. To obuhvata posvećenje i, u Jovanovom slučaju, to je podrazumevalo potpuno predanje svetom Bogu i svetoj misiji koju je Bog imao za njega.

Ljudska osuda (Luka 4,31-36; 5,1-11)

U Luki 4,31-36 čitamo da su ljudi bili zadržani Isusovim učenjima kad su se jedne subote okupili da Ga slušaju. Ali, zapravo, demon je bio taj koji je prepoznao svetost Njegove prirode. »Ovaj demon koji se nalazio u čoveku znao je dve stvari – da je Isus zaista došao da uništi njih (i njihovu moć) i da je On bio svetac poslat od Boga. Svi demoni, kao i sam sotona, znali su da je Isus Mesija. Dok su ljudi u sinagogi bili zapanjeni Isusovim učenjem i pitali se ko bi taj čovek mogao da bude, ovaj demon je to znao.«¹

U Luki 5,1-11 čitamo kako je bilo potrebno čudo da bi Petar prepoznao koliko je Isus zaista bio svet. Zaista, ovo čudo ubedilo je one koji su bili u njega uključeni da napuste sve što su imali kako bi sledili Hrista. Nakon što su celu noć radili ne ulovivši ništa, Petar je verovatno mislio da još jedan pokušaj predstavlja gubljenje vremena. Ali učinio je ono što mu je Isus rekao. Zamislite njegovo čuđenje kada su ulovili toliko mnogo ribe da su morali da traže od ribara iz drugog čamca da im pomognu! U stvari, Petar je bio toliko zadržan da je istog trenutka prepoznao svetost Čoveka koga je upravo nazvao Učiteljem. Petrov osećaj sopstvene nedostojnosti je pokazatelj »prve reakcije ljudskog srca kada Bog, preko svog Duha, počinje svoje delo preobražaja života i karaktera. Tako je bilo sa Isajom kada je, u viziji, bio doveden u božansko prisustvo (Isajja 6,5)... U Petru se tada javio, možda prvi put, dubok osećaj njegove lične bede.«² I, mogli bismo isto tako da dodamo, dubok osećaj o Isusovoj svetosti.

ODGOVORITE

1. Zašto je Bog učinio sedmi dan svetim, a ostalih šest dana nije?
2. Zašto je Bogu bilo potrebno da pošalje glasnika da pripremi put za Gospoda?
3. Nakon susreta sa Isusom, jedan demon i jedan učenik prepoznali su Isusovu svetost. Na koje načine je On vas upoznao sa svojom svetošću? Kako ste se osećali zbog toga i kako ste reagovali?
4. Da li smatrate da hrišćani danas imaju odgovarajući osećaj Božje svetosti? Zašto tako mislite?

Džob G. Minasalvas, Oringao, Kabankalan Siti, Filipini

1 WORDsearch 9. Life Application Concise New Testament Commentary.

2 The Seventh-day Bible Commentary, vol. 5, p. 739.

Mojsije je doživeo Božju svetost kada Ga je sreo kod grma koji gori (2. Mojsijeva 3,1-5). »Mojsije je ugledao grm u plamenu, kome su grane, lišće i stablo goreli, ali nikako nisu sagorevali. Upravo se približio da vidi prekrasni prizor, kada ga je glas, koji je dolazio iz plamena, pozvao po imenu. Drhtavih usana je odgovorio: 'Evo me!' Bio je upozoren da se ne približava bez poštovanja: Izuj obuću s nogu svojih, jer je mesto na kojemu stojiš sveta zemlja!... Ja sam Bog oca tvojega, Bog Avramov, Bog Isakov i Bog Jakovljev! Bio je to Bog, koji se kao Andeo zaveta otkrivaocima u prošla vremena. 'A Mojsije zakloni lice svoje, jer ga beše strah gledati Boga.'

»Pred Boga treba izlaziti s dubokim strahopoštovanjem; svi koji postanu stvarno svesni Njegove prisutnosti ponizno će se pokloniti pred Njim.«

Poniznost i strahopoštovanje treba da budu odlike svih onih koji izlaze pred Boga. U Isusovo ime treba da izlazimo pred Njega s poverenjem, ali pred Njime se ne smemo pojavljivati s drskom samouverenošću kao da smo ravni Njemu. Ima onih koji se obraćaju velikom i svemoćnom i svetom Bogu, koji stanuje u svetlosti, kojoj se ne možemo približiti, kao što se obraćaju nekome ko im je ravan, pa čak i nekom ko je niži od njih. Ima onih koji se ponašaju u Njegovom domu kao što se ne bi usudili da se ponašaju u prijemnoj dvorani nekog svetovnog vladara.

Trebalo bi da takvi imaju na umu da se nalaze pred očima Onoga koga serađi obožavaju, pred kojim anđeli zaklanjaju svoje lice. Pred Boga treba izlaziti s dubokim strahopoštovanjem, svi koji postanu stvarno svesni Njegove prisutnosti ponizno će se pokloniti pred Njim, i kao nekada Jakov, kada je u viziji ugledao Božju priliku, uzviknuće: 'Kako je strašno mesto ovo! Ovde je doista kuća Božja i ovo su vrata nebeska!'¹

ODGOVORITE

1. Kako ste vi lično doživeli Božju svetost? Kakva je bila vaša reakcija i kako je to promenilo vaš život?
2. Da li smatrate da ljudi danas pristupaju Bogu sa dovoljno poniznosti i dubokog poštovanja? Koje primere možete navesti da biste potkreplili svoj odgovor?
3. Ako mislite da je ljudima potrebno više poniznosti i poštovanja kad pristupaju Bogu, šta biste im predložili da učine kako bi se promenili?

Koni Devris, Vašington D.C, SAD

¹ Stvaranje – patrijarsi i proroci, str. 223, 224.

Bog je ispunio Jovana Krstitelja svojom svetošću koja je učinila da njegov rad na pripremanju ljudi za Hristovu službu bude uspešan. Ali ko je bio Jovan Krstitelj? On je bio Isusov rođak – sin Marijine rođake, Jelisavete, i malo stariji od Isusa. Jovana su od rođenja učili osnovama svetog življenja. Zašto? Bog je za njega imao posebnu ulogu koju je trebalo da odigra u Isusovom životu i zato je bilo važno da ga ljudi poznaju kao pobožnog čoveka na koga se mogu osloniti.

Jovan nije dozvolio da svet utiče na njega. Nosio je jednostavnu odeću, hodao bosonog i jeo samo prirodnu hranu (»skakavce« i divlji med). Nije imao želju za bogatstvom, samouzvišenjem i moći. Zbog toga što je očigledno bio sveti čovek, mnogi Jevreji u Izraelu obratili su pažnju na ono što je on imao da kaže. Bio je hrabar, otvoreni protivnik greha i licemerja i rado je govorio o moralu i čestitosti.

Jovanovo delo bilo je ispunjenje proročanstva. Prema tome, Bog ga je poslao specijalno zato da pripremi put za Isusovu službu i Njegovo carstvo. Jovan je ljudima pokazao stazu koja vodi do Spasitelja.

Kao Božji sveti narod, mi takođe treba da živimo jednostavnim životom. Naš glavni cilj je da pokažemo ljudima put koji vodi do Isusa i Njegove svetosti. Treba da im pomognemo da se usredstvimo na Spasitelja umesto na sebe same. Kao što je Jovan rekao: »Onaj /Isus Hristos/ treba da raste, a ja da se umanjujem« (Jovan 3,30).

Nalog dat Jovanu je izazov zaveštan nama kao adventistima sedmog dana. Uz Božju pomoć, mi treba da živimo svetim životom, životom koji će odražavati Božji sveti karakter ljubavi i koji će pripremiti put za Hristov drugi dolazak.

ODGOVORITE

1. Kako se osećate znajući da je, čak i pre nego što je stvorio svet, Bog imao mesto i plan za vas?
2. Preispitajte svoj život. Tražite od Boga da vam pomogne da živite jednostavnije, kako biste mogli da se skoncentrišete na Njegov plan za vaš život.

Džastis Lav C. Francisko – Dijaz, Ebej, Maršalska ostrva, SAD

U Isajji 6,1-3, prorok živo opisuje Božju svetost. »Izraz sveti znači 'odvojen', od stare reči 'odseći' ili 'odvojiti', ili, da budemo precizniji, 'na višem nivou (iznad nečeg)'.¹ Razmislite o ovoj definiciji u svetlu Božje svetosti u tekstu u 2. Mojsijevoj 15,11 koji kaže: »Ko je kao ti među silnima, Gospode? ko je kao ti slavan u svetosti, strašan u hvali, i da čini čudesa?«

Pošto je Bog koga obožavamo svet, i mi bi trebalo da budemo sveti. U 3. Mojsijevoj 11,44 Bog kaže Izraelcima: »Jer ja sam Gospod Bog vaš; za to se osvećujte i budite sveti; jer sam ja svet«. Petar ponavlja ove reči u 1. Petrovoj 1,15,16: »Nego po svecu koji vas je pozvao, i vi budite sveti u svemu življenju. Jer je pisano: budite sveti, jer sam ja svet«. Ali kako mi, koji smo rođeni sa grešnom prirodom, možemo postati sveti? U nastavku slede tri koraka koja nam pomažu da živimo svetim životom:

Budite drugačiji od sveta (1. Petrova 2,9). U 1. Petrovoj 2,9 izraz *narod dobitka* znači »narod koji pripada Bogu«. Zbog toga što Mu pripadamo, mi treba da živimo u skladu sa Njegovim merilima, umesto sa standardima sveta. Mi to

**Moramo biti čisti
da bismo bili sveti u
Gospodnjim očima.**

možemo postići jedino pomoću Svetog Duha koji obitava u nama.

Budite moralno čisti (Psalam 24,3.4). Avakum 1,13 opisuje Boga kao nekog čije su oči suviše čiste da bi gledao зло и kao Onog ko ne može da dopusti nešto što je loše. Prema tome, moramo biti čisti da bismo bili sveti u Gospodnjim očima i dostojni da stojimo na Njegovom svetom mestu. Psalam 24,3.4 to lepo objašnjava: »Ko će izaći na goru Gospodnju? i ko će stati na svetom mestu njegovu? U koga su čiste ruke i srce bezazleno, ko ne izriče imena njegova uzalud i ne kune se lažno.«

Provedite kvalitetno vreme sa Bogom svakog dana. Svetost nastaje kao rezultat našeg neprestanog svakodnevnog odnosa sa Bogom i vere u Njegovog Sina Isusa Hrista.

ODGOVORITE

1. Kako možemo pokazati drugima da smo različiti od sveta, a da ne učinimo da se oni osećaju kao da se izolujemo od njih?
2. Osim porodičnog bogosluženja i molitve, kako još možemo unaprediti svoj lični odnos sa Bogom?

Majkl Džon Dž. Diaz, Ebej, Maršalova ostrva, SAD

1 R.C. Sproul, The Holiness of God, p. 54.

DA LI ČINIMO ONO ŠTO JE BOGU PO VOLJI?

MIŠLJENJE (1. Mojsijeva 2,3; 3. Mojsijeva 19,2)

Če

Prvi semestar školske godine je skoro završen i vaše omladinsko odeljenje planira da organizuje seriju predavanja u obližnjem gradu. Međutim, nema dovoljno sredstava da se ova evangelizacija održi, a završni ispiti se približavaju. Svako od vas mora da skupi sredstva za evangelizaciju, ali mnoge prepreke vam stoje na putu, uključujući i činjenicu da su neki od vaših završnih ispita zakazani za subotu. Niste sigurni da li imate dovoljno vere da nastavite. Iscrpljeni ste i obeshrabreni. Osećajući se beznadežno, iskreno tražite Boga u molitvi. Sve predajete Njemu i kažete: »Neka bude Tvoja volja, Gospode«.

Četvrta zapovest kaže: »Sećaj se dana od odmora da ga svetkuješ«. Subota je od ključne važnosti za naše duhovno, mentalno, fizičko i emotivno zdravlje. Bog je blagoslovio Subotu i posvetio je jer se nakon stvaranja sveta, On sam odmorio u Subotu (1. Mojsijeva 2,3).

Biti svet znači potpuno se potčiniti Božjoj volji. To je hodanje verom, a ne na osnovu onoga što se vidi. To je oslanjanje na Boga sa poverenjem i počivanje u Njegovoj ljubavi. Život sa Njim pomaže vam da budete sveti. »Jer greh neće vama obladati, jer niste pod zakonom nego pod blagodaću« (Rimljanima 6,14).

Da bismo promenili svoje nesveto, zlo ponašanje, potrebno nam je da Hristos živi u našem životu. On nas menja od grešnosti do svetosti. Svetost nije nešto što stičemo rođenjem, već je to dar od Boga kroz Hrista. Oni koji prime Hrista kao svog Spasitelja postaju Božja deca. Postoje dva aspekta svetosti: (1) prihvatići Hrista kao svog ličnog Spasitelja i (2) slediti Njegov primer samoodricanja. Mi smo Njegova duhovna deca, nanovo rođena i obnovljena tako da živimo u pravednosti i pravoj svetosti.

**Svetost nije nešto što
stičemo rođenjem,
već je to dar od Boga
kroz Hrista.**

ODGOVORITE

1. Opišite sopstvenim rečima šta znači biti svet.
2. Kako Božja svetost može promeniti vaš život nabolje?
3. Kako to što nas Bog čini svetim može da utiče na svet oko nas? Vidite, na primer, Isaija 58.

Gli-Zil Regua, Honolulu, Havaji, SAD

ZAKLJUČAK

U naše moderno vreme ima malo toga što iziskuje naše poštovanje. Vladori i ostale svetske vođe, neki od najmoćnijih ljudi sveta, često se pokažu kao neozbiljni i korumpirani. Mediji nam sve čine dostupnim, ali sa dostupnošću dolazi do obezvređivanja. Moramo biti pažljivi da ne dopustimo ovakvim stavovima da utiču na način na koji gledamo na Boga i odnosimo se prema Njemu koji je Svemoćan, Silan i Svet. Iako možemo da razgovaramo sa Njim kao sa bratom, ne smemo nikad izgubiti iz vida činjenicu da je On naš Stvoritelj a da smo mi Njegova stvorenja.

RAZMOTRITE

- Napravite videomontažu slika za duhovnu pesmu »Indescribable« /»Neopisiv«/ od Krisa Tomlina /Chris Tomlin/ koja govori o strahopoštovanju koje Bog izaziva.
- Duboko razmišljajte o Božjoj svetosti. Uđite u Njegovo prisustvo sa osećajem strahopoštovanja i divljenja. Prepustite se tim osećanjima kad god uđete u Njegovo prisustvo.
- Napravite scenski prikaz prijema kod cara, naizmenično igrajući ulogu podanika i vladara. Skoncentrišite se na jedinstvene uvide koje stičete iz oba položaja i primenite ih kada uđete u Božje prisustvo.
- Intervjuište širok krug ljudi pitajući ih kakvo je njihovo shvatanje ili definicija svetosti i da li imaju neki predlog o tome kako se ispravno postaviti prema Božjoj svetosti. Podelite svoja saznanja sa svojim subotnoškolskim razredom.
- Proučite jevrejske i grčke izraze za »svetost« u Bibliji i napravite listu njihovih definicija i nijansi značenja.
- Napravite prospekt od minijaturnih umetničkih slika koje imaju svetost kao temu. Koristite ga kao marker u svojoj Bibliji ili nekoj drugoj duhovnoj knjizi, ili razmislite o razmeni sa drugim umetnicima.

POVEŽITE

3. Mojsijeva 19,2; Isaija 6,3; 1. Petrova 1,15.16; Otkrivenje 15,4.

Our High Calling, p. 208; *That I May Know Him*, p. 125; *This Day With God*, p. 138.

Graham Maxwell, *Can God Be Trusted?* p. 10; Brother Lawrence & Frank Laubach, *Practicing His Presence*, chap. 7; K. S. Luis, *Hrišćanstvo*, str. 141 – 145 orig; Mark Buchanan, *Your God Is Too Safe*, chap. 2.

Seleste Perino Voker, Rutland, Vermont, SAD

Pouka 6

od 5. do 11. februara 2012.

Bog kao Zakonodavac

»Jer je Gospod naš sudija, Gospod je koji nam postavlja zakone, Gospod je car naš, on će nas spasti«
(Isaija 33,22).

Da li ste odrasli u domu sa odraslima (ili bar jednim od njih) koji su uspostavili određena pravila, čije vas je poštovanje činilo bezbednim? Ako je tako, smatrajte sebe srećnim. Pre nekoliko godina, krenula sam sa svojom sestrom na put u Merilend. Dok smo boravile тамо, прошетале smo se bučnom baltimorem lukom kasno jedне večeri. Vraćajući se do svojih kola ugledale smo devojčicu od otprilike 12 godina kako sama luta lukom. Naša prva reakcija bila je da se zapitamo zašto je ona тамо sama. Zar njeni roditelji ne vode računa о tome где је она? Zar joj nisu rekli да ноћу не treba da bude sama napolju? Pitale smo se kakvi su to roditelji.

Zar njeni roditelji ne vode računa о tome где је она? Zar joj nisu rekli да ноћу не treba da bude sama napolju?

u svetu u kome bi mala ljutnja mogla da vodi u smrt ili bi vaš sused mogao da dođe u vašu kuću i uzme šta god mu se sviđa? Zar se ne bismo čudili bogu koji bi stvorio takav svet? (Nažlost, s obzirom da je greh ušao u svet, znamo koliko bi strašan takav svet bio!)

Zato je Bog, pun ljubavi kao što jeste, obezbedio zakon po kome treba da živimo. Ne znamo koji je oblik tog zakona postojao u Edemskom vrtu pre nego što su Adam i Eva zgrešili, ali znamo koji oblik on sada ima. To je zakon koji nam je Bog dao iz svoje velike ljubavi prema nama i stoga smatramo da je držanje tog zakona zasnovano na našoj ljubavi prema Njemu i drugim ljudima (Luka 18,18-22). Ove sedmice, dok budete proučavali Božji zakon, neka Bog učini da ga prihvate onakvim kakav on jeste, i da još jednom odlučite da ćete ga slediti uz pomoć Božjeg Svetog Duhu.

Trufosa Močače, Nairobi, Kenija

Božja prisutnost bila je prikrivena gustim oblakom koji je okruživao vrh gore Sinaj. Pre nego što se spustio da se sretne sa svojim narodom, Bog im je preko Mojsija naložio da se dva dana posvećuju, kako bi ih trećeg dana On posetio. Zbog čega je bila potrebna sva ta priprema? Bog je svet i Njegova prisutnost je oganj koji sažiže. Božji zakon – prepis Njegovog karaktera – trebalo je da bude predstavljen Njegovom narodu u atmosferi svetosti. Stoga je On naložio Mojsiju da predvodi narod u stvaranju atmosfere koja bi odgovarala slavi, sjaju i veličanstvu Zakonodavca i Njegovog zakona.

U 2. Mojsijevoj 19,9 Bog kaže Mojsiju: »Evo, ja će doći k tebi u gustom oblaku, da narod čuje kad ti stanem govoriti i da ti veruje do veka«. Bog je želeo da sinovi Izraelovi budu spremni da bi mogli da uključe sva čula kada budu posmatrali kako Bog objavljuje sebe preko svog zakona. Munje, gromovi i zvuk trube govorili su njihovim ušima dok su se dim, vatra i podrhtavanje planine obraćali njihovom čulu vida, dodira i mirisa. Takvo ispoljavanje sile služilo je kao opipljivi dokaz Božje veličine i prisustva.

Događaji koji su prethodili davanju Dekaloga mogu se povezati sa onim što se dogodilo na Gori preobraženja (Matej 17,1-7), što je nagovestilo Hristov drugi dolazak kada će se On spustiti sa neba na sjajnom oblaku. I tada će se čuti zvuk trube i planine će se tresti. Grobovi Njegovog naroda će se otvoriti i oni će videti povratak svog Spasitelja. Kao i iskustvo na Sinaju, Hristov dolazak biće slavan, doslovan, vidljiv, zvučan i dramatičan.

Zašto nam je Bog dao svoj Zakon? »Božji zakon je dat iz dva osnovna razloga – radi naše radosti i zaštite. Deset zapovesti nije zapisano da bi se ograničila naša sreća; one nas oslobođaju da bismo uživali život u svoj njegovoj punini. Poslušnost otvara vrata sreći.«¹ Psalmista je isto tako otkrio da »velik mir imaju oni koji ljube zakon tvoj, i u njih nema spoticanja« (Psalam 119,165).

»Poslušnost otvara vrata sreći.«

ODGOVORITE

1. Zašto je Bog izabrao da se pokaže Izraelcima na tako dramatičan način?
2. Izraelci su odgovorili na ovaj događaj govoreći: »Što je god kazao Gospod činićemo« (2. Mojsijeva 19,8). Koliko su uspešni Izraelci bili u ispunjavanju uslova zaveta i zašto?

T. Makini Mogere, Betlehem, Pensilvanija, SAD

1 Mark Finley, Solid Ground, p. 172.

Bog koji se stara o nama (2. Mojsijeva 16,4-30)

Bog je ljubav, a Božji zakon, koji je prepis Njegovog karaktera, predstavlja izraz Njegove ljubavi. Prema tome, Njegov zakon i ljubav ne mogu se razdvojiti. To se vidi u načinu na koji se Bog starao za Izraelce.

Otpriklike 45 dana nakon što su napustili Egipat, sinovi Izraelovi počeli su da se žale na hranu (2. Mojsijeva 16,1-3). Pošto su gundali Mojsiju i Aronu, Bog je odgovorio spuštanjem mane svakog dana osim subotom. Davanje mane bilo je vezano za Subotu, tako da su Izraelci mogli da povežu Božji zakon sa Njegovom brigom o njima i nauče da imaju poverenja u Njega i da cene Njegovu ljubav i staranje za njih.

Izraelcima je ova zapovest o Suboti bila data pre nego što su im predstavljene ostale zapovesti. Uvیدевши da zapovest o Suboti treba poštovati svake sedmice i da se mana spuštala svakog dana osim Subote, Izraelci su se svakodnevno podsećali da je Bog taj koji se stara o njima. Na taj način, Subota je isto kao i mana postala simbol Njegovog obećanja da će brinuti o njima.

Bog naš Roditelj (Rimljanima 13, 8-10; Jov 24,14.15)

Roditelji treba da nauče svoju decu kako da žive sa drugima u slozi i ljubavi. Isto tako Bog, kao odgovoran Otac, podseća nas kako da volimo jedni druge na praktičan način. Jedan od načina na koji On to čini jeste davanje zakona.

Isus kaže: »Ako imate ljubav k meni, zapovesti moje držite« (Jovan 14,15), a Pavle kaže: »Koji ljubi drugoga zakon ispunji (Rimljanima 13,8). Ako voleti Boga znači držati Njegove zapovesti a voleti druge predstavlja ispunjenje zakona, onda to znači da mi, da bismo pokazali Bogu da Ga volimo, moramo voleti druge.

Prema tome, čin davanja zakona znači da Bog očekuje da mi pokažemo ljubav prema Njemu tako što ćemo voleti ljudе (1. Jovanova 4,7.8). Nemoguće je iskreno voleti druge a ne doživeti Božju ljubav u svom srcu (1. Jovanova 4,11).

Bog kao Izvršilac (Jevrejima 8,10; 10,16; 12,21)

Kada su Izraelci prekršili prvi zavet koji je Bog uspostavio sa njima, On im je dao još jednu priliku. Preko proroka, Bog je pokazao kako će On to učiniti. U Jeremiji 31,33, Bog je rekao: »Metnuću zavet svoj u njih, i na srcu njihovu napisaću ga«. Ključne reči ovde su *metnuću* i *napisaću*. Na originalnim jezicima, obe reči stvaraju sliku Boga koji deluje u nama. Na jevrejskom, reč za *metnuću* je *nathan*, dok je na grčkom to *didomi*. Međutim, obe reči imaju značenje »izvršiti«, »rodit«, ili čak »imati silu«. Prema tome, kad Bog kaže

da će staviti svoj zakon u naše srce, On u stvari kaže da će nam dati silu da sprovedemo taj zakon u svom životu. Pavle još više naglašava ovu misao kad kaže: »Jer je Bog što čini u vama da hoćete i učinite kao što mu je ugodno« (Filipljanim 2,13).

Kao davalac i izvršilac zakona, Bog se pokazao kao neko ko je jak i uravnotežen. On je u svojoj suštini Bog akcije. Za sve što očekuje od nas, On nas i osposobljava. On nije neosetljivi rukovodilac koji sedi i očekuje da mi radimo. On nam se približava naročito preko onog u čemu smo slabici i kaže: »Dosta ti je moja blagodat; jer se moja sila u slabosti pokazuje sasvim« (2. Kor. 12,9).

Bog koji nas čisti (Rimljanima 7,8-13)

Naše oči nisu u stanju da vide bacile koji se nalaze na našim rukama. Po sude sa hranljivom podlogom od agarica mogu nam otkriti te bacile. Neko može zamoći prst u tu posudu da bi ih preneo na svoju ruku i učinio ih vidljivim. Tako možemo videti koliko su naše ruke zapravo prljave.

Božji zakon je kao posuda sa agarom. Njegov zakon otkriva naše grešno stanje i očajničku potrebu za Njegovom pomoći kako bismo se očistili. Što je još važnije, Božji zakon stvara jasniju sliku o tome ko je Bog i koliko nam je Hristos, kao naš Spasitelj, zaista potreban. »Tako nam zakon bi čuvar do Hrista, da se verom opravdamo« (Galatima 3,24).

Podloga sa agarom ne može da očisti naše ruke. Ona može samo da pokaže koliko su one prljave. Isto tako, ni Božji zakon ne može da nas očisti. Umesto toga, on otkriva našu potrebu i ukazuje na Spasitelja. Jedino Njegova krv ima silu da nas očisti od greha. »Akamoli neće krv Hrista, koji Duhom svetim sebe prinese bez krivice Bogu, očistiti savest našu od mrtvih dela, da služimo Bogu živome i istinome?« (Jevrejima 9,14)

Božji čin davanja zakona ljudima na jedinstven način ističe Njegov karakter ljubavi. On nam pomaže da ga lično upoznamo kao Boga koji je roditelj, koji se stara za nas, koji ispunjava zakon i čisti nas.

Božji zakon je kao posuda sa agarom.

ODGOVORITE

1. Od četiri Božje osobine navedene u prethodnom tekstu, koja se najjače ispoljava u vama u ovom trenutku vašeg života?
2. Kome biste mogli pomoći da sagleda osobine koje smo upravo razmatrali? Tražite Božju pomoć da biste to učinili.

Obed Soire, Kofs Harbur, Nju Saut Vels, Australija

1 James Strong, The New Strong's Exhaustive Concordance of the Bible.

2 eHow. »How to See Germs on Your Hands«, David Sarokin http://www.ehow.com/how_2288380_see-germs-hands.html.

Uvodni tekst za ovu sedmicu podseća nas da je Gospod uspostavio zakone. Kada Ga je neko upitao koji deo zakona je najveći (Matej 22,36-40), Isus je tu osobu uputio na osnovne principe zakona – voleti Boga i voleti bližnje. Ovo su večni principi koji nadilaze vreme, mesto i našu grešnu prirodu.

»Principi sadržani u Deset zapovesti postojali su pre pada u greh, i po svom karakteru su odgovarali svetom stanju bića. Nakon pada, principi tih zapovesti ostali su nepromenjeni, ali su data dodatna pravila koja su bila potrebna čoveku u njegovom palom stanju.«¹

»Božji zakon... otelovljuje principe Njegovog carstva.«

»Fariseji su uzdizali prve četiri zapovesti koje ukazuju na dužnosti čoveka prema Tvorcu, kao da imaju mnogo veću važnost od ostalih šest koje određuju čovekovu dužnost prema njegovom bližnjem. Kao ishod toga, njima je izrazito nedostajala pobožnost na delu. Isus je pokazao narodu njihov veliki nedostatak i poučavao ih potrebi za dobrim delima, izjavljajući da se drvo poznaje po svojim rodovima. Zato su Ga optuživali da poslednjih šest zapovesti uzdiže iznad prve četiri.«²

»Božji zakon je prepis Njegovog karaktera. On otelovljuje principe Njegovog carstva. Onaj ko odbije da prihvati ove principe stavlja sebe izvan kanala kojim protiču Božji blagoslovi.«³

Poslušnost zakonu je kad pazimo na poziv da volimo Boga iznad svega, a bližnje kao sebe same. Ljubav i poslušnost su nerazdvojni aspekti našeg hrišćanskog života. Ljubav utire put. Ako volimo Boga, bićemo Mu poslušni (1. Jovanova 5,3). Ako Ga ne volimo, poslušnost postaje teret. Slušati Boga znači voleti Njega celim srcem, dušom i umom i voleti svoje bližnje kao sebe same. Nije čudo što Pavle kaže da je »ljubav izvršenje zakona« (Rimljanima 13,10). Očuvajmo, stoga, Božju ljubav.

ODGOVORITE

1. Da li će nam držanje zapovesti pomoći da volimo Boga ili će nam ljubav Božja pomoći da držimo Njegove zapovesti?
2. Kako mi učimo da volimo Boga? Da li je moguće da je ljubav prema Bogu dar od Njega, a ne naše sopstveno postignuće?

Elvis Mogere Mogoi, Wilmington, Delaver, SAD

1 Spiritual Gifts, p. 295.

2 Čežnja vekova, str. 606, 607 orig.

3 God's Amazing Grace, p. 141.

Nakon svog oslobođenja iz ropstva, Izraelci su se Mojsiju i Aronu žalili na hranu. Bog je čuo njihove povike i odlučio da proveri njihovu poslušnost: »Evo učiniću da vam daždi iz neba hleb, a narod neka izlazi i kupi svaki dan koliko treba na dan, da ga okušam hoće li hoditi po mome zakonu ili neće« (2. Mojsijeva 16,4). Od kad su napustili Egipat, sinovi Izraelovi su videli mnoge dokaze Božje sile i vernosti. Moglo bi se sa sigurnošću očekivati da će oni poslušati Božju zapovest da skupljaju manu svakog jutra, a dvostruku količinu šestog dana kako bi mogli na ispravan način da svetkuju Subotu. Ipak, mnogi nisu poslušali (2. Mojsijeva 16, 27.28). Kako možemo naučiti da verujemo Bogu i Njegovom zakonu? Sledite ova tri načina:

Sećajte se kako vas je Bog vodio u prošlosti. Tokom deset zala Izraelci su ostali neozleđeni. Zatim je Bog rastvorio Crveno more tako da su mogli da pobegnu od faraona i njegove vojske. Ipak, Izraelci su posumnjali da će se On brinuti o njima u pustinji. Kada primetite da sumnjate u Njegovo staranje, oživite svoju veru sećajući se kako vas je vodio u prošlosti.

Proučavajte i razmišljajte o drugim primerima u Bibliji kada se Bog starao za svoj narod. Na primer, razmišljajte o Danilu i njegovim prijateljima, Jestiri i udovici iz Sarepte. Kojih još primera možete da se setite?

Naučite napamet Isusove reči iz Mateja 6,19-32. Kada počnete da sumnjate u Njegovo staranje o vama, ponovite ovaj tekst u sebi. Ili ga zapišite i držite negde gde ćete moći često da ga vidite.

Kada odlučimo da predamo svoj život Hristu, On postaje odgovoran za nas. On obećava da će se brinuti o svim našim potrebama (Filipljanim 4,19). Dajući nam zakon kome treba da se povinujemo, Bog nam je obezbedio priliku da otkrijemo Njegov karakter i Njegovu vernost prema nama. Mi često posustajemo kao i Izraelci i isto kao i oni propuštamo da se setimo kako se naš Gospod starao o nama u prošlosti. Setite se, stoga, da treba da se sećate!

Oživite svoju veru sećajući se kako vas je On vodio u prošlosti.

ODGOVORITE

1. Koliko često kršite Božje zapovesti zato što ste previše okupirani brigom za budućnost?
2. Koji su još aspekti Božjeg karaktera otkriveni u današnjoj pouci? Kako ste doživeli te aspekte u svom sopstvenom životu?
3. Zbog čega se, upravo sada, posebno brinete? Predajte to Bogu u molitvi pre nego što zatvorite Bibliju i pouku.

Zamislite da živate u kući sa roditeljima, rođacima, tetkama, stričevima, ujacima, dekama i bakama i kućnim ljubimcima. Svako od vas morao bi da nauči da deli prostor, da živi u slozi i uživa u životu. Poštovanje određenih kućnih pravila čini ovaj dom mestom gde se svaki član porodice oseća voljenim i cenjenim. Kućna pravila obezbeđuju granice koje uvažavaju prava svakog pojedinca. Članovi domaćinstva pokazuju ljubav jedni prema drugima pridržavajući se tih jednostavnih pravila.

Na isti način, Bog nam je dao svoj zakon da bi nam pokazao kako da srećno živimo zajedno sa Njim i jedni sa drugima. Mnoga zla u društvu ne bi postojala kada bismo svi

Preko Njegovih Deset zapovesti mi sagledavamo Boga ljubavi, mudrosti i reda.

poštivali Božji zakon. Zamislite svet bez krađe, preljube, ubistva, ljubomore, laži i mržnje. To je bio Božji prvobitni plan i to je još uvek Njegov ideal za nas.

Prirodni zakoni koji vladaju u našem okruženju takođe govore o mudrosti Boga kao Zakonodavca. Prosto je neverovatno kako je On stvorio ovaj svet za nas, potpuno opremljen za opstanak života. Uzmite, na primer, sposobnost razmnožavanja. U Edemskom vrtu Bog je zapovedio svim živim bićima da se množe po svojim vrstama – i to je tako i ostalo. Čak i nakon više od 6000 godina života na ovoj grešnoj planeti, pas će doneti na svet psa, mačka drugu mačku, a ljudsko biće, naravno, bebu - dečaka ili devojčicu. Prosto je neverovatno kako se moderna nauka, i pored napretka koji pomera sve granice, još uvek suočava sa problemom sterilnosti kada se bavi hibridnim biljkama i životnjama.¹

Dakle, bez obzira da li je reč o našim domovima, društvu, ili Božjem prostranom svemiru, zakoni koje je On uspostavio upravljaju svim tim sistemima da bi nas održali u skladu sa Njegovom savršenom voljom. Preko Njegovih Deset zapovesti mi sagledavamo Boga ljubavi, mudrosti i reda, koji teži da ugradi svoj karakter ljubavi u nas kada se povinujemo principu ljubavi na kome ove zapovesti počivaju.

ODGOVORITE

1. Zamislite svet u kome svi drže Deset zapovesti. Kako bi on izgledao? Kako biste ga naslikali ili opisali rečima?
2. Ako bi ljudi danas dopustili sebi da budu vođeni principima ljubavi otkrivenim u Božjem zakonu, kako bi izgledali novinski naslovi? Kako bi se promenile postavke na Fejsbuku i Tvitru?

Elen Močače, Midltaun, Delever, SAD

1 Ovo se odnosi se na hibride nastale ukrštanjem između različitih vrsta. [http://en.wikipedia.org/wiki/Hybrid_\(biology\)](http://en.wikipedia.org/wiki/Hybrid_(biology)).

ZAKLJUČAK

Ptice to rade. Medvedi takođe. Oni instinkтивno znaju kuda da odu i šta da rade, kad treba to da rade. Ali ljudi često nemaju pojma kako da žive svoj život. Tekst u Jeremiji 8,7 kaže: »I roda pod nebom zna svoje vreme, grlica i ždralo i lasta paze na vreme kad dolaze; a narod moj ne zna suda Gospodnjega«.

Bog je dao ljudima dragoceni dar slobode, ali odlučivši da se odvojimo od svog Stvoritelja, mi smo se izgubili. Božji zakon ljubavi obnavlja smisao i pravac našeg života.

RAZMOTRITE

- Proučavajte ptice selice i razmišljajte o Božjem neverovatnom planu za dela Njegovog stvaranja.
- Naučite napamet sve ili bar svoje omiljene delove Psalma 119, koji predstavlja pesnikovu odu zakonu.
- Pratite Božji zakon ljubavi, koji se svodi na »ljubi Gospoda Boga« i »ljubi bližnjega svojega kao samoga sebe« kroz celo Pismo.
- Parafrazirajte Deset zapovesti u stilu »čini« umesto »ne čini«.
- Komponujte svoju sopstvenu pesmu o Božjem zakonu ljubavi.
- Napravite foto-esej o svakoj od Deset zapovesti iz perspektive ljubavi.

POVEŽITE

Rimljanima 8,1-12; Galatima 5,13-26.

Čežnja vekova, poglavlje 54; Misli sa Gore blagoslova, poglavlje 3.

K. S. Luis, Hrišćanstvo.

Tompol Viler, Nešvil, Tenesi, SAD

Pouka 7

od 11. do 17. februara 2012.

Gospodar Subote

»Subota je načinjena čoveka radi,
a nije čovek subote radi. Dakle je gospodar
sin čovečji i od subote«
(Marko 2,27.28).

ZAŠTO SE MI SEĆAMO?

UVOD (2. Mojsijeva 20,8)

Su

Pre nekoliko meseci, nakon duge borbe, odlučila sam da sa svojom prijateljicom koja nije adventistkinja razgovaram o svojoj veri i o sedmom danu, Suboti. Načela sam sa njom tu temu kako sam najbolje umela – postavljajući pitanje.

»Zašto veruješ to što veruješ? Zašto svetkuješ nedelju?«

Usledila je uzajamna razmena mejlova dok smo pokušavale da objasnimo i razumemo šta svaka od nas veruje i na čemu zasniva svoja uverenja. Ona nikad nije mnogo razmišljala o tome i bila je zainteresovana za moja pitanja i objašnjenja. Međutim, u svom prvom mejlu postavila mi je pitanje koje je postalo okosnica naše prepiske: »Po čemu se adventisti sedmog dana razlikuju od katolika i drugih protestanata?«

Kao adventisti sedmog dana, mi imamo veru koja nas čini jedinstvenim. To je naročito vidljivo u našem verovanju o sedmom danu, Suboti. Svake subote ujutro adventisti svih životnih opredeljenja zastaju da bi razgovarali sa Bogom dok sve oko njih izgleda kao da se kreće punom brzinom napred u različitim smerovima.

Kada je reč o danu bogosluženja, pitanje »šta« adventisti veruju potpuno je jasno. Adventisti sedmog dana, kao što im samo ime kaže, veruju u svetost Božjeg sedmog dana, Subote. Ali, osim pitanja šta verujemo, postoje ključna pitanja: Zašto verujemo to što verujemo?

Zašto se izdvajamo u školi i na poslu, svetkujući baš ovaj dan koji toliko drugih ljudi zanemaruje? Da li pokušavamo da budemo drugaćiji samo da bi se razlikovali od drugih? Da li je zaista baš toliko značajno svetkovati Subotu? Da li je to zaista suštinski važno?

**Zašto se izdvajamo
u školi i na poslu,
svetkujući baš ovaj dan
koji toliko drugih ljudi
zanemaruje?**

Ove sedmice, idemo dalje od pitanja »šta« verujemo kada je reč o Božjem sedmom danu, Suboti, da bismo se bavili pitanjem »zašto«. Saznaćemo da ovaj dan, koji je više od još jednog dana u sedmici, sadrži Božji sveti pečat i da predstavlja znak i podsetnik ne samo na Njegovu vlast i dobrotu prema čovečanstvu. Dok budemo provodili vreme istražujući značenje i smisao Božje Subote, počećemo da shvatamo zašto ovo posebno vreme, koje tako mnogo ljudi zaboravlja, predstavlja dan u koji nas je Bog pozvao da Ga se sećamo.

Afia Birago Donkor, Kanada

Kontekst (Marko 2,23-26)

Naš uvodni stih za ovu sedmicu deo je Isusove odbrane Njegovih učenika zato što su činili u Subotu »što ne valja«. U čemu su oni pogrešili? Kidali su klasje da bi jeli jer su bili gladni. Bilo kog drugog dana to ne bi predstavljalo problem. Tora zapravo dopušta kidanje klasja rukom u polju koje pripada nekom drugom (5. Mojsijeva 23,25). Ovde nije bio problem u tome što su učenici kidali klasje, već što su to činili u Subotu. Međutim, nema ničega u Tori (niti bilo gde drugde u Biblijci) što zabranjuje kidanje klasja subotom. Zbog čega su onda fariseji opisali ovaj postupak učenika kao »nezakonit«?

Jevreji koji su se vratili u Jerusalim iz 70-ogodišnjeg ropstva u Vavilonu bili su i te kako svesni da je njihovo izgnanstvo bilo kazna zbog zanemarivanja Božjih zakona. Stoga, da bi izbegli neko novo izgnanstvo, formulisali su detaljan zakonik koji je trebalo da ih sačuva da nikada više ne prekrše zakon o Suboti (ili bilo koji drugi božanski zakon). Zakoni o Suboti su se vremenom umnožavali i u vreme Isusove zemaljske službe bila je to lista od 39 zabrana uspostavljenih od strane fariseja i kasnije zapisanih u Mišni (m. Shab. 7,2). Jedna od tih zabrana bila je kidanje klasja.

Isus je branio postupak učenika prvo time što je naveo starozavetnu priču o tome kako je David jeo svete hlebove iz hrama i dao ih i svojim saborcima (Marko 2,26; 1. Samuilova 21,1-6). Pošto je svete hlebove trebalo da jedu samo sveštenici (3. Mojsijeva 24,5-9), David i njegovi pratnici stvarno su prekršili biblijski zakon.

Zbog čega je Davidu i njegovim pratnicima bilo dopušteno da jedu postavljene hlebove kada su, po Božjoj zapovesti, smeli da ih jedu samo sveštenici? To im je verovatno bilo dopušteno jer su bili gladni, a postavljeni hlebovi su bili jedino rešenje da zadovolje svoju glad. U tom slučaju, ljudska potreba je bila važnija od religioznog obreda (svetosti postavljenih hlebova). Isto tako, ni Isusovi učenici nisu pogrešili jer je i njima nedostajala hrana, a kidanje klasja u polju bilo je u skladu sa zakonom. Činjenica da su to činili u Suboto nije menjala stvar.

Iako je to možda sasvim razumljivo za vas i mene, fariseje je to dovodilo do besa. Za njih je 39 subotnih zabrana imalo isti autoritet kao i Tora. Dakle, kakvo je pravo Isus imao da ruši njihov autoritet? To je bila pozadina uvodnog stiha za ovu sedmicu.

Subota kao blagoslov, a ne teret (Marko 2,27)

Sa svojih 39 zabrana fariseji su Subotu pretvorili u teret. Prema farisejskom zakonu, Jevrejima je bilo zabranjeno čak i nešto tako obično kao što je

pljuvanje na zemlju subotom, jer se to moglo shvatiti kao zalivanje jedne vlati trave. Bilo im je takođe zabranjeno da premeštaju nešto sa jednog mesta na drugo. Uz takve zakone, Jevreji mora da su neprestano brinuli da li čak i najjednostavniji postupak subotom predstavlja kršenje zapovesti. Sa takvim pristupom, sigurno je ostajalo vrlo malo mogućnosti za uživanje u Suboti.

To nije ono što je Bog nameravao za Subotu. »Subota je načinjena čoveka radi /doslovno, u korist čoveka/, a nije čovek subote radi« (Marko 2,27). Bog je stvorio ljudе sa potrebом da se odmore, da se duhovno podmlade, a Subotu je stvorio kao odgovor na tu potrebu. Nije Bog imao potrebu da se Subota svetkuje, pa onda stvorio čoveka da bi je zadovoljio.

Mislim da smo svi mi bili u iskušenju da držanju Subote pridajemo veći značaj nego ljudima za čije dobro je ona uspostavljena. Elen Vajt je ohra-brivala crkvу da čita i primenjuje tekst iz Isaije 58. poglavља, koji nas podsećа da Bog nije zadovoljan kad religiozne forme stavljamo ispred potreba ljudi.¹ Šta možemo preduzeti da bismo se zaštitali od popuštanja takvom iskušenju?

**Da, Isus je
Gospodar Subote.
To je sjajna vest.**

Gospodar Subote (Marko 2,28)

Isus zaključuje svoju odbranu izjavljujući da je On Gospodar čak i od Subote. Kako znamo da je On ovde mislio na sebe? Titula »sin čovečји« je mesijanska titula povezana sa tekstrom u Danilu 7,13 i u Markovom jevandželju se koristi isključivo kao titula za Isusa.

Tom jednostavnom izjavom Isus govori mnogo o sebi. Tom jednostavnom izjavom On objavljuje da je On taj koji je stvorio Subotu za nas. Tom jednostavnom izjavom On tvrdi da jedino On određuje šta po zakonu valja činiti subotom. Ovo je bio ozbiljan ukor farisejima koji su pokušavali da nametnu svoje sopstvene zakone u vezi sa Subotom.

Da, Isus je Gospodar Subote. To je sjajna vest. Jedino On određuje koja je svrha Subote, a On je odredio da ona treba da bude blagoslov i milina za ljude (Isajia 58,13).

ODGOVORITE

Da li ste blagosloveni Subotom svake sedmice, ili je ona postala teret za vas? Ako je ona blagoslov, kako možete podeliti taj blagoslov sa drugima? Ako je postala teret, zbog čega mislite da je to tako? Šta biste mogli da učinite kako biste ponovo uživali u blagoslovu Subote, ili da biste to doživeli prvi put?

Luk Self, Overland Park, Kansas, SAD

1 Welfare Ministry, pp. 29-34.

»U početku... Bog...« Ovaj izraz je deo prvog stiha u Bibliji. Biblija počinje sa Bogom koji je već postojao i delovao pre početka stvaranja vremena i prostora. Tekst u 1. Mojsijevu 2,1-3 kategorički tvrdi da je Bog večan i da nadilazi fizički svemir koji je stvorio.

Tokom francuske revolucije Napoleon i njegove pristalice želeli su da ukinu sve tragove hrišćanstva uključujući i sedmodnevni ciklus računanja vremena. Zato su napravili novi kalendar pod imenom Francuski revolucionarni kalendar ili Francuski republikanski kalendar, koji je bio u upotrebi oko 12 godina od kraja 1793. godine. Konačno je ovaj »kalendar ukinut, jer je zbog desetodnevne nedelje radnicima omogućavao manje odmora (jedan na svakih deset, umesto na svakih sedam dana)¹.

Najpouzdaniji i najjuniverzalniji od svih naučnih principa je zakon uzroka i posledice. Priroda svedoči o beskrajnom, večnom, svemogućem, sveznajućem,

Subota najavljuje preludijum u večni odmor koji je Bog obećao svojoj vernoj deci na obnovljenoj Zemlji.

živom Bogu koji je ličnost, koji je toliko pažljiv prema ljudima koje je stvorio da je odvojio ceo jedan dan da bi oni mogli da se odmore. Naša potreba za odmorom od najveće je važnosti za naš opstanak, pogotovo sad zbog posledica greha. Bez odmora koji nam Bog daje subotom mi bismo propali fizički, psihički i duhovno. To je delo Vrhunskog Kreatora koji je znao

šta će nam biti potrebno pre nego što nas je stvorio. Prema tome, u Suboti mi vidimo Boga punog ljubavi koji nam je dao jedno posebno vreme ne samo za odmor već za posebno zajedništvo sa Njim i za sećanje na Njegovo delo stvaranja.

Tokom Subote, Bog nas poziva da Ga dodirnemo. Subota najavljuje preludijum u večni odmor koji je Bog obećao svojoj vernoj deci na obnovljenoj Zemlji. Francuzi su mislili da mogu da prkose sedmodnevnoj sedmici koju je Bog uspostavio, ali morali su da odustanu od toga zbog štete koju je to nanosilo ljudima. Mi takođe moramo da napustimo svoje omiljene ideje o Suboti i da je svetkujemo na način koji je Bog odredio.

ODGOVORITE

1. Da li ste razmišljali o tome kako bi to izgledalo da ste neprekidno u pokretu?
2. Kakav je značaj subotnog odmora za ljude? Zbog čega bi Subota mogla biti nešto više od običnog vremena za opuštanje?

Semi R. Braun, Vestburi, Njujork, SAD

1 French Revolutionary Calendar, http://calendars.wikia.com/wiki/French_Revolutionary_Calendar.

»Bilo je radosti u ustanovljenju Subote. Bog je sa zadovoljstvom gledao na dela svojih ruku. Izjavio je da je sve što je stvorio veoma dobro.«¹ »Zato što se odmarao u Subotu, 'blagoslovi Bog sedmi dan, i posveti ga', izdvojio ga je za svetu upotrebu. On ju je dao Adamu kao dan od odmora.«²

»Tokom cele sedmice treba da imamo Subotu na umu i pripremamo se da je držimo u skladu sa zapovešću. Priprema za Subotu neka bude potpuno završena u petak. Pre nego što Subota otpočne, um kao i telo treba odvratiti od svetskih poslova. Neka i deca uzmu udela u porodičnom bogosluženju. Svako neka poneše svoju Bibliju i pročita stih ili dva. Zatim otpevajte neku himnu koju dobro znate, i posle toga se pomolite. Ne dozvolite da dragoceni časovi Subote budu protraćeni u krevetu. Subotom ujutru porodica treba rano da je na nogama. Ako kasno ustanu, nastaće pometnja i žurba u spremanju doručka i pripremama za subotnu školu. Dolazi do žurbe, guranja i nestrljenja. Na taj način nesveta osećanja ulaze u dom. Tako obesvećena, Subota postaje zamor i očekuje se sa strahovanjem umesto sa ljubavlju.«³

»Zato što je Subota načinjena za čoveka, ona je Gospodnji dan. Ona pripada Hristu. Jer 'sve je kroz nju postalo, i bez nje ništa nije postalo što je postalo' (Jovan 1,3). Pošto je On sve stvorio, stvorio je i Subotu. On ju je odvojio kao uspomenu na delo stvaranja. Ona ukazuje na Njega i kao na Tvorca i kao na Onoga koji posvećuje... Svima koji prihvate Subotu kao znak Hristove stvaralačke i otkupiteljske moći, ona će biti milina. Gledajući Hrista u njoj, i sami imaju milinu u Njemu... Svako delo u prirodi ponavlja Njegov poziv: 'Hodite k meni svi koji ste umorni i natovareni, i ja ću vas odmoriti'. (Matej 11,28)«⁴

ODGOVORITE

Šta je to što ti i twoja porodica možete učiniti da bi svaka Subota postala jedno pozitivno iskustvo?

Kimi – Rouks Džejms, Vestburi, Njujork, SAD

1 Testimonies for the Church, vol. 6, p. 349.

2 Čežnja vekova, str. 281 orig.

3 Testimonies for the Church, vol. 6, p. 353, 355 – 357, 359.

4 Čežnja vekova str. 288, 289 orig.

Zamislite da je čuveni umetnik naslikao nešto samo za vas. Kako biste postupali prema toj slici? Da li biste je ostavili na podu da je vaš pas grize? Ili biste je dodirivali neposredno nakon što ste jeli čips? Najverovatnije je da biste dobro pazili kako postupate prema njoj. Subota je načinjena za vas kao poklon od Vrhunskog Umetnika. Kako da se sa pažnjom odnosimo prema njoj?

**Subota je načinjena za
čovečanstvo jer je Bog
znao koliko će nam
vreme provedeno sa
Njim biti potrebno.**

ja samo stajala misleći u sebi kako ta formacija izgleda baš kao i toliki drugi slojevi zemlje. Nisam mogla da vidim ono što je on video jer nisam znala ono što je on znao. Ako ne poznajete Tvorca Subote, biće vam teško da vrednujete dar koji ona predstavlja.

Svesno odlučite kako ćete provesti Subotu. Provesti celo subotno popodne na Fejsbuku možda se ne smatra kršenjem Subote, ali ne bi se moglo reći ni da to znači držati je. Izaberite aktivnosti pomoću kojih ćete požnjeti bogate duhovne blagoslove, kao što je duboko proučavanje Biblije, posebno vreme molitve, štetnje u prirodi ili pomaganje drugima.

Planirajte svoju Subotu tokom cele sedmice. Razmotrite mogućnost da svakog dana uradite ponešto kako biste se pripremili. Na primer, možete pokušati da odeću za crkvu ispeglate u nedelju. Radeći svakodnevno male stvari kako biste se pripremili za Subotu, ne samo što ćete se pripremiti za nju već ćete otkriti da vam je cela sedmica postala usredsređena na Subotu. Nemojte zaboraviti da isto tako pripremite svoje srce i um za Subotu.

Subota je načinjena za čovečanstvo jer je Bog znao koliko će nam vreme provedeno sa Njim biti potrebno (Matej 4,4). Odnositi se s pažnjom prema Suboti može zahtevati promišljenost i napor, ali prednosti produbljenog odnosa sa Bogom koji Subota daje su nemerljive.

ODGOVORITE

1. Koja Subota je bila jedna od najznačajnijih za vas? Zašto?
2. Razmislite o načinima na koje možete bolje isplanirati kako da držite Subotu.

Džuli Kuk, Altamonte Springs, Florida, SAD

Subota je poseban dan koji nam je dat istovremeno kao privilegija i kao zapovest. To je dan u koji možemo naći i fizički odmor, koji nam pomaže da se pripremimo za šest radnih dana koji slede. Verno držanje Subote pomaže nam da cenimo to što se možemo odmoriti od svojih napora i briga. Ali, moramo voditi računa da ne pretvorimo Subotu u dan po principu »ovo sмеš, ono ne sмеš«. Mislim da zapadamo u nevolju kad god počnemo da cepidlačimo oko bilo koje zapovesti koju nam je Bog dao. Kad počnemo da se usredsređujemo na zakon više nego na Onoga koji nam ga je dao, uskoro ćemo se udaljiti od suštine Njegove zapovesti o Suboti. Sve zapovesti zasnivaju se na Njegovoj ljubavi i date su nam iz ljubavi. Kad god mi kao ljudi počnemo da se usredsređujemo na sam subotni dan umesto na Gospodara Subote, mi se udaljavamo od suštine Njegove zapovesti.

Tekst u Mateju 12,1-13 kaže nam kako su fariseji osudili Isusove učenike zato što su trgali klasje u Subotu. Fariseji uopšte nisu marili za to što su učenici bili gladni. Više ih je zanimalo da zakon ne bude prekršen nego što su se brinuli za blagostanje i dobrobit ljudi. Stoga im je Isus ukazao na Davida i njegove saborce koji su, pošto su bili veoma gladni, jeli hlebove koje su smeli da jedu samo sveštenici.

Ono čemu je Isus želeo da pouči njih tada, a i nas danas, jeste da je na kocki nešto mnogo veće od religije. Sad se postavlja pitanje šta bi to moglo biti na kocki što je veće od religije. Čak i mi danas više se usredsređujemo na ono što u Subotu sme ili ne sme da se radi umesto na Gospodara Subote. Sin čovečji je odgovoran za Subotu i zato se On usredsređuje više na osećanja svog naroda nego na rituale. Držanje Subote je važno, ali mi treba da vodimo računa da naše svetkovanje Subote bude usredsređeno na Onoga ko ju je stvorio.

ODGOVORITE

1. Zašto je važnije usredsrediti se na Gospodara Subote nego na rituale držanja Subote?
2. Kako vaš doživljaj Subote može biti više nalik onom što Bog želi da on bude?

Mišel Bob- Sempl, Boston, Masačusets, SAD

ZAKLJUČAK

»Bio je određen /sedmi dan/ da u mislima ljudi uzdiže živoga Boga kao Izvor postojanja i predmet poštovanja i obožavanja.«¹ Pre više od trista godina, jedan neobrazovani tinejdžer nižeg društvenog porekla posvetio je svoj život Bogu. Brat Lorens, kako su ga zvali, postavio je sebi jedini cilj da živi kao da je Bog uvek pored njega. U jednom od poslednjih pisama koja je napisao, brat Lorens je rekao: »Neka naše jedino zanimanje bude da upoznamo Boga; što Ga bolje neko poznaje, više će želeti da Ga upozna. I kao što je poznavanje obično mera ljubavi, što veće i dublje bude naše znanje, veća će biti naša ljubav...« Subota nam je data da bismo mogli da ostavimo po strani životne poslove i usredsredimo se jedino na upoznavanje Boga i pokazivanje ljubavi prema Njemu. Kada Subota bude onakva kakvu je Bog planirao, mi ćemo početi potpunije da osećamo Njegovo prisustvo i doživećemo odnos sa Njim koji će se nastaviti kroz celu večnost.

RAZMOTRITE

- Napravite kolaž koji ilustruje kako se može potpunije uživati u Suboti.
- Posetite subotnu službu u lokalnoj sinagogi. Uporedite jevrejsko bogosluženje sa onim u vašoj mesnoj crkvi.
- Razgovarajte sa prijateljima kako bi Subota mogla da bude najbolji dan u sedmici.
- Potražite himne u crkvenoj pesmarici koje se odnose na Subotu. Izaberite jednu koja vam nije poznata. Otpevajte je koristeći ponuđenu melodiju ili smislite svoju melodiju.
- Dok čitate zapovest o Suboti, pokretima i mimikom »ilustrujte« tekst iz 2. Moj. 20,8-11. Ili potražite na Internetu rečnik znakovnog jezika /American Sign Language/ da biste pronašli znakove koji »ilustruju« pojedine delove ovih stihova. Vežbajte ove znakove dok ne postanete vešti u tome.
- Intervjujte određeni broj vernika crkve pitajući ih šta čini Subotu posebnim danom za njih.
- Vodite dnevnik da biste otkrili šta volite ili ne volite u vezi sa Subotom. Pisanje o onome što volimo može nam pomoći da u tome još više uživamo, dok nam pisanje o problemima često može pružiti uvid koji će nam olakšati da promenimo stavove koji stvaraju nelagodnost.
- Upoznajte bolje Boga, učeći tokom subotnih časova o delima Njegovog stvaranja. Počnite da šetate u prirodi, posmatrajte ptice ili pripremite lekciju o prirodi koju možete da podelite sa svojim subotnoškolskim razredom.

POVEŽITE

Chris Blake, *Searching for a God to Love*, chapter 8, »I Got No Time for God«.

Brother Lawrence, *The Practice of the Presence of God*.

Rene Kofi, Gobles, Mičigen, SAD

1 Velika borba, str. 54 orig.

Pouka 8

od 18. do 24. februara 2012.

Staranje o svemu stvorenom

»I uzevši Gospod Bog čoveka namesti
ga u vrtu Edemskom, da ga radi i da ga čuva«
(1. Mojsijeva 2,15).

Su DOBRO JUTRO, SVETE! A DA LI JE ZAISTA DOBRO?

UVOD (1. Mojsijeva 2,15)

Zamislite da se sutra probudite u svetu koji je, zbog više hiljada godina zloupotrebe, izgubio pristup delima Božjeg stvaranja. Bez pristupa biljkama, nema vaše udobne pamučne pidžame i mekih čaršava. Nažalost, stvari postaju još gore kad potražite svoju jutarnju »kafu« od žitarica ili čaj i shvatite da su i te biljke nestale. Nemojte ni pokušavati da nađete cerealiјe. U stvari, bez pristupa biljnim ili životinjskim proizvodima, praktično nema šta da se jede. To je dovoljan razlog da vas zaboli glava, ali s obzirom da veliki procenat lekova potiče ili se sintetiše od prirodnih sastojaka, nećete imati

šta da uzmete protiv glavobolje. Oblačite se u svoju potpuno sintetičku garderobu i krećete gladni da se suočite sa dnevnim obavezama uz ograničene izvore energije i prevoz kojim stižete do sintetičkog stola na svom sintetičkom radnom mestu ili u školi. Vrlo deprezivno!

Bog nam je dao svetu odgovornost da se staramo o onome što nam je poverio.

Očigledno, scenario kao što je ovaj uopšte ne bi bio moguć jer bi ljudski rod, bez biljaka i kiseonika koji one proizvode, još pre toga izumro. Međutim, to nas navodi da se zapitamo koliko zaista zavisimo od onoga što nam je Bog obezbedio. To nas isto tako podseća da nam je, dok smo ovde, Bog dao svetu odgovornost da se staramo o onome što nam je poverio. On nam je dao planetu koja obiluje zadržljivim oblastima nastanjenim mnogobrojnim biljkama i životinjama. U stvari, naučnici uopšte ne znaju koliko vrsta tačno postoji. Procene se kreću negde od 5 miliona do 100 miliona, od kojih je identifikovano samo 1,7 do 2 miliona.¹ Nažalost, naučnici procenjuju da se stopa izumiranja kreće od 4 do 24 vrste dnevno, uglavnom zbog iščezavanja tropskih šuma.

Kao hrišćani, moramo se uz molitvu zapitati kako Bog želi da se odnosimo prema ovom problemu. On nas je postavio na ovu planetu i rekao nam da je obrađujemo i da je čuvamo. Da li to znači da treba da postanemo politički aktivisti? Kako da pokažemo svetu da smo zainteresovani za prirodno okruženje a da ipak osećamo veće poštovanje prema Stvoritelju nego prema onome što je stvorio? Da li su, u svetlosti saznanja o večnosti, ova pitanja uopšte bitna? U pouci za ovu sedmicu razmotrićemo informacije koje bi nam mogle pomoći da odgovorimo na ova pitanja i uspostavimo zdravu ravnotežu u razumevanju ovog problema kao i u pružanju primera drugima.

Džodi Nots, Bunsboro, Merilend, SAD

1 Andrea Thompson, »Great Mysteries: How Many Species Live on Earth?« http://www.livescience.com/strangenews/070803_gm_numberspecies.html.

Tekst u 1. Mojsijevoj 1,28 kaže da su Adam i Eva bili zaduženi da pomognu u stvaranju ljudske populacije te veličine koju je Bog predvideo da Zemlja može da izdržava. Ostatak ovog stiha u kome se ljudima dodeljuje vlast nad Zemljom pokazuje da je rastuća populacija trebalo da se brine za ogromni ekosistem sastavljen od živih bića koja je Bog stvorio za dobrobit i uživanje ljudi. Ovaj nalog da čuvaju Zemlju ponovljen je u 1. Mojsijevoj 2,15.

Međutim, sa padom Adama i Eve sve se promenilo. Biološki sistemi koji su prethodno bili savršeno usklađeni sada su se našli u međusobnom sukobu u borbi za opstanak. Ipak, i pored ove katastrofe, Bog očigledno očekuje od palih ljudi da upravljaju zemaljskim resursima kako bi osigurali svoj opstanak i da ih unapređuju koliko god je to moguće u uslovima greha. Porodica Adama i Eve i sve sledeće generacije otkrile su da će, ukoliko se budu starale o zemlji, požnjeti bogatu žetvu. Isto to se odnosi i na odgajanje korisnih domaćih životinja. Da bi se ostvarili najbolji mogući uslovi za zdrav život, neophodno je što više smanjiti otpuštanje otrova u životnu sredinu, kako oni ne bi prešli granicu vrednosti koju naša biosfera može da absorbuje i podnese bez oštećenja. Odgovor na pitanje: »Da li je hrišćanin odgovoran za upravljanje životnom sredinom i staranje o njoj?« – iz naučnog ugla, kao i iz ugla Svetog pisma, jeste jasno i glasno *da*!

**Porodica Adama i Eve
otkrila je da će, ukoliko
se bude starala o zemlji,
požnjeti bogatu žetvu.**

Međutim, ukoliko se odbrana životne sredine i način upravljanja njom koristi kao oružje da bi se ustanovalo i nametnuto ko će biti ekonomski i politički pobednici i gubitnici, ona može postati pravo prokletstvo. Ono što treba posebno naglasiti jeste da takva borba postaje naročito štetna ako navodi čoveka da se udalji od Stvoritelja.

ODGOVORITE

1. Koje posebne odgovornosti bi hrišćani danas mogli imati u vezi sa očuvanjem prirodne sredine?
2. Kako bi Crkva trebalo da se uključi u političke debate o upravljanju i očuvanju životne sredine? Koje bi posledice, i dobre i loše, mogle da nastanu iz takvog angažovanja?
3. Zbog čega postoji rizik da bi hrišćani mogli početi da obožavaju prirodu umesto Stvoritelja ako se uključe u kampanje za očuvanje zemlje?

Šenon Džekson, Rorersvil, Merilend, SAD

1 Amanda McConnell and David Suzuki, *The Sacred Balance: Rediscovering Our Place in Nature*.

2 James K. Boyce, *The Political Economy of the Environment*.

Po NAŠA ZEMLJA, NAŠA MAŠINA – NAGAZITE GAS!

LOGOS (1. Mojsijeva 1,26-28; 2,15; Psalam 100; Nemija 13,16-19;
Rimljanima 1,25; Jevrejima 1,1-3; 2. Petrova 3,10-14)

Uručeni su nam ključevi (1. Mojsijeva 1,26-28; 2,15)

Sećate li se trenutka kada su vam uručeni ključevi važeg prvog automobila? Automobil je tada postao vaš, a njegovo održavanje postalo je vaša obaveza.

Bog je »uručio ključeve« Zemlje Adamu i Evi i od tada smo mi postali odgovorni za nju, kao što Biblija kaže: »Napunite zemlju, i vladajte njom« (1. Mojsijeva 1,28). Negovanje vrta bilo je njihov prvi zadatak (1. Mojsijeva 2,15). Nakon što se pojavio greh, ljudi su počeli da se množe i, kako je vreme proticalo, ljudska populacija se povećavala. To povećanje, zajedno sa napretkom tehnologije, veoma je uticalo na prirodno okruženje. Nekoliko nomadskih plemena koja su kampovala blizu reke Jordan nisu imala isti uticaj na okolinu kao što ima nekoliko hiljada fabrika danas. Dakle, kako bi adventisti sedmog dana trebalo da se odnose prema pitanju životne sredine, imajući u vidu naše verovanje da će Zemlja biti uništена vatrom (2. Petrova 3,10)?

Voditi računa o motoru (Nemija 13,16-19)

Posedovanje automobila podrazumeva nešto više od uživanja u slobodi. Morate da plaćate gorivo i održavanje motora. Motor stvaranja je Subota. Ona je konačni pečat Božjeg odobravanja, Njegov potpis koji sve upotpunjuje. To je dan kada treba da razmišljamo o stvaranju i obnovi. Ona je simbol odmora koji imamo u blagodati Isusa Hrista.

Kao adventistički hrišćani, vi uživate u jedinstvenom pogledu na Božje stvaranje. Subota je stalni podsetnik na to Ko je stvorio Zemlju i Ko nastavlja da nas obnavlja za život na novoj Zemlji. Nemija je prepoznao ovu činjenicu kada je preuzeo zadatak da pokuša da obnovi Jerusalim. On je okupio lude da bi ih ukorio zato što su obavljali svoje poslove subotom. »Kako je to zlo što činite te skvrnите subotu?« – pitao ih je (Nemija 13,17). Razumeo je da je Subota bila sastavni deo pobožnog okruženja.

Voziti tatin auto (Psalam 100)

Dok ste vozili automobil svojih roditelja, osim privilegije da vozite mnogo bolja kola nego što ste mogli sebi da priuštite, imali ste i odgovornost da vodite računa o tuđem vozilu. Zar nisu svi blagoslovi ove Zemlje veoma slični automobilu? Pomislite samo na darove koje nam je Bog dao: svež vazduh, čistu vodu, dobru hranu i prelepe pejzaže.

»Raduj se Gospodu, sva zemljo!« (Psalam 100,1). Čak i ovako nesavršena, Zemlja je još uvek naše boravište sve dok Bog ne dođe da nas povede kući.

Zašto onda ne sarađujemo sa Njim kao čuvari Njegovih dela? On nas je nanovo stvorio preko krvi Isusa Hrista i mi želimo da se ugledamo na Njega iz ljubavi. Upamtite »Dobar /je/ Gospod; milost je njegova uvek, i istina njegova od kolena na koleno« (Psalam 100,5).

Izbeći »limun« (Rimljanima 1,25)

Još uvek se sećam njegovih velikih sjajnih zuba koji su izgledali kao da su suviše svetli za njegovo lice. Pljesnuo je automobil kao da je to potomak čuvenog trkačkog konja. »Daaa, dozvoliću vam to. Ukradite ovu lepoticu od mene za 1500 dolara.« I tako se moj otac odvezao sa polovnim automobilom. Nije čak ni stigao do kuće kad je ovaj počeo da bljuje crni dim mileći duž puta.

Sotona uvek pokušava da nam proda »limun« uz mnoštvo razmetljivih obećanja. Nažalost, mnogi ljudi ga kupuju. »Koji pretvorиše istinu Božju u laž, i većma poštovaše i poslužиše tvar nego tvorca, koji je blagosloven vavek, amin« (Rimljanima 1,25). Postoji pokret za zaštitu životne sredine zasnovan na humanizmu koji se bavi politikom umesto odavanjem slave Bogu. Pokret te vrste obožava i služi stvorenjima, a ne Stvoritelju. Naše staranje o životnoj sredini, međutim, treba da izvire iz želje da budemo nalik Stvoritelju koga volimo. Ono ne treba da bude usmereno samo na stvorena. Svako zalaganje za životnu sredinu koje jednu vrstu ljudi čini metom prezira i nepoštovanja, jeste »limun« koji đavo pokušava da nam proda.

Kompletno osiguranje i fabrička presa (Jevrejima 1,1-3; 2. Petrova 3,10-14)

Svaki automobil na kraju završi kao staro gvožđe. Tako je to i sa zemljom koja »će kao haljina ovetšati« (Isaija 51,6). Baš kao i naši stari automobili, »nebesa /će/ s hukom proći, a stihije će se od vatre raspasti i zemlja i dela što su na njoj izgoreće« (2. Petrova 3,10).

Stari automobili odlaze pod presu da bi se od njih pravili novi. To je kao polisa osiguranja koja pokriva sve. Mi smo pokriveni takvom polisom, a isto tako i priroda. Kao što je apostol Pavle pisao: »Jer čekanje tvari čeka da se jave sinovi Božji« (Rimljanima 8,19). Sva dela stvaranja uživaće u spasenju, a Zemlja će biti ponovo stvorena.

Srećom po nas, našu polisu osiguranja izdao je Isus Hristos. »Koji budući sjajnost slave i oblijeće bića njegova, i noseći sve u reči sile svoje, učinivši sobom očišćenje greha naših, sede s desne strane prestola veličine na visinu« (Jevrejima 1,3).

Pol Tuli Junior, Bunsboro, Merilend, SAD

Bog nam nije otkrio kako je tačno izveo delo stvaranja. Veliki umovi sveta pokušavali su da otkriju ove tajne Svevišnjega, ali Božja stvaralačka sila isto je toliko neshvatljiva kao i Njegovo postojanje.¹ Ono što znamo jeste da »dokle bude zemlje, neće nestajati setve ni žetve, studeni ni vrućine, leta ni zime, dana ni noći« (1. Mojsijeva 8,22).

**»Kada je pravilno
shvaćena, priroda
svedoči o svom
Stvoritelju.«**

»Isus je svojim poučavanjem iz prirode govorio o onome što je sam svojim rukama načinio, o onome što ima kvalitet i silu koje mu je On sam darovao. U svom prvobitnom savršenstvu, sve stvoreno je izražavalo božansku misao. Adamu i Evi u njihovom edemskom domu, priroda je bila 'puna poznanja Božjega', prepuna božanskih pouka. Mudrost je progovarala oku i bila primana u srce, jer su ljudi razgovarali sa Bogom preko dela koja je On stvorio. Međutim, čim je sveti par prekršio zakon Najvišega, sjaj sa Božjeg lica napustio je lice prirode. Zemlja je sada iskvarena i uprljana grehom. Ipak, i u svom pomračenom stanju sačuvala je veliki deo predašnje lepote. Pouke koje nam pruža nisu izbrisane; kada je pravilno shvaćena, priroda svedoči o svom Stvoritelju.«²

»Bog je dao našim praroditeljima pravu vrstu obrazovanja kada im je naložio da obrađuju zemlju i čuvaju vrt u kome su živeli. Nakon što se greh pojavio, neposlušnošću Božjim zahtevima, posao koji je trebalo obaviti pri obrađivanju tla višestruko se uvećao, jer je zemlja zbog kletve rađala korov i trnje. Ali sam posao nije dat zbog greha. Veliki Učitelj lično je blagoslovio posao obrađivanja zemlje.«³

»U Hristovo doba ove pouke su bile zanemarene. Ljudi nisu više prepoznavali Boga u Njegovim delima. Grešnost ljudskog roda bacila je senku na čisto lice stvorenoga; i umesto da prikazuju Boga, Njegova dela postala su prepreka koja nije dozvoljavala da Ga upoznamo. Ljudi 'većma poštovaše i poslužiše tvar nego Tvorca'. Tako i neznabošći 'zaludeše u svojim mislima i potamne nerazumno srce njihovo' (Rimljanima 1,25.21)«⁴

ODGOVORITE

Zašto bi Bog imao tajne koje nam nije otkrio?

Pol Tuli Senior, Rorersvil, Merilend, SAD

1 Stvaranje – patrijarsi i proroci, str. 97

2 Pouke velikog Učitelja, str. 7 i 8.

3 Selected Messages, bk. 2, p. 355.

4 Pouke velikog Učitelja, str. 8.

STARANJE O STVORENOME

PRIMENA (1. Mojsijeva 1,28; 2,15; Psalam 100)

Imala sam 21 godinu i auto pun tinejdžerki. Vraćale smo se u kamp iz grada kada je jedna devojka izbacila svoje đubre kroz prozor. Istog trenutka sam zaustavila automobil. »Šta to radiš?« – pitala je devojka. »Stala sam zato što nećemo ostaviti tvoje đubre ovde,« odgovorila sam. Sve devojke su poslušno izašle iz kola. »Ne vidim zašto je to toliko važno,« žalila se devojka koja je bacila đubre. »To malo đubre neće nikome naškoditi.«

»Stvar je u principu,« odgovorila sam i počela da skupljam đubre. »Odlično! Plastična kesa. Sada imamo gde da stavljamo i druge otpatke,« uzviknula sam pobednički mašući kesom u vazduhu. Kada smo napunile svaku kesu koju smo mogle da nađemo natrpale smo ih u prtljažnik automobila. Kasnije sam se čudila svom odgovoru na njen pitanje. Koji *princip* je zapravo bio u pitanju? Zašto odlažemo svoje smeće na određeno mesto? Zašto izbegavamo da prosipamo ulje i rastvarače u kanalizaciju? Zbog čega recikliramo? Zašto smo zabrinuti zbog emisija gasova i globalnog zagrevanja? Razmislite o ovim pitanjima pre nego što pročitate šta ja mislim o kom principu je reč.

Vodim računa o Zemlji iz poštovanja prema Stvoritelju. Verujem da je On stvorio Zemlju kao poklon za mene. Preko tog poklona imam priliku da Ga bolje upoznam. Priroda je Božja prva knjiga i ja postupam prema njoj sa poštovanjem kao i prema Njegovoj drugoj knjizi, Bibliji.

Vodim računa o Zemlji iz poštovanja prema drugim ljudima. Oni su takođe Božja stvorenja otkupljena Isusovom krvlju. Kao takvi, oni imaju urođeni afinitet prema svetu prirode. To je takozvana »teorija biofilije« i potkrepljena je mnogim istraživanjima koja otkrivaju da ljudi veoma pozitivno reaguju na otvorene, travnate pejzaže, drveće, doline, vodu, vijugave staze i pogled sa uzvišice.¹ Iz poštovanja prema drugima, ja treba da učinim što do mene stoji kako bi ovi predeli ostali čisti.

Prroda je Božja prva knjiga.

Vodim računa o Zemlji iz poštovanja prema sebi. Uživam da boravim u lepo negovanoj bašti. Bog koristi metaforu o negovanju našeg vrta da bi nas podsetio na svoje staranje o nama. Provodeći vreme u Božjoj prvoj knjizi, osećam radost koja potiče od komuniciranja sa mojim Stvoriteljem.

Rouz Gemblin, Smitsburg, Merilend, SAD

1 Edvard O. Wilson, »Biophilia«. (Hipoteza naučnika sa Harvarda, Edvarda O. Vilsona, 1984.)

Borci za zaštitu prirode su 2006. godine poručili svetu da će sledeća ekološka kriza biti globalno zagrevanje, suprotno od velike ekološke krize iz 1970-ih – globalnog zahlađenja. Zatim, tu je uvek zagađenje, prenaseljenost, istrebljenje šuma, povećan nivo ugljen-dioksida u atmosferi i spasavanje kitova i drugih ugroženih vrsta.

Savremeni pokret za zaštitu prirode je mešavina društvenog pokreta, naučne studije i filozofske rasprave o našem poreklu i mestu u prirodi. Filozofija koja je u usponu je *Duboka ekologija* koja predlaže da su svi učesnici u prirodi (ljudi, kao i druga živa bića) ravnopravni. Principi u osnovi *Duboke ekologije* prisutni su već duže vreme i dobro se slažu sa ateizmom i animizmom. Ateizam se bazira na ideji racionalne misli koju je dao Karl Marks i ima presudan uticaj na naučne kriterijume koji u osnovi tvrde da nešto mora biti dostupno posmatranju kako bi se moglo naučno proučavati. Pošto Boga nije moguće videti i niko nije posmatrao stvaranje, ni jedno ni drugo ne može se naučno razmatrati. Autor bestselera Majkl Krihton /Michael Crichton/ prepoznao je savremeni ekološki pokret kao »omiljenu religiju urbanih ateista... savršeno preusmerenje tradicionalnih judeo-hrišćanskih verovanja

Imamo prednost da budemo upravitelji nad onim što nam je Bog dao.

i mitova u 21. veku«. Animizam sva živa bića smatra inteligentnim. Na primer, teorija »Gaja« daje ime našoj planeti – Gaja – i smatra da sva živa bića na njoj predstavljaju jedan živi organizam koji ima sposobnost da se menja i prilagođava kako bi opstao.

Dok ekološki pokret nudi mnogo u smislu unapređenja kvaliteta života na Zemlji, ljudi mu pristupaju sa dva suprotna stanovišta u odnosu na ključno pitanje: Da li je Bog stvorio Zemlju kao što Biblija kaže? Ovo pitanje razotkriva naša shvatanja o tome ko smo mi, kakav je naš odnos prema prirodnom okruženju i kako razumemo svoju budućnost. Ako izaberemo da ne verujemo Bibliji, onda nam se nudi veliko mnoštvo teorija i ideologija na kojima možemo graditi svoj sistem verovanja, od kojih nijedna ne daje realnu nadu za budućnost. Međutim, ako odlučimo da verujemo u biblijski izveštaj, onda imamo prednost da budemo upravitelji nad onim što nam je Bog dao. Osim toga, imamo stvarnu nadu za sopstvenu budućnost i jasno razumevanje budućnosti Zemlje.

ODGOVORITE

1. Dok razmišljate o svojoj sopstvenoj kosmološkoj paradigmi, kako se vaše razumevanje svetkovanja sedmog dana, Subote, uklapa u to?
2. Na koji način »imati svet i pravedan život« znači pokazivati integritet u svakom aspektu života, uključujući očuvanje životne sredine?
3. Kako briga o očuvanju prirode doprinosi ubrzavanju Hristovog dolaska?

Ričard Tuli, Siti Stejt, SAD

ZAKLJUČAK

»Jer su svi bogovi u naroda ništa: a Gospod je nebesa stvorio« (Psalam 96,5). Iznova i iznova u Pismu Gospod ukazuje na dve stvari koje dokazuju da je On jedini istiniti Bog: On je stvorio svet i On može da predskaže budućnost. Naziv »adventisti sedmog dana« sadrži u sebi ove dve osobine koje izdvajaju Gospoda kao jedinog istinitog Boga. Prethodne generacije hrišćana ustručavale su se da uzmu učešća u »zaštiti prirode« zbog jake politizacije i animizma koji su tesno povezani sa njom u mnogim ekološkim pokretima. Zato je možda vreme da se hrišćani, uključujući adventiste, ponovo vrate izvornom principu – staranju o prirodi iz biblijske perspektive – iz poštovanja prema našem Gospodu, našem Stvoritelju. Na kraju krajeva, On nam je dao tu zapovest (1. Mojsijeva 2,15).

RAZMOTRITE

- Povedite razgovor u svom subotnoškolskom razredu ili u maloj grupi, postavljajući dva pitanja: (1) Kako da pokažemo svetu da smo zainteresovani za životnu sredinu, dok istovremeno ispoljavamo veće poštovanje prema Stvoritelju nego prema stvorenjima? (2) Kako bi hrišćani trebalo da se postave prema problemima zaštite životne sredine kada uzmemo u obzir da je jedno od naših verovanja da će Zemlja u svom sadašnjem stanju nestati (1. Korinčanima 7,31)?
- Podite na pešačenje, ili još bolje, na kampovanje da biste se družili sa Bogom preko onoga što je On stvorio. Tražite da vam da ljubav prema svetu koji je stvorio za vas i mudrost da biste znali kako da se starate o njemu.
- Snimite intervju na ulici postavljajući prolaznicima pitanje šta oni čine kako bi živeli »u skladu sa prirodom«.
- Odlučite da uvedete dve nove navike kako biste uštedeli energiju i smanjili rasipanje.
- Koristeći konkordans, prepisite sve stihove koje možete da nađete o tome da je Bog Stvoritelj, a zatim razmišljajte o tome šta znači voditi brigu o delima Njegovog stvaranja.
- Napravite ilustraciju (sliku, crtež, skulpturu ili fotografiju) ili napišite recitaciju ili pesmu koja izražava koliko vi cenite prirodu.
- Čitate O Jovu 38-39 i obratite pažnju koliko Bog voli i uživa u svakom detalju onoga što je stvorio.

POVEŽITE

Psalam 95,6.7; Isajia 37,16; Isajia 40,18-28; Jer. 10,11-16; Jer. 32,16.17.

Noah J. Toly & Daniel I. Block, *Keeping God's Earth: The Global Environment in a Biblical Perspective*; Rebekah Simon – Peter, *Seven Simple Steps to Green Your Church: Starting on the Path to a Cleaner Environment*.

Sonja Henergård, Čehalis, Vašington, SAD

Pouka 9

od 25. februara do 2. marta 2012.

Biblija i istorija

»Ja sam alfa i omega, početak i svršetak,
govori Gospod, koji jest, i koji beše, i koji će doći,
svedržitelj« (Otkrivenje 1,8).

»Ima tih trenutaka u životu kada nepomučenom verom vidimo priliku da dodirnemo večnost i krajičkom oka ugledamo Boga.«¹

Kako možemo »krajičkom oka ugledati Boga«?

Biblijski pisci Starog i Novog zaveta odlučno tvrde da Bog upravlja istorijom i da se otkriva preko nje. Preko životne istorije takvih ljudi kao što su bili Avram, Noje, Mojsije, Jestira, Saul, Navuhodonosor, Valam, Danilo, Pavle, David, Isusova majka Marija, neverni Toma, Marija i Marta, Juda i mnoštvo drugih, mi možemo sagledati Boga u onoj meri u kojoj su ti ljudi dopuštali ili nisu dopuštali da On upravlja njihovim životom.

U tome je suština te stvari. Božja volja se ne otkriva kroz celu istoriju jer su ljudi slobodni da donose i loše odluke, a loše odluke utiču na istoriju isto koliko i dobre. Suština je u tome da to što Bog deluje kroz istoriju ne znači da je On uzrok svega što se dešava. To zapravo znači da je Bog prisutan uprkos ljudskim intrigama i zlu i da će On imati konačnu reč kako bi ljudsku istoriju doveo do velikog i slavnog završetka.

**Bog će imati konačnu
reč kako bi ljudsku
istoriju doveo do
velikog i slavnog
završetka.**

Ove sedmice, dok budete proučavali kako je Bog delovao unutar i preko svetske istorije, razmislite o tome kako biste žeeli da On deluje u vama i preko vas. Da li biste voleli da vas se On seti kao što se setio Noja, da nađete kod Njega milost kao što je našla Ana, da se On borii za vas kao što se borio za Izraelce, da interveniše za vas kao što je učinio za Jestiru, da vas zaštitи kao Danila, da vas izbavi kao Sedraha, Misaha i Avdenaga, ili da vas osnaži kao Samsona. Drugim rečima, kakvog Boga želite da drugi krajičkom oka ugledaju preko vaše životne istorije?

Karmela Rivi, Houpvel, Hanover, Jamajka

¹ »Catch a Glimpse of God«, by Jim Lake, <http://www.care2.com/c2c/groups/disc.html?gpp=2892&pst=1174854>.

LOGOS (*Psalam 104,1-9; Danilo 2; Rimljanima 16,20; 2. Korinćanima 5,17-19; 2. Petrova 1,21; Otkrivenje 1,1-3; 2,7-17*)

U kojoj meri se Bog meša u ljudske poslove? Neki zastupaju gledište da svaki put kada nađemo prazno parking mesto, izgubimo ključeve ili udahnemo vazduh, to predstavlja događaj direktno uzrokovan Božjom voljom. Na drugoj strani spektra nalazi se ideja da Božjim univerzumom vladaju zakoni uzroka i posledice i da je On uglavnom potpuno odsutan. Oba gledišta imaju svoje nedostatke. Ako Bog direktno uzrokuje svaki događaj, onda je očigledno da On u nečemu greší! Ili, ako je Bog odsutan, kakav je uopšte smisao svega?

Šta nam Biblija govori o Božjoj uključenosti u ljudsku istoriju?

»I... Akcija!« (1. Mojsijeva 1,2; Jovan 1,1-4.14-16; Jevrejima 2,19)

Biblija od prvog stiha uči da je Bog stvorio naš svet. Prvo poglavlje 1. Mojsijeva kaže nam da je Zemlja u početku bila bezoblična i pusta i da je Bog metodično i kreativno oblikovao i naselio.

Prvo poglavlje Jovanovog jevanđelja govori nam još više: Zapravo je kroz *Logos* – Reč – sve bilo stvoreno. Originalna grčka reč ima univerzalno značenje. Grčki filozof Heraklit upotrebio je tu reč oko 600. godine pre n. e. kada je pisao da »se sve dešava u saglasnosti sa Logosom«.¹ Premda je Jovan govorio konkretno o Hristu, njegovi čitaoci su bili upoznati sa idejom koju je izrazio Heraklit.

Kada je Bog reču doveo naš svet u postojanje, imao je na umu jedan sveobuhvatni plan – cilj – istoriju koja će se dalje odvijati. Kao filmski režiser, On je uzviknuo: »Akcija!« da bi otpočeо drama ljudske istorije. Međutim, jedan pali anđeo i dvoje prvih ljudi imali su na umu drugačiji zaplet (1. Mojsijeva 3). Ova drama je sažeto opisana u Jevrejima 2,10 kao spasenje ljudskog roda. Njen zaplet obuhvata novorođenje ljudi kao Božje dece, sazrevanje do sličnosti sa Njim (kao kada su bili stvorenii), a onda proslavljanje. Obrt nastaje kad Scenarista lično ulazi u sopstvenu priču. Njegova patnja i smrt čine srž zapleta.

Unapred otkriven deo drame (Danilo 2)

Drugo poglavlje Knjige proroka Danila iznosi priču o Navuhodonosoru, verovatno najmoćnijem čoveku sveta tog vremena. On je mladi car, još uvek u svojim dvadesetim godinama. Njegov um je oistar kao žilet, i on je krajnje nepoverljiv prema sposobnostima svojih vračara i gataru. Pošto je sanjao o uništenju ogromne statue, jasno mu je da je to poruka »vanzemaljskog porekla«. Siguran je da je poruka važna, ali ne zna šta ona znači.

1 Heraclitus: The Complete Philosophical Fragments, William Harris, <http://community.middlebury.edu/~harris/Philosophy/Heraclitus.html>.

Kidnapovani student univerziteta po imenu Danilo dešifruje poruku za cara. Danilo kaže da ona govori o onome »što će biti posle« – o usponu i padu naroda i konačnoj invaziji carstva sa neba.

Zašto je Bog odlučio da Navuhodonosoru otkrije deo svoje velike drame? Izveštaj ne kaže ništa o tome. Međutim, u Isaiji 52, 6 Bog još jednom otkriva »kraj priče«: »Zato će poznati u onaj dan da sam ja koji govorim: evo me«.

Bogu nije dovoljno samo da nas iznenadi planom spasenja. On isto tako neizmerno uživa da nam, preko proročanstva, unapred otkrije kraj, i da nas zapanji njegovom veličanstvenošću i prividnom neizvodljivošću.

Istorija drugih naroda (Isajia 60)

Zašto se kineska istorija ne nalazi u Bibliji? Ili polinezanska? Tai civilizacija je drevna, pa ipak, njoj nije posvećen nijedan stih! Jedna od kritika upućenih hrišćanima koji zasnivaju svoju veru na Bibliji tvrdi da je naš pogled na istoriju jednostran i ohol.

A šta je sa Božjim narodom opisanim u Pismu? Da li se Bog uključio u njihovu istoriju, ili ih je prepustio samima sebi? Šta je to tako jedinstveno u vezi sa njihovom istorijom?

Odgovor glasi da je Božja drama doživela svoj vrhunac na planeti Zemlji u stvarno vreme i na stvarnom mestu, na Golgoti, 31. godine nove ere. Stari zavet prati istoriju koja vodi do tog trenutka – a ta istorija se posebno bavi Božjim izabranim narodom – Jevrejima. Zašto njima? Ne znamo, osim činjenice da »tvoji oci omileše Gospodu, i izabra seme njihovo nakon njih, vas između svih naroda« (5. Mojsijeva 10,15).

Novozavetna istorija završava se samo nekoliko godina nakon što je Isus ustao iz groba. U tom trenutku, vidimo da istorija pomera fokus sa »lokalne perspektive« usredsređene na Izrael, na globalnu perspektivu. Ipak, ni istorija drugih naroda nije nebitna. Biblija uči da Bog upravlja i sudbinom drugih naroda. Pogledajte, na primer, tekst u Isajiji 60.

Poenta (Otkrivenje 22,1-5.20)

Viktor Frankl, koji je preživeo nacističke koncentracione logore i autor je knjige *U potrazi za smislom*, otkrio je da su najveće izglede da prežive užase nacističkog režima imali oni koji su bili u stanju da nađu smisao u svojoj patnji. Stoga, imajte na umu da kad je život težak, kada vas zadesi katastrofa, Bog je zaista onaj koji režira istoriju, a Njegova drama ima slavan završetak.

ODGOVORITE

1. Kako Bog upravlja istorijom tvog života?
2. Da li Bog zna budućnost zato što je ona unapred određena ili zato što On ima silu da je ostvari?

Jotam Kingston, Lismore, Australija

Navuhodonosor je mislio da je on svoje carstvo izgradio samostalno i sebi samom na slavu (Danilo 4,30), ali tada se još uvek nije bio sreo sa Bogom koji postavlja i svrgava careve (Danilo 2,21).

»Ubrzo pošto su Danilo i njegovi drugovi stupili u službu vavilonskog cara, neki događaji su tom idolopokloničkom narodu pokazali koliko je veran i moćan Bog Izrailjev. Navuhodonosor je usnio značajan san i 'njegov se duh zbog toga uznemirio i san ga je ostavio.' Međutim, iako se veoma uzbudio zbog sna, car nije mogao, kada se probudio, da se seti onoga što je sanjao.«¹

**»San je istinit, i
tumačenje mu verno.«**

Čitajte u Danilu 2,27-45 kako je car saznao značenje svog sna.

»Najinteresantnija i najvažnija istorija data je u 2. poglavlju Knjige proroka Danila.«²

»San o velikom liku, koji mu je otkrivaо događaje do kraja vremena,... dobio je da bi shvatio ulogu koju treba da odigra u istoriji sveta i odnos koji njegovo carstvo treba da zauzme prema nebeskom carstvu. Prilikom tumačenja sna, dobio je jasne podatke o uspostavljanju Božjeg večnog carstva. Danilo mu je objasnio: 'A u vreme tih careva Bog će nebeski podignuti carstvo koje se doveka neće rasuti... san je istinit i tumačenje mu verno' (Danilo 2, 44.45)«³

ODGOVORITE

1. Kako to da mnogi ljudi danas, i pored »zadivljujuće tačnosti kojom se ovo proročanstvo /Danilo 2/ ispunilo«⁴ kada se uporedi sa istorijskim izveštajima o ovim događajima zabeleženim u literaturi, ipak dovode u pitanje Božju suverenost u pogledu zbivanja u svetu?
2. U kom smislu mi danas živimo slično Navuhodonosoru, i kako možemo izbeći zamke u koje je on upao?
3. Koji dokaz o tome da je Bog zaista uključen u stvaranje istorije možete navesti svojim kolegama i prijateljima?

Darin Parker, Barpengari, Kvinslend, Australija

1 Istorija proroka i careva, str. 315.

2 Fundamentals of Christian Education, p. 410.

3 Istorija proroka i careva, str.

4 Velika borba, str. 364 orig. 324.

Knjiga proroka Danila stekla je verovatno najveću popularnost zahvaljujući otkriću spisa sa Mrtvog mora. Ovi prastari dokumenti sadrže sve knjige Starog zaveta osim Knjige o Jestiri i pružaju arheološki dokaz o dugo istoriji Biblije. Danilove reči govore o njegovom ličnom odnosu i o kolektivnom odnosu izraelskog naroda prema Vavilonskom carstvu. Čitanje Knjige proroka Danila na originalnom jeziku otkriva da je ona podeljena na tri dela: tekst u Danilu 1,1-2,4 pisan je na hebrejskom, stihovi 2,5 – 7,28 na aramejskom, dok je ostatak ponovo na hebrejskom. Nije ništa neobično što je Danilo pisao za sekularno društvo koje se služilo aramejskim jezikom i za jevrejski narod koji je bio privržen drevnom hebrejskom. U delu koji je pisan na aramejskom nalazi se Danilovo proročanstvo koje se bavi snom cara Navuhodonosora. Tu možemo posmatrati Boga koji upravlja našom istorijom i budućnošću.

»Ima Bog na nebu koji otkriva tajne.«

Navuhodonosor je zapretio da će pogubiti svoje mudrace i врачare zato što nisu bili u stanju da prepričaju i objasne njegov san. Oni su, na svoju propast, priznali da to нико не може да учини (Danilo 2,10). Tako je Danilo bio pozvan da zadovolji carevu radoznalost. U sred carske palate Danilo je izjavio da »tajne koje car ište ne mogu kazati caru mudraci ni zvezdari ni врачи ni гатари«, pre nego što je dodao, »nego ima Bog na nebu koji otkriva tajne« (Danilo 2,27.28).

Razmišljajući o liku koji nam je Bog predstavio i koji prikazuje istoriju i budućnost ovog sveta, lako se možemo osetiti kao Navuhodonosorovi neuspešni savetnici – suočeni sa tajnama koje prevazilaze našu sposobnost razumevanja i svesni da ćemo uvek imati više pitanja nego odgovora.

Na osnovu Danilovog odgovora Navuhodonosor je prepoznao autoritet i silu Izraelovog Boga. Pošto je dobio odgovore na svoja pitanja, izjavio je: »Doista, vaš je Bog Bog nad bogovima i gospodar nad carevima, i koji objavljuje tajne« (Danilo 2,47).

Uprkos kompleksnosti istorije i proročanstva, istorijski i biblijski izveštaji predstavljaju Boga koji aktivno i saosećajno upravlja događajima. U Knjizi proroka Danila svedoci smo da je On ostao nadmoćan uprkos vavilonskoj vladavini. Ni najsilniji zemaljski владари ne mogu da svrgnu nebeskog Cara jer je On »utvrđo... земљу на темељима нјезиним, да се не помести на век века« (Ps. 104,5). Ni mi, као ни Navuhodonosor, никада нећemo naći potpune odgovore u ljudskim rečima (2. Pet. 1,21). Odgovori se nalaze u Богу који влада. Pitanje je samo: Hoćemo ли ih čuti?

ODGOVORITE

- Koji savremeni dokaz svedoči da Бог vlada svetom?
- Kako možemo biti blagosloveni primajući k srcu reči proročanstva?
Razmišljajte o Otkrivenju 1,3.

Breiden Blajd, Dora Krik, Nju Saut Vels, Australija

Da li ste ikada čuli izraz »ne vidi šumu od drveća«? To znači da se možemo nalaziti toliko blizu onome što se dešava da od sitnih pojedinosti nismo u stanju da sagledamo širu sliku. Mi vidimo samo delove, umesto celine. Istorija može biti pomalo takva. Postoji jedna njena dimenzija koju ne vidimo. Kao ljudi, imamo ograničenu perspektivu i postoje neke stvari koje uopšte ne možemo da razumemo – stvari koje će imati smisla tek na nebu. Bog nam je, ipak, pokazao obrazac spasenja dajući nam sigurnost i nadu. On je jedina konstanta u svetu koji se menja. Kroz celu Bibliju, Bog nastavlja da otkriva svoju prirodu i namere koje se ne menjaju. Mi ne znamo šta nosi budućnost, ali znamo da nam je Bog blizu i da će to uvek biti. Šta to znači za svakog od nas?

Možemo učiti od prošlosti. Iz svake biblijske priče možemo izvući neku pouku koja se odnosi na naš život. Biblija je tu da bi nas poučila i da bi nam dala uzor koji treba da sledimo (2. Timotiju 3,15-17). Kada istražujemo prošlost, možemo videti Božje vođstvo i činjenicu da tokom vremena koje prolazi On ostaje veran i postojan.

Možemo izvući maksimum iz sadašnjosti. Bog ima plan za svakog od nas (Jeremija 29,11). On nas voli i želi da se stara o nama (Luka 12,25.26). Umesto da se brinete zbog prošlosti koju ne možete promeniti ili budućnosti koju ne možete predvideti, usredsredite se na mogućnosti koje Bog stavlja na vaš put.

Usredsredite se na mogućnosti koje Bog stavlja na vaš put.

Možemo imati nadu za budućnost. Biblija je Božja reč. Reč jevanđelje znači »radosna vest« i ona to zaista jeste, jer govori o istoriji našeg otkupljenja (Efescima 1,13.14). Imajte uvek na umu da Bog vlada. Ponekad može izgledati da nije tako, ali zato postoji vera. Kada sumnjate, pitajte Isusa, Tvorca vere (Jevrejima 12,2). Kroz molitvu se možemo povezati sa Njim bilo kad, bilo gde.

ODGOVORITE

1. Kako se naša slobodna volja slaže sa Božjom ulogom u ljudskoj istoriji?
2. Zašto bi poznavanje Božjeg plana za ovaj svet trebalo da utiče na način kako živimo svoj život?

Šerin Brejdi, Sentral Koust, Australija

Bog govori preko svojih proroka i ta proročanstva se ostvaruju. Proročanstvo je dato jer nas Bog dovoljno voli da bi nas upozorio na posledice ukoliko nastavimo da grešimo; da bi nam pokazao da je On veran svojoj reći; da bi nam pomogao da uvećamo svoju veru i odanost Njemu; da nam da nadu za budućnost sa Njim; i da nas podseti koliko nas On ceni.

Bog zna kraj od početka. Ponekad On koristi upozorenja ili ubeđivanje da bi sprečio da se dogode loše stvari. Ponekad On planira »hepiend« uprkos zbrci koju smo mi napravili. Ponekad izgleda kao da On ne radi ništa i mi sumnjamo u Njegovu iskrenost.

U svojoj beskrajnoj mudrosti, Bog nam je odobrio slobodu izbora. On nas nije programirao da bismo Ga sledili kao roboti. On nije upotrebio silu ni strah da bi nas pokrenuo. Zato što nas voli, On želi da slobodno odlučimo da Ga volimo.

Kada su Adam i Eva uzeli plod sa drveta poznanja dobra i zla, greh i sve njegove ružne posledice došle su na ovaj svet. Bog je to preokrenuo obezbeđujući večni život za sve koji ga izaberu. Bog daje sve od sebe u svim okolnostima kada je to moguće, ali često su Njegove ruke vezane našim nemudrim odlukama.

Iz 10. poglavlja Danilove knjige saznajemo da je Bog poslao anđela kada se Danilo molio za pomoć, ali je anđeo 21 dan vodio borbu sa »knezom carstva Persijskoga« (Danilo 10,13) pre nego što je stigao do Danila. Nije potrebno da ubeđujemo Boga da usliši naše molitve. On nas voli i uvek želi ono što je najbolje za nas. Ne možemo Njega da krivimo kada nam se zlo ispreči na putu jer znamo da će se sve do Njegovog drugog dolaska ispoljavati posledice greha.

Čak i kada ne razumemo bitku koju Bog vodi, niti ljudske odluke koje vezuju Njegove ruke, ipak Mu verujmo. Zašto? Zato što je On ovapločenje ljubavi. Šta god da se dešava, imajmo na umu da je On već napisao konačno poglavlje. To je herojski »hepiend« koji nadmašuje sve druge završetke.

ODGOVORITE

1. Da li ste se ikad molili i pitali zašto nema odgovora? Šta ste tada pomislili o Bogu i kakva bi mogla da bude vaša reakcija sledeći put kad se nađete u sličnoj situaciji?
2. Kada je Božja ljubav u središtu našeg proučavanja, mi vidimo stvari mnogo jasnije. Kako Ga možete učiniti središtem svog proučavanja?

ZAKLJUČAK

Život može delovati zbumujuće, bolno i zastrašujuće. Šta radimo kada su nam potrebni odgovori na životne tajne? Možemo se utešiti mišju da s one strane haosa živi Bog koji nas voli i koji zna kraj od početka. On koji je »utvrdio... zemlju na temeljima njezinim« (Psalm 104,5) neće nikad dozvoliti da se izgubimo u onome što nam se dešava u životu. Mi možemo razgovarati sa svojim Ocem na nebu putem molitve, baš kao što su činili Danilo, Mojsije i Marija, Isusova majka. Bog želi da komunicira sa nama. Da li ćete Mu to već danas dopustiti?

RAZMOTRITE

- Povedite razgovor sa nekim priateljem na temu: Gde ja vidim Boga danas? Potražite Ga u prirodi ili u životnim iskustvima kroz koja Bog pokušava da vam otkrije svoje tajne. Dozvolite Njemu da govori o tome preko vas.
- Zapišite molitvu Bogu u kojoj tražite od Njega pomoć da biste razumeli nešto što vam se dogodilo u životu i što vas je razočaralo i uznemirilo. Budite spremni da date Bogu vremena koje Mu je potrebno da vam otkrije svoju čudesnu tajnu.
- Pročitajte neki novinski članak u grupi za proučavanje Biblije i razmislite na koji način Bog može da se otkrije kroz tekuće događaje. Zapišite nekoliko biblijskih tekstova koji idu u prilog načinu na koji se Bog vama otkrio.
- Posetite starački dom i govorite njegovim štićenicima o tome kako se Bog otkrio vama i ljudima opisanim u Bibliji. Pitajte ih kako se Bog njima otkrivao tokom njihovog života.
- Pronađite biblijske priče u kojima Bog nešto otkriva nekom od svojih vernih sledbenika. Potražite u Bibliji izveštaje o ljudima koji nisu čekali da im Bog odgovori na pitanja, već su sami pokušali da pronađu rešenje.
- Prisetite se trenutaka kada ste tražili od Boga da vam otkrije sebe i zapišite kada je to bilo. Zatim napravite spisak u kome navodite kako vam se Bog otkriva. Provedite jedno vreme razgovarajući sa Bogom o svojoj želji da se povežete sa Njim i da posmatrate kako se Njegove tajne otkrivaju pred vama.

POVEŽITE

Jeremija 29,11-13; Danilo 2; Otkrivenje 1,8.

Elen G. Vajt, »Velika borba je završena«, *Velika borba*, pogl. 42.

Max Lucado, *No Wonder They Call Him the Savior*, pp. 51-54.

Stefani Jamniuk, Winnipeg, Manitoba, Kanada

Pouka 10

od 3. do 9. marta 2012.

Obećanje o molitvi

»Večerom i jutrom i u podne tužim i
uzdišem, i čuće glas moj«
(Psalam 55,17).

Biblija je izvor svih učenja. Međutim, prava vera se ne sastoji samo od intelektualnog prihvatanja tih učenja. Još uvek se javlja previše pitanja. Ako je Biblija zaista Božja Reč, kako da znam da li je istinita? Kako znam da ovaj sistem verovanja nije neka samoobmana koja čini da se bolje osećam? Obećanje o molitvi je protivotrov za takve brige i sumnje.

Molitva je način da uspostavimo pravo prijateljstvo sa Bogom. Bez molitve, ljudi koji tvrde da su hrišćani duhovno su mrtvi. Zašto je, dakle, molitva neophodna u hrišćanskom životu? »Molitva je disanje duše.«¹ Ona je od suštinske važnosti za očuvanje zdravog hrišćanskog života. To postaje očigledno kada proučavamo Isusov život. On je molitvu učinio sastavnim

delom vremena koje je proveo na Zemlji. Molio se kad su stvari išle na dobro (Marko 6,30-46) i kada bi krenule po zlu (Matej 26, 36-46). Da bismo imali pravu zajednicu sa Bogom koja donosi veru u naš život i stišava sumnje, molitva

mora postati i naša navika.

I nama je isto tako potrebno da svoje molitve učinimo stvarnim. Umesto beživotnog »sada polazim na počinak...«, moramo se zauzeti za ono za šta se molimo. Psalmi su puni neulepšanih, »stvarnih« molitvi. Jedan takav primer je Psalam 120. Stihovi 1 i 2 kažu: »Ka Gospodu zavikah u nevolji svojoj, i usliši me. Gospode! izbavi dušu moju od usta lažljivih i od jezika lukavoga.«

Imajmo na umu da je »molitva disanje neophodno za večni život. Molitva pomaže da otvorimo srce Prijatelju. Mi tražimo Boga, a kada Ga nađemo, mi smo ti koji osvajaju premiju. Bog nam se obraća lično.«² I zbog toga što nam se Bog obraća lično, naše sumnje će nestati i naša vera će procvetati. Ove sedmice ćemo detaljnije proučiti neophodnost molitve i čudesne odgovore na nju.

ODGOVORITE

1. Ako se molimo, a ne osećamo da smo primili odgovor, šta nam daje sigurnost da nas Bog ipak čuje?
2. Kako možemo učiniti da molitva više liči na razgovor? Navedite neke od načina na koje nam Bog govori.

Troy Harden, Los Alamos, Novi Meksiko

1 Chris Blake, *Searching for a God to Love*, p. 80.

2 Isto, str. 83.

Odgovori na molitvu danas nisu uvek isti kao što su bili u Isusovo vreme. Šansa da neko koga poznajete bude izlečen kao čovek iz banje Vitezde mnogo je manja nego što je tada bila. Brojne priče o čudesnim izlečenjima koje često čujemo u visoko razvijenim zemljama mogu biti dočekane sa nevericom zbog delovanja mnogih šarlatana, i tome slično. Ova neverica postaje sve veća svaki put kad čujemo za nekoga kome je pronađena ozbiljna bolest, koji se očajnički molio da bude izlečen, bio čak i pomazan, pa ipak umro. Teško je razumeti zašto Bog ovim molicima ponekad ne odgovori na način kako bismo mi to želeli. Na kraju krajeva, On još uvek ima silu da leči na čudesan način.

Da li bi dokaz o delotvornosti molitve trebalo tražiti samo u rezultatima koje pomoću nje ostvarujemo? Ne. Dokaz za delotvornost molitve nalazi se, na prvom mestu, u veri koju imamo da bismo se molili. Molitva je delotvorna zato što verujemo da je Bog čuje i da nam nekako, ipak, može pomoći kada Mu se obratimo u veri.

Bog ne živi u potpuno empirijskom okruženju i On nije molitvu učinio empirijski dokazivim metodom komuniciranja između sebe i nas. Tekst u Jovanu 3,16.17 uči nas da ćemo, ako verujemo u Hrista, biti spaseni. Međutim, ništa na ovoj Zemlji što možemo empirijski meriti ne dokazuje da smo spaseni. Dokaz se nalazi u tome što verujemo da Isus čuje naše molitve, da nagrađuje našu veru na mnogo različitih načina, da nas On, umesto da se samo povremeno stara o nama, voli neprekidno. Kroz veru mi saznajemo da nas Bog čuje, voli i želi da nam pomogne. Molitva ne može biti delotvorna bez određene količine vere.

**Bog ne živi u
potpuno empirijskom
okruženju.**

Dokaz da molitva deluje vidi se u veri koju ona budi u nama. Zauzvrat, vera podstiče našu želju da se često molimo Ocu – Svetlosti koja osvetljava naš put, Davaocu naših talanata i Odgovoru na naša mnogobrojna pitanja.

ODGOVORITE

1. Koju vrstu čuda možemo očekivati da vidimo u savremenim društvima?
2. Mnogi ljudi u Isusovo vreme, čak i prvosveštenici, zanemarivali su Njegova čuda. Kako ljudi zanemaruju čuda koja On danas čini?

Džeremi Veter, Moskou, Ajdaho, SAD

Molitva prima silu putem predanja (Matej 26,34-44)

Molitva je hvatanje za Božju snagu putem predanja. Kada se Isus molio: »Ne kako ja hoću nego kako ti« (Matej 26,39), On se priključivao na izvor sile koja se nalazila u Njegovom Ocu. Kada se molimo istom tom molitvom, i mi se možemo priključiti na izvor sile i snage koja je u Bogu. Ali u današnjem svetu to nije uvek lako. Previše stvari i mogućnosti nadmeće se za našu pažnju, od kojih sve obećavaju sreću i uspeh. Osim toga, predanje Bogu često podrazumeva strah i drhtanje, zajedno sa odustajanjem od naših sebičnih zahteva. Zbog toga čujemo kako neposredno pre svog velikog predanja u Getsimaniji, Isus kaže svojim učenicima: »Žalosna je duša moja do smrti« (Matej 26,38). Da bi sebe potpuno predao svom Ocu, on je morao da se potčini u molitvi i prihvati svoju patnju.

Tako mora biti i sa nama. Mi takođe možemo primiti snagu koju je Hristos imao da bismo nastavili sa planom spasenja kada se, kao i On, potpuno potčinimo Ocu.

Molitva je posvećenost koja donosi promenu

(Rimljanima 12,12; Kološanima 4,2; 1. Solunjanima 5,17)

Posvećenost molitvi ne bi trebalo da bude samo ritual. Predanost molitvi nije ni doživljaj kada vas podilaze prijatni »duhovni žmarci«. Ne, mi treba da budemo predani molitvi kako bi vrata za širenje Božje reči mogla da se otvore. Naša bitka nije sa krvlju i telom, već sa »duhovima pakosti ispod neba« (Efescima 6,12). Način na koji mi dobijamo pobjede za Božje carstvo i silu da širimo Njegovu reč nije pomoću oružja naše telesne prirode. Umesto toga, potrebno nam je oružje koje je »silno od Boga na raskopavanje gradova« (2. Korinćanima 10,4).

Devetorica Isusovih učenika naučila su ovu lekciju na teži način dok se On nalazio na gori preobraženja sa Petrom, Jakovom i Jovanom (Marko 9,14-29). Čovek čijeg je sina zaposeo demon došao je kod njih, ali oni nisu bili u stanju da ga isteraju. Kakvo poniženje! A kad su pitali zašto nisu mogli da isteraju demona, Hristos je rekao: »Ovaj se rod ničim ne može isterati do molitvom« (Marko 9,29). Molitva nas povezuje sa svemogućim Bogom koji nam daje snagu da isteramo svaku vrstu demona.

Da li je razlog našeg nedostatka vere to što nam nedostaje molitva? Da li je razlog što naša vera ne raste to što nikad ne vidimo Božju silu, a nju nikad ne vidimo zato što nismo posvećeni traženju odnosa sa Bogom kroz molitvu? Što jača biva naša povezanost sa Bogom kao rezultat molitve, više ćemo biti u stanju da delimo Hrista sa svojim prijateljima, porodicom i vršnjacima.

Molitva je traženje vere (Jevrejima 11,6; Jakov 4,2)

Baš kao što je »vera bez dobrih dela mrtva« (Jakov 2,26), isto se može reći i za razgovor o molitvi bez stvarnog učešća u njoj. Mi suviše često govorimo o molitvi ili čitamo o različitim načinima da se molimo, a da se u stvari uopšte ne molimo. Da li je to ono što ćete učiniti sa ovom poukom – čitati o molitvi, proučavati o njoj, razgovarati o njoj, a nikad se zaista ne pomoliti?

Zašto se ne biste zaustavili i pomolili upravo sad? Zašto ne biste stali u svom proučavanju ove pouke sa prijateljima u subotnoškolskom razredu i molili se? U suprotnom će pouka za ovu sedmicu biti isto toliko beskorisna kao i rupičasta vrata na podmornici.

**Mi treba da budemo
predani molitvi kako bi
vrata za širenje Božje reči
mogla da se otvore.**

Nije dovoljno da intelektualno prihvate biblijsku tvrdnju: »Ištite i daće vam se« (Matej 7,7). Mi moramo zaista tražiti! Šta čekate?

ODGOVORITE

1. U kojim oblastima života vam je potrebno da se molite molitvom potčinjanja?
2. Kako i zašto vam potčinjanje u molitvi izgleda kao mučan posao?
3. Šta vas sprečava da predate svoju volju Hristu?
4. Kako bi vaša posvećenost molitvi mogla doneti promenu u vašem domu, školi, ili na radnom mestu?
5. Kome je potrebno da se za njega istrajno molite i zašto?
6. Za koga ili za šta želite da se molite upravo sad? Samo napred! Molite se!

Džejms Mun, La Hara, Kolorado, SAD

»Kada ne primamo ono za šta smo se molili, u vreme kad smo tražili, još uvek moramo da verujemo da Gospod čuje naše molitve i da ih uslišava. Mi smo toliko u zabludi i kratkovidi da se ponekad molimo za ono što za nas ne bi bilo blagoslov, ali naš nebeski Otac u svojoj ljubavi uslišava naše molitve dajući nam ono što će biti za naše najveće dobro – ono što bismo i sami poželeti, da božanski prosvetljenim očima možemo sagledati sve kako u stvarnosti stoji. Kad izgleda da naše molitve neće biti uslišene, moramo se čvrsto držati obećanja, jer će sigurno doći vreme uslišenja, i mi ćemo primiti blagoslov koji nam je najpotrebniji. Međutim, očekivati da molitva bude uvek uslišena onako kako smo želeli, predstavlja drskost. Bog je suviše mudar da bi grešio i predobar da bi

**»Nemojte se plašiti i
pouzdajte se u Njega, iako
odmah ne vidite uslišenje
svojih molitava.«**

uskratio neko dobro onima koji pravedno žive. Prema tome, nemojte se plašiti i pouzdajte se u Njega, iako odmah ne vidite uslišenje svojih molitava.¹

Mnogo puta u svom životu suočavamo se sa beznadežnim situacijama. Vapimo Bogu nadajući se da će On odgovoriti na našu molbu. Obično znamo tačno što bismo želeli da se dogodi, ali često se stvari ne odvijaju po našim planovima. Kako izlazimo na kraj s tim kada se to desi? Treba da imamo na umu da nas Bog voli beskrajnom ljubavlju i da On spaja tu ljubav sa potpunim znanjem o našim potrebama (Matej 6,25-34). Otvaramoći svoje srce Bogu, mi stojimo ponizno pred Njim. On nas poznaje mnogo bolje nego što sami sebe poznajemo. Bez njega smo ništa. Molitva je naše priznanje da nam je On potreban. To je naše prepoznavanje Njegove sposobnosti da nas spase. Skrušenost je očigledna u Isusovoj molitvi Ocu neposredno pred smrću: »Ali opet ne kako ja hoću nego kako ti« (Matej 26,39). Ispružen od sebe i ispunjen Očevom ljubavlju i silom, On nas je spasao od naših greha. Čitavo obilje blagodati, milosti, ljubavi i sile stoji nam na raspolaganju kada tražimo od Boga da upravlja našim životom.

ODGOVORITE

Kako možemo naučiti da se molimo Bogu za pomoć sve vreme, a ne samo kad prolazimo kroz teškoće?

Andrea Černe, Alamosa, Kolorado, SAD

1 Put Hristu, str. 96 orig.

Ako se dvoje ljudi javno zavetuju da će se »voleti, poštovati i brinuti jedno za drugo u dobru i u zlu«, a ipak nastave da žive odvojenim životom, brak će se završiti pre nego što je i počeo. Dve strane koje su se javno obavezale završiće na sudu, čak i ako je samo jedno od njih krivo za neispunjerenje zaveta.

Bog čezne za kvalitetnim, posvećenim odnosom sa svojom voljenom osobom – sa vama! On želi da Ga priznate u svom javnom i privatnom životu, baš kao što je Danilo to učinio. Danilo se nije samo molio, vidljivo, kraj svog prozora, tri puta na dan (utvrđujući tako naviku koju neće napustiti čak ni kad je time kršio carski zakon), već je živeo životom stalne molitve, razgovarajući sa Bogom u bilo koje doba dana i na bilo kom mestu.

Da biste živeli životom molitve morate činiti sledeće:

Oslobodite mesto u svom srcu na kom će obitavati Božji Sveti Duh. Proučavanje Biblije samo po sebi ne može da zadovolji vaše najdublje potrebe. Neograničen broj misionskih putovanja ili društveno korisnog rada isto tako neće zadovoljiti vašu dušu. Savremena hrišćanska muzika ili poslednji religiozni bestseler ne mogu utrti put ka pobožnom životu. Vreme provedeno sa Bogom u molitvi je najvažnije.

Molite se gde god da se nalazite i šta god da vam je potrebno. Bog je na raspolaganju svakome, u bilo koje vreme, na bilo kom mestu. Nije vam potrebna nijedna druga osoba da posreduje u vašu korist. Nisu vam potrebne nikakve posebne reči. Možete čak, tu i tamo, da podelite neku šalu sa Njim. Nema pravila koje kaže da ne možete vikati na Njega ako ste ljuti. On je duboko dirnut kad vi plaćete. U stvari, Bog zna tajne sakrivene u najmraćnijim dubinama vašeg srca, čak i ako ne umete da ih izrazite rečima. A nakon svega što se izgovori i učini, oproštaj je Njegov omiljeni lek.

**Molitva je
»lepak« koji vas
vezuje za Boga.**

Proučavajte Božju Reč. To će vam pomoći da razumete svog Tvorca, ali upamtite da je molitva »lepak« koji vas vezuje za Njega. Upoznajte Ga intimno. Tražite Njegovog Duha. Molite se.

ODGOVORITE

1. Zbog čega se toliko plašimo da budemo autentični kad se molimo?
2. Kako molitva čini sotonu nemoćnim?

Keli Harden, Los Alamos, Novi Meksiko, SAD

Tokom sedmice molitve studenti su bili podstaknuti da okače citate o molitvi na oglasnim tablama po celom kampusu fakulteta. Ovim je trebalo podsetiti sve da se mole tokom celog dana. Natpis koji sam ja okačila na prvom spratu zgrade (gde je bilo sigurno da će biti primećen) bio je isписан boldiranim slovima i glasio je: »Zašto se moliti kad možeš da se brineš?«

Da li ikad poželite da Bog ima svoju stranicu na Fejsbuku?

Ima nešto u ovom pitanju što me ozbiljno pogađa, verovatno zato što je tako besmisleno. Ja ne uživam u brigama, ali ipak im se svakodnevno prepuštam više nego molitvi. Zašto?

Tekst u Jakovu 4,2 kaže: »Nemate, jer ne ištete«. Ja se brinem zbog mnogih stvari zato što ne tražim od Boga duševni mir. Bog mora da je tužan zbog toga. To je kao himna koju često pevam u crkvi ne obraćajući zaista pažnju na njene reči: »O kakav mir mi često gubimo, o kakav nepotreban bol trpimo, samo zato što ne predajemo sve Bogu u molitvi.«¹ Ove reči, napisane pre otprilike 150 godina, tako su duboke i još uvek tako aktuelne. Anđeli sigurno odmahuju glavom u čudu zbog nepotrebnog bola koji trpimo samo zato što ne odvajamo vreme za molitvu.

Da li ikad poželite da Bog ima svoju stranicu na Fejsbuku? Ja sam prijatelj sa nekoliko ljudi na Fejsbuku, s kojima u stvari nikada ne razgovaram. Ipak, osećam da sam povezana sa njima samo zato što posetim njihovu stranicu da bih videla šta rade. Da je Bog na Fejsbuku, mogla bih da posetim Njegovu stranicu, vidim šta se dešava i osetim se povezanom sa Njim, a da u stvari uopšte ne odvojim vreme za razgovor sa Njim. Ali, kakva je to vrsta prijateljstva? Bog želi sa nama da ima blizak odnos, pun značenja. On čezne da Ga mi upoznamo tako dobro kao što On poznaje nas. Molitva je suštinski element takvog odnosa.

Stoga, sledeći put kad se budem brinula zbog nečeg – o, koga ja to zavaravam? Ja se brinem zbog nečeg upravo sada! Dakle, pouka koje sam se danas podsetila (a nadam se i vi) jeste da to što me brine predam Bogu. Upravo sada. U molitvi. Neću mu ostaviti poruku na Fejsbuku. Pozvaću Ga direktno.

ODGOVORITE

1. Da li bi molitva trebalo da bude prisutnija nego što je trenutno u crkvi i subotnoj školi?
2. Zbog čega se upravo sada brinete umesto da o tome razgovarate sa Bogom? Šta vas sprečava da se za to molite?

Karisa Džordan, Nešvil, Tenesi, SAD

1 The Seventh-day Adventist Hymnal, No. 499.

EMANUило: BOГ GOVORI SA NAMA

ISTRAŽIVANJE (*Psalam 55,17*)

ZAKLJUČAK

Božji glas se prvenstveno čuje preko Pisma kada je Duh prisutan. Ali čak ni dubokim, isključivo intelektualnim razumevanjem Biblije nećemo razviti lični odnos sa Bogom. Isto tako, razmatranje i proučavanje teme o molitvi nije isto što i stvarno slušanje Boga u molitvi i razgovor s Njim. Bog, naš Otac, nežno nas voli i uvek je sa nama. On želi da mi imamo koristi od Njegovog prisustva.

RAZMOTRITE

- Tražite od Boga da vas vodi u stvaranju umetničkog dela koje ilustruje delotvornu molitvu.
- Pročitajte na Internetu »Naučni dokaz za odgovore na molitvu i postojanje Boga«: <http://www.godandscience.org/apologetics/prayer.html>.
- Napišite nekoliko molitvi u vezi sa različitim aspektima života – veličanjem Boga, traženjem u molitvi, zahvalnošću, jadikovanjem, i jednu kojom se vi »penjete u Božje krilo i dozvoljavate Mu da vas mazi«. Pre nego što počnete, čekajte u tišini, tražeći od Boga da vam pokaže kakvo je vaše srce i šta je to za šta bi On želeo da se molite. Kada završite, izgovorite svaku od tih molitvi glasno Isusu koji je »s vama u sve dane do svršetka veka« (Matej 28,20).
- Komponujte novu melodiju ili aranžirajte postojeću za pesmu »Pravi prijatelj je Isus« (*Hrišćanske himne*, br. 312).
- Molite se pet puta zauzimajući svaki put drugačiji položaj: stojeći, sedeći, na kolenima, ležeći na leđima, klanjajući se do poda. Koji položaj vas je najviše oslobođio da se otvorenije obratite Bogu?
- Pozovite neke prijatelje u svoj dom ili studentsku sobu i molite se jedni za druge. Kada svi koji žele da podele nešto sa drugima to učine, počnите da se molite jedni za druge, kako vas Duh povede. Završite sastanak izgovarajući zajedno molitvu »Oče naš«.
- Odgovorite na sledećih sedam pitanja¹. Koja ste od sledećih iskustava vi doživeli: 1. Poziv: Da li vas je Bog ikad pozvao u svoju porodicu? Ili: Da li ste ikad odgovorili na Božji poziv? 2. Pismo: Da li ste ikad čuli da vam se Bog obraća preko Pisma? 3. Učitelji: Da li je Bog ikada govorio vašem srcu preko pastora ili učitelja? 4. Bogosluženje: Da li vam se Bog obratio preko bogosluženja? 5. Uverenje o tome što je ispravno a što pogrešno: Da li je Bog ikad označio teme koje morate da raspravite sa Njim ili drugima? 6. Teret za druge: Da li ste ikad osetili snažnu potrebu da se molite za nekog? 7. Podsticaj: Da li vas je Bog ikad podstakao da nekog ohrabrite?

POVEŽITE

Loren Cunningham and Janice Rogers. *Is That Really You, God?: Hearing the Voice of God*.

Džil Bansen, Oburn, Vašington, SAD

¹ Brad Jersak. *Can You Hear Me? Tuning in to the God Who Speaks*.

Pouka 11

od 10. do 16. marta 2012.

Bog kao Umetnik

»Za jedno samo molim Gospoda, samo to ištem, da živim u domu Gospodnjem sve dane života svojega, da gledam krasotu Gospodnju, i ranim u crkvu Njegovu«
(Psalam 27,4).

BOG – UMETNIK

UVOD (1. Mojsijeva 1; Jov 5,8.9; Psalmi 8,3.4; 65,9-13; 90,2; 139,14; 1. Petrova 2,9)

Su

Većina nas verovatno nije mnogo razmišljala o tome da je Bog umetnik. On mora da je razočaran zbog toga, jer kad pogledamo sam početak Biblije, vidimo da On tu stvara toliko čudesnih stvari da bi naše oči, uši, nos i čulo dodira mogli da uživaju.

Počnimo od početka. Ako pogledamo šta 1. poglavlje 1. Mojsijeve kaže o Njegovom stvaranju, saznajemo da je sve to bilo dobro. U reči *dobro* sadržana je punina onoga što je Bog stvorio, ne samo savršenstvo i lepota svega toga već i dovršenost Njegovog stvaranja. Nije nedostajalo ništa što je trebalo tu da bude, a to što je stvorio bilo je »potpuno u skladu sa Njegovim planom«.¹

Kada je Bog stvarao svet, On je rečju doveo svetlost u postojanje. Sama Njegova reč imala je moć da preobrazi prazninu ništavila u nešto zadviljujuće. Kao umetnik, On pokazuje kreativnost koja prevazilazi ono što naš ograničeni um može da shvati. On poseduje silu da dovede u postojanje nešto što mi ne možemo ni da zamislimo. Treba samo da razmislimo o svom neverovatnom telu i složenim sistemima koje ono poseduje (Jov 5,8.9; Psalmi 139,14). Ako zastanemo da razmislimo o toj složenosti, koliko će samo naša vera u Njega porasti!

Ali Božja stvaralačka sila obuhvata i nešto više od prirode. On želi da u svakom od nas stvori hristoliki karakter koji će i druge privući Spasitelju, tako da još mnogi priznaju Božju stvaralačku silu (Psalmi 65,9-13; 90,2).

Bog kao umetnik ne samo da je želeo da stvori život izuzetne lepote za nas već On želi da stvori lepotu unutar našeg srca: »I daću im jedno srce i nov duh metnuću u njih, i izvadiću iz tela njihova kameni srce i daću im srce mesno« (Jezekijl 11,19). Da li ste spremni da Mu dopustite da stvori jedno takvo umetničko delo u vama, da biste mogli da »objavite dobrodetelji onoga koji vas dozva iz tame k čudnome videlu svome« (1. Petrova 2,9)? Ove sedmice, dok budete razmišljali o vrhunskom Umetniku, neka u vama poraste želja da to učinite.

**Kada je Bog stvarao
svet, On je rečju doveo
svetlost u postojanje.**

Samba Čiseja, Kejptaun, Južnoafrička Republika

1 The Seventh-day Adventist Bible Commentary, vol. 1, p. 210.

Božja veličina u svemiru i u nama**(1. Mojsijeva 1,26.27; Psalam 19,1)**

Mi obožavamo Boga koji je svojom rečju doveo u postojanje nebo i zemlju. Sjaj galaksije »Sombrero« može se posmatrati pomoću Hablovog teleskopa. Ova galaksija je puna izvrsne lepote, a njena prostranost nam pomaže da

shvatimo koliko smo zaista sitni među svim tim milionima drugih galaksija.

**Vrhunski Umetnik je
najveštiji od svih zanatlija.**

**To se verovatno najbolje
vidi kada posmatramo**

ljudsko telo.

Međutim, iako se možemo osećati malim i beznačajnim pred takvom veličanstvenošću, mi smo i dalje Božja najdragocenija stvorenja, jer nas je stvorio prema svom liku (1. Mojsijeva 1,27.28). »Kao ljudska bića treba da de-

lujemo kao Bog, zato što smo stvoreni da budemo slični Bogu. Iako smo ljudi, a ne Bog, mi moramo na svaki mogući način odsjajivati svog Tvorca u okvirima sopstvenog upravljanja.«¹ Kako mi možemo »odsjajivati svog Tvorca«? Tekst u Galatima 5,13-26 opisuje Božji izvanredno divan karakter. To je taj karakter koji On prisustvom svog Svetog Duha pokušava da preslikava u nama.

Lazareva smrt (Jovan 11,1-44)

Samo vrhunski Umetnik mogao je da napravi nešto lepo čak i od smrti. Lazar, Isusov blizak prijatelj, živeo je sa svoje dve sestre, Marijom i Martom u Vitaniji. Sestre su poslale poruku Isusu da je Lazar bolestan, ali Isus je obećao da se njegova bolest neće završiti smrću. Dok je Isus putovao prema Judeji, Lazar je umro. Isus i Njegovi učenici tada su krenuli na put prema Vitaniji. U trenutku kad je Isus stigao, Lazar je bio u grobu već četiri dana. Isus je zatražio da bude odveden na njegov grob, gde je, kad je stigao, zapovedio Lazaru da izađe napolje. I tako je Lazar vaskrsao iz mrtvih.

Vrhunski Umetnik koji je stvorio svet i prve ljude moćniji je od greha i smrti – fizičke i večne – koju greh uzrokuje. Jednog dana će svi koji su umrli u Hristu ustati zahvaljujući istoj ovoj sili. A kada se to dogodi, njihova tela biće obnovljena za večnost, i nikad neće okusiti večnu smrt nepokajanih grešnika. »Svaki vernik koji je umro, ipak će živeti, i svako ko još uvek živi i veruje umreće, ali ne zauvek. Hristos nije obećao sprečavanje fizičke smrti. On je garantovao da će onima koji su u Njemu dati život u izobilju uključujući vaskrsenje i večnost sa Njim. Hristos nije sprečio Lazarevu fizičku smrt (nakon

1 Adventistički hrišćani veruju, str. 116

što je vaskrsnut, Lazar je kasnije ponovo umro), ali Lazaru je zagarantovan večni život.«¹

Pažljivo i divno sazdani (Psalam 139,14)

Vrhunski Umetnik je najveštiji od svih zanatlja. To se verovatno najbolje vidi kada posmatramo ljudsko telo. Najmoćniji organ u našem telu je mozak. On je težak samo 1,36 kilograma i sastoji se od tri glavna dela. Cerebrum nam pomaže da pamtimos i rešavamo probleme. On osim toga kontroliše i pokrete. Cerebelum kontroliše koordinaciju i ravnotežu, dok moždano stablo povezuje mozak sa kičmenom moždinom i kontroliše automatske funkcije kao što su disanje i rad srca. Naborana površina mozga izvodi mnoštvo funkcija, uključujući obradu informacija koje primamo preko čula, rešavanje problema i skladištenje memorije. Mozak zaista nadmašuje svaki kompjuterski sistem koji je čovek ikada stvorio.²

Zatim, tu je ljudski skelet. Njegovih 206 kostiju štite naše vitalne organe od povrede i obezbeđuju strukturu za koju su ti organi i tkiva pričvršćeni. Približno 2,6 miliona crvenih krvnih zrnaca proizvede se u srži nekih od naših kostiju. Skelet je snabdeven zglobovima i zglavcima. Mišići, ligamenti i tutive pričvršćeni su za kosti kako bi omogućili pokretanje skeleta. Da bi se izbeglo trenje prilikom kretanja, telo proizvodi želatinoznu supstancu kako bi podmazalo zglove.³

Sigurno je da možemo hvaliti Boga zbog toga »što smo divno sazdani« (videti Psalam 139,14).

ODGOVORITE

1. Uporedite rodove Duha sa delima telesne prirode (Galatima 5,19-23). Gde vidite sebe na svakoj od te dve liste? Zatim preispitajte sebe i zapitajte se kog biste umetnika izabrali da oblikuje vaš život – Boga ili sotona?
2. Pročitajte 1. Korinćanima 15,51-55 u svetu sposobnosti Vrhunskog Umetnika da stvari nešto lepo čak i od smrti. Koji je, po vama lično, najlepši deo tajne opisane u ovim stihovima?
3. Zašto je, po vašem mišljenju, Bog dizajnirao ljudsko telo sa takvom tačnošću i preciznošću?

Solvazi Kumalo, Kejptaun, Južnoafrička Republika

1 WORDsearch 9. Life application New Testament Commentary.

2 alz.org. Inside the Brain: An Interactive Tour. http://www.alz.org/alzheimers_disease_4719.asp?WT.mc_id=brain_tour_03&gclid=CPuWgLLeU-aYCFYbb4Aodw3MjFg.

3 The Skeletal System, <http://www.mnsu.edu/museum/biology/humananatomy/skeletal/skeletalsystem.html>.

Stvaranje čoveka bilo je krunsko delo Božjeg stvaranja. »Kada je izašao iz ruke Stvoriteljeve, čovek je bio stasit i savršeno skladan. Njegovo lice imalo je zdravu ružičastu boju i bilo ozareno sjajem života i radosti.«¹

»Gospod je blagoslovio Adama i Evu inteligencijom kakvu nije dao životinjama. On je Adama učinio punopravnim gospodarom nad svim delima svojih ruku. Čovek, načinjen po božanskom liku, mogao je da posmatra i razume veličanstvena Božja dela u prirodi.«²

»Čovek je Božja tvorevina, njegovo remek-delo stvoreno za uzvišene i svete ciljeve«.

obesila svetove u prostoru, poslužila istom delikatnom veštinom da načini ljiljane u polju. I kao što je Bog savršen u svom delokrugu, tako i mi treba da budemo savršeni u svom... Vernost treba da bude karakteristika našeg života u svim pojedinostima«.³ Mi ćemo možda biti jedina »poslanica« koju će drugi ljudi moći da pročitaju, koja nosi odraz Boga, Vrhunskog Umetnika. Mi treba da budemo živi svedoci u prilog carstva. Možda je to jedan od razloga što Pavle kaže: »Ne znate li da ste vi crkva Božija, i Duh Božij živi u vama? Ako pokvari ko crkvu Božiju, pokvariće njega Bog: jer je crkva Božija sveta, a to ste vi. Čovek je Božja tvorevina, njegovo remek-delo stvoreno za uzvišene i svete ciljeve. Na svakom deliću ljudskog hrama Bog želi da ispiše svoj zakon. Svaki nerv i mišić, svaki mentalni i fizički dar treba da ostane čist.«⁴

Iako još uvek možemo uživati u lepoti Božjeg stvaranja, trnje i čkalj su stalni podsetnik na greh koji je promenio ljudsku istoriju. To je razlog što treba da imamo na umu da se »ista ruka koja je

ODGOVORITE

Kako se osećate zbog saznanja da ste vi Božje remek-delo? Šta biste, zbog tog saznanja želeli da promenite u svom životu?

Tekla Kumalo, Senturion, Pretorija, Južnoafrička Republika

1 Stvaranje – patrijarsi i proroci, str. 32.

2 Review and Herald, Feb. 24, 1874.

3 Stvaranje – patrijarsi i proroci, str. 531

4 Review and Herald, Nov. 6, 1900.

Ima mnogo vrsta umetnika, ali onaj koji mene najviše fascinira je grnčar. Pravljenje grnčarije jedan je od najstarijih oblika tehnologije i još uvek je popularan među umetnicima danas. Grnčarev rad se pominje u Jeremiji 18,1-7. Dok Jeremija posmatra grnčara, on vidi da je posuda oštećena. Tada je grnčar preoblikuje praveći drugu posudu. U rukama grnčara, glina nema pravo glasa. Ona potpuno zavisi od grnčara koji od nje pravi što god nađe za shodno. Grnčar je taj koji uviđa nedostatke na posudi i popravlja ih kako bi ona mogla da služi svrsi za koju je namenjena. Grnčar takođe zna koji tip posude da napravi od koje vrste gline, kao i odgovarajuću temperaturu koju treba da postigne za pečenje gline kako bi ona postala čvrst upotrebljiv sud.

Bog čezne da bude grnčar u našem životu. Baš kao što je glineni sud u Jeremiji 18,4 bio oštećen, tako smo i mi oštećeni grehom i ne možemo da ispravimo svoje grehe ništa više nego što sud u grnčarevim rukama može da popravi svoj sopstveni nedostatak. Gospod želi da nas oblikuje u sudove koji će izgledati dobro u Njegovim očima. On žudi da nas popravi svojom blagodaću. Svestan je da smo mi samo prah (Psalam 103,14) i tačno zna kakva vrsta oblikovanja nam je potrebna i koja je prava temperatura vatrengog kušanja kroz koje moramo proći da bismo bili očišćeni. Baš kao što je kazao starom Izraelu, tako govor i nama danas: »Ne mogu li činiti od vas kao ovaj lončar, dome Izrailjev? ... Gle, što je kao u ruci lončarevoj, to ste vi u mojoj ruci, dome Izrailjev« (Jeremija 18,6).

Gospod želi da nas oblikuje u sudove koji će izgledati dobro u Njegovim očima.

ODGOVORITE

1. Pročitajte celo 18. poglavlje Knjige proroka Jeremije. Čemu Gospod pokušava da nauči Izrael, i kako mi to možemo primeniti na svoj život?
2. Bog je jedini koji oblikuje naš karakter i formira nas. Koja je onda naša uloga u tom procesu preobražavanja? Koji biblijski dokaz potkrepljuje vaš odgovor?
3. Povežite naše bespomoćno stanje sa tekstrom u Jeremiji 13,23. Čemu onda možemo da se nadamo?

Nonlanla Mlalazi, Pretorija, Južnoafrička Republika

Kada upakujemo poklon nadamo se da će ga dotična osoba ceniti isto kao i pažnju i vreme koje smo uložili u njegovo biranje. Bog nam je, u svojoj ljubavi i dobroti, dao dar blagodati. U svojoj nedokučivoj umetničkoj genijalnosti, On ga je upakovao u plan spasenja koji nam je isporučen preko bezgrešnog života i otkupiteljske smrti Njegovog Sina. Dok se približavamo Bogu, možemo se čuditi lepoti Njegove blagodati kojom nas je tako nesebično obasuo.

Kako možemo izoštiti svoju sposobnost duhovnog opažanja.

Trebalо bi da budemo uvek svesni lepote Božje blagodati jer ona govori o otkupljenju i preobraženju (Rimljanima 12,2). Kada posmatramo krst, shvatamo da je Hristos jedini »u kome imamo izbavljenje krvlju Njegovom, i oproštenje greha, po bogatstvu blagodati Njegove« (Efescima 1,7). Ništa drugo ne može da nadmaši lepotu ovog dara i radost opravданog i promenjenog grešnika koji je primio dar blagodati. Ponekad je naša sposobnost opažanja duhovnih vrednosti otupela do te mere da se mi divimo tehnološkim dostignućima, a ipak nemamo poštovanja prema ceni koju je Vrhunski Umetnik platio da bi nam dao jedan ovakav poklon. Kako možemo izoštiti svoju sposobnost duhovnog opažanja da bismo mogli u potpunosti da cenimo dar Božje blagodati i prelepi novi život koji on stvara u nama?

Očistimo se. U 2. Korinćanima 6,17-7,1 Bog obećava hrišćanima iz Korinta da će im On, ukoliko se očiste od zla ovog sveta, biti kao otac i oni će biti Njegova deca. Danas On nudi nama to obećanje. Sa Svetim Duhom u svom srcu mi smo u stanju da, Božjom silom i blagodaću, obučemo Božji oklop koji nam pomaže da ostanemo čisti uprkos pokušajima sotone da nas obmane (Efescima 6,10-18).

Imajte veru. Tekst u 11. poglavljiju Jevrejima poslanice je biografija ljudi iz Starog zaveta koje je njihova vera u Boga osposobila da čine čudesne stvari. Odvojite vreme da pročitate to poglavje i budete nadahnuti lepotom života koji se tu pominju – lepotom koja je postala moguća zahvaljujući blagodati Vrhunskog Umetnika.

Živite u miru. Pisac Jevrejima poslanice nagovara nas na to u Jevrejima 12,14. »Vernici treba da imaju miroljubive odnose koliko god je to moguće sa svojim nevernim susedima i saradnicima, kao i harmonične odnose unutar crkve. Oni nikako ne bi trebalo da budu uzrok razmirica. Hrišćansko zajedništvo treba da se odlikuje mirom i uzajamnim jačanjem.«¹

Sinsengani Nkube Mabhena, Senturion, Pretorija, Južnoafrička Republika

¹ WORDsearch 9. Life Application New Testament Commentary.

VI STE BOŽJE REMEK-DELO

MIŠLJENJE (*Psalam 139,13.14*)

Šta vam prvo padne na pamet kada čujete reč *umetnost*? Neka prelepa slika? Upečatljiva fotografija? Čak neki crtani film? U mom umu, reč *umetnost* priziva viziju neke renesansne slike sa tamnim drvenim ramom. Ali, sledeći put kad budete poželeli da razgledate neko umetničko delo, pokušajte tako što ćete pogledati u ogledalo.

Naravno, niko od nas nije savršen. Većina nas misli da smo predebeli, ili premršavi, previsoki, ili preniski. A neki od nas zaista mrze svoju kosu. Uprkos svim manama koje zapažamo na sebi treba da imamo na umu da smo »divno sazdani« (Psalam 139,14) i da nas Onaj koji nas je stvorio voli baš takve kakvi smo, sa bradavicama i svim ostalim. A ako Bog može da nas voli bezuslovno, nema razloga da mi jedni druge ne volimo na isti način.

Prvi stih u Bibliji nudi nam da bacimo letimičan pogled na veličanstvenost Božje stvaralačke sposobnosti. »Delo stvaranja neba i zemlje bilo je čin apsolutne kreativne inteligencije: planirano unapred sa puno ljubavi i savršeno vremenski usklađeno. Svaka boja, oblik i pojava bila je osmišljena i unapred zamišljena sa prefinjenošću slikara i skulptora vrhunske Renesanse¹

Božje stvaralaštvo nije se završilo sa Edemskim vrtom. Ono se nastavlja svakog dana. Sa tobom. Sa mnom. Mi smo oličenje Njegove stvaralačke veštine. On je svaki santimetar našeg tela isplanirao i oblikovao sa pažnjom, preciznošću i ljubavlju. »Jer si ti stvorio što je u meni, sastavio si me u utrobi matere moje« (Psalam 139,13). Ali to je samo polovina jednačine.

Ljubitelji umetnosti često organizuju igru prepoznavanja umetnika na osnovu njegove slike. Sve – od izbora teme do poteza četkice, čak i vrsta boje koja je korišćena, ukazuje na majstora koji стоји iza nje. Da li mi kao Božja stvorenja otkrivamo svog Tvorca? Dok naše fizičko telo pokazuje Božju neverovatnu veštinu, da li naš život otkriva karakter Onoga koji nas je stvorio? Mi smo Božja živa remek-dela i treba da postavimo sebi jedno pitanje: Da li bi Bog mogao da pogleda naš život i kaže da je sve »dobro veoma«, kao što je rekao u početku kada je stvorio ovaj svet?

ODGOVORITE

Razmislite o tome kako vaš život odražava Božji karakter. Kako možete doneti odluke koje će više otkrivati Božji karakter?

Šeril Rao, Bangalore, Karnataka, Indija

¹ Cross Rhythms, »God the Artist«, Stephen Bennett, http://www.crossrhythms.co.uk/articles/life/God_The_Artist/25530/pl.

ZAKLJUČAK

David je čeznuo da gleda krasotu Gospoda, Vrhunskog Umetnika (Psalam 27,4), a tako bi trebalo i mi. Konačno, On je naš Stvoritelj, a mi smo, na kraju krajeva, ništa drugo do deo tog prelepog stvaranja. Čak i nakon što je greh narušio prirodnu lepotu ovog sveta i savršenstvo kojim je Bog u početku obdario čoveka, još uvek u delima Njegovog stvaranja postoji mnogo toga u čemu možemo uživati. Dok nas Njegova blagodat nanovo stvara, uživajmo u svom životu u Njemu i u lepoti prirode koja nas okružuje i uči o Njegovoj ljubavi i blagodati.

RAZMOTRITE

- Čitajte prva dva poglavlja 1. Knjige Mojsijeve iz dva ili tri različita prevoda Biblije. Dok budete čitali, razmišljajte o tome šta vidite, čujete, mirišete i osećate dok »posmatrate« kako Vrhunski Umetnik stvara ovaj svet.
- Pretražujte Internet proučavajući jedno ili dva dela Božjeg stvaranja u kojima naročito uživate, kao što su, na primer, neki određeni cvet, zvezde ili galaksija Sombro.
- Napravite seriju fotografija prirode. Sastavite od njih knjigu ili kalendar i dajte ga nekom koga poznajete, ko je u staračkom domu ili je vezan za kuću. Ima mnogo veb stranica koje vam mogu pomoći da izvedete takav projekat.
- Radite vežbe uz video snimak prirode i zapazite kako ti prizori i zvukovi povećavaju vaš osećaj ugodnosti.
- Slušajte »muziku« koju proizvodi priroda: pesmu ptica, žubor vode, čak i zvuk polarne svetlosti (aurora borealis). Mnogi od tih zvukova snimljeni su na Internetu, video kasetama ili CD-ovima. Zamislite očaravajuće zvuke koji su se čuli u Edemskom vrtu.
- Posadite povrtnjak sa nekim od vernika vaše crkve ili nekih drugih crkava u vašem gradu. Darujte te proizvode skloništu za beskućnike ili javnoj kuhinji.
- Proučavajte određenu crtlu Božjeg karaktera (Njegovu ljubav, kreativnu silu, blagodat, sposobnost praštanja, itd.). Uzmite u obzir da On želi tu istu crtlu da obnovi u vama lično. Koliko će vaš život biti lepši i drugačiji kada se ta promena dogodi?
- Proučavajte neki deo ljudskog tela (uvo, oko, srce, pluća, sistem za varenje, itd.), a zatim ga kopirajte, bilo tako što ćete ga nacrtati olovkom ili oblikovati od gline.

POVEŽITE

Psalam 104; Matej 5,25-34.

*Stvaranje – patrijarsi i proroci, poglavljje 2, »Stvaranje«; Put Hristu, str. 9, 10, 85 orig.
Jo Ann Davidson, Toward a Theology of Beauty: A Biblical Perspective.*

Klara Rejnolds, Ferfaks, Virdžinija, SAD

Pouka 12

od 17. do 23. marta 2012.

Priče o ljubavi

»Odagna mi se javljaše Gospod.
Ljubim te ljubavlju večnom, zato ti jednako činim milost«
(Jeremija 31,3).

Zgodan junak. Prelepa princeza. Ljubavna priča koja se prenosi s kolena na koleno.

Junak i princeza su zaljubljeni, ali njen otac, car, ne dozvoljava im da se venčaju, jer smatra da njegova čerka zaslužuje nekog boljeg. Stoga on šalje junaka da se bori sa 200 neprijateljskih vojnika. Ukoliko pobedi, biće mu dozvoljeno da se oženi carevom čerkom. Uprkos brojnoj nadmoćnosti neprijatelja, junak se vraća kući kao pobednik. Stoga mu car daje svoju čerku, ali je veoma ljut i šalje svoje ljude da ubiju junaka na spavanju. Čerka, međutim, saznaće za zaveru, upozorava svog voljenog i pomaže mu da pobegne.

Naš junak je sada progonjeni begunac, a njegova princeza je udata za drugoga. Međutim, posle nekoliko godina junak uspeva da postane car i njegova princeza se vraća da živi sa njim. Da li vam ova priča zvuči poznato? Trebalo bi, jer to je biblijska priča o Davidu i Mihali.

Bog će uvek biti tu za nas jer je Njegova ljubav neiscrpna.

Bog je ljubav. Stalno slušamo o tome u svojim crkvama i znamo da je to istina. On će uvek biti tu za nas jer je Njegova ljubav neiscrpna. Tako piše u Bibliji koja je, između ostalog, istorijska knjiga. Ona počinje od onog dana kad je ovaj svet stvoren i završava se sa povratkom Isusa Hrista i ponovnim stvaranjem sveta. S obzirom da pokriva tako širok vremenski period, u njoj ne nalazimo detaljan opis svega što se dešava tokom tog perioda. I pored toga, Bog je nadahnuo biblijske pisce da u nju uvrste neke ljubavne priče. Bog ne bi uvrstio te priče da one nisu važne za Njega i nas. Ove sedmice ćemo proučavati neke od tih priča da bismo videli čemu nas one uče o Bogu, i šta iz njih možemo sazнати što bi bilo od koristi za naš svet danas.

ODGOVORITE

1. Zbog čega, po vašem mišljenju, ljudi obično ne doživljavaju Boga kao nekog ko je romantičan?
2. Šta možemo zaključiti o Njegovom karakteru i Njegovim pogledima na romantičnu ljubav na osnovu toga što je ove ljubavne priče uvrstio u Bibliju?

Pejšens Paneflek, Kurakao, Holandski Antili

LJUBAVNA PISMA**DOKAZ (1. Petrova 1,8)****Ne**

Postoji jedan zanimljiv moderan ljubavni fenomen, koji bi samo seže prema iščekivanju prave ljubavi – iako je retko kad ostvaruje i često dostiže najgoroj vrsti lažne ljubavi da se ušunja pod maskom prave. Govorim o onlajn prijateljstvima. Smatrao sam to pomalo čudnim kad sam, pre nekoliko godina, prvi put upoznao par koji se povezao, dopisivao i zaljubio, pre nego što su se uopšte sreli. Delovali su zaljubljeno – čak toliko da su se venčali! Godine protiču, a oni su još uvek u braku. Postoje nebrojene hiljade takvih koji su otada započeli svoju vezu preko Interneta i doživeli ono pravo.

Da li se onlajn ljubav uopšte razlikuje od one koju mi osećamo prema Bogu – koga nikad nismo sreli? Čitali smo o Njemu, posegnuli smo za Njim emotivno i, s vremena na vreme, primili bismo virtuelni odgovor. To je bio razlog da neki od nas čak potpuno promene svoj život i uspostave duboku emotivnu povezanost sa Njim, dovoljno snažnu da traje čitavog života i duže.

Solomonova Pesma nad pesmama, površno gledano, predstavlja priču o ljubavi između dvoje ljudi. Međutim, šire gledano, možemo je poput rabina čitati kao priču o ljubavnoj vezi između emotivno uključenog Boga i Njegovog naroda. Kada je tako čitamo, ona prikazuje ljubav Stvoritelja prema Njegovim stvorenjima – sve u njoj govori o ogromnoj ljubavi ugroženoj suncem (grehom!) sprženom kožom i noćnim strahovima.

Jednom prilikom poхађао sam razred koji je Bibliju proučavao kao književno delo. Neki od nas smejujili su se profesorovom običaju da traži od bračnih parova sa kursa da naglas čitaju Pesmu nad pesmama. Ipak, ova metoda je delovala i mi smo uspeli da sagledamo uzvišenu paralelu. Oni koji smatraju ovu poemu pohotljivom pesmicom, nisu odvojili dovoljno vremena da je čitaju kao duševnu dramu. Možda je vreme da se takvi onlajn povežu sa »ljubljenim Isusom«. Na kraju krajeva, mi većugo govorimo da je brak ustanovljen da bi nas potpunije poučio o Božjoj ljubavi, a Bog nastavlja da prikazuje svoj odnos sa svojim narodom kao bračni odnos. Mora da ipak postoji nešto u toj Pesmi!

ODGOVORITE

1. Koje paralele postoje između Pesme nad pesmama i 1. poslanice Jovanove?
2. Koja je ključna osobina prave ljubavi?
3. Novi Jerusalim kao »nevesta ukrašena« (Otkrivenje 21,2)? Na koji način to predstavlja izraz prave ljubavi?

Božja ljubav otkrivena (1. Mojsijeva 2,21-25)

Kao što je rečeno u uvodnom delu, pouka za ovu sedmicu bavi se ljubavnim pričama u Bibliji – čemu nas one uče o Bogu i šta možemo iz njih naučiti što je značajno za naš svet danas. Interesantno je zapaziti da se prva ljubavna priča u Bibliji pojavljuje na samom početku, pošto je Bog stvorio Adama i Evu.

Prvi par je bio ravnopravan u svakom pogledu. Nijedna fizička razlika između njih ni na koji način nije podrazumevala neravnopravnost. Ova jednakost vidi se u prvoj biblijskoj ljubavnoj pesmi. U ovoj pesmi Adam opisuje Evu kao »kost od mojih kosti, i telo od mojega tela« (1. Mojsijeva 2,23). Pošto je Bog stvorio Evu od Adamovog rebra, čovek treba da napusti svog oca i majku da bi se sjedinio sa svojom ženom. To će biti nedeljiva jedinica na Zemlji dokle god su oboje živi.

Razmatrajući u Pismu poređenja sa brakom, kao što je ono u Mateju 22,1-14 i Otkrivenju 19,7,8, možemo biti sigurni da je Isus preuzeo na sebe da obnovi prekinuti odnos između Boga i čovečanstva. Imamo utehu da će Isus učiniti sve što je potrebno da veza između Njega i ljudskog roda bude obnovljena tako da ponovo postane onakva kakva je od početka trebalo da bude.

Božja ljubav objašnjena (2. Mojsijeva 20,5; Isaija 62,5)

Izjava »jer sam ja Gospod Bog tvoj, Bog ljubomoran« može biti problematična za neke ljude zbog negativne konotacije koju reč *ljubomoran* ima u mnogim kulturama. Kroz analizu svih mesta na kojima se ova reč koristi u vezi sa Božjim odnosom prema Njegovom narodu (na primer, 5. Mojsijeva 5,9; Isus Navin 24,19), jasno je da se ta ljubomora u ovim primerima odnosi na Božju veliku želju da obnovi svoj narušeni odnos sa čovečanstvom. Ta ljubomora je izraz Njegove želje da mi nemamo drugih bogova osim Njega i da ostvarimo jaku vezu sa Njim kao svojim Bogom. Takva ljubomora znači da je Njegova milost, kada Mu se vratimo, u stanju da nadjača Njegovu pravdu u vezi sa našim grehom.

Tekst u Isaiji 62,5 ponovo pokreće temu iz 1. Mojsijeve 2,21-25. Bog je ljubomoran na nas kao što je mladoženja ljubomoran na svoju nevestu. On nema želju ni za kim drugim i raduje se svom odnosu sa nama.

Božja ljubav doživljena (Isaija 43,4)

Tekst u Isaiji 43,4 nalazi se usred opisa onoga što je Bog učinio za Izrael. On ih je stvorio, otkupio i zove ih po imenu. Osim toga, On je sa njima u njihovim nevoljama (stihovi 1 i 2). U 4. stihu, Bog izjavljuje da je Izrael dragocen u Njegovim očima. On takođe govori koliko daleko je spremam da ide zbog

onih koje voli. Reči »dadoh ljudu za te i narode za dušu tvoju« odnose se na takve prilike kao što je bila ona kada je Bog izbavio Izrael od faraona u Mojsijevo doba i od Senahirima za vreme proroka Isajie.¹

Božja ljubav pokazana (Rimljanima 5,8)

Božja ljubav koja se u različitim situacijama pokazivala kroz celo Pismo, doživela je svoje konačno ispunjenje na neočekivan način. U Hristovom raspeću vidimo konačan dokaz da je Bog spreman da učini što god je potrebno kako bi obnovio svoj odnos sa nama. Da će On sam, ako bude neophodno (kao što je i bilo), u oblicju Hrista doći na Zemlju ne samo da bi nam pokazao kako da živimo već da bi pretrpeo smrt od ruke svojih sopstvenih stvorenja. Takva ljubav uči nas da, uz Božju pomoć, muževi i žene mogu i treba da učine sve što je u njihovoj moći kako bi pomogli jedno drugom na mnogo različitih, a ponekad teških, načina dok zajedno putuju prema nebu.

Božja ljubav koja se u različitim situacijama pokazivala kroz celo Pismo, doživela je svoje konačno ispunjenje na neočekivan način.

Pobedonosna Božja ljubav (Rimljanima 8,37-39)

Ne samo da će Bog učiniti sve što je potrebno da bi nas ponovo zadobio, već Ga, kad jednom prihvatimo Njegovu ljubav, ništa više ne može odvojiti od nas. Tako će Njegova ljubav ostvariti konačnu pobedu u našem pomirenju sa Bogom.

»Umesto da nas nevolje odvoje od ljubavi Hristove,... naprotiv, 'onoga radi koji nas je ljubio' mi ih savlađujemo. Nema patnje koja je tako teška, nema iskušenja koje je tako jako da ne bi mogli biti pobeđeni Hristovom silom. Jer Onaj koji nas je dovoljno voleo da preda sebe za nas, čak i sad živi u nama kako bi nastavio delo našeg spasenja (Galatima 2,20). Prema tome, mi možemo učiniti sve u Njemu koji nam moć daje (Filipijanima 4,13). Pavle je doživeo i spoznao ovu spasonosnu silu i to ga je navelo da usklikne: 'A Bogu hvala koji nam dade pobedu kroz Gospoda našega Isusa Hrista' (1. Korinćanima 15,57).«²

RAZMISLITE

Razmislite o načinima na koje Božja ljubav koja je otkrivena, objašnjena, doživljena, pokazana i pobedonosna može pomoći da brakovi ostanu jaki i puni života.

Pol Torhija /Torchia/, Berien Springs, Mičigen, SAD

1 The SDA Bible Commentary, vol. 4, pp. 259, 260.

2 Isto, knj. 6, str. 579.

Postoje najmanje četiri različite vrste ljubavi – ljubav prema prijateljima, rođacima, deci i supružniku. Većina ljudi, kada razmišlja o Božjoj ljubavi, fokusira se na prve tri vrste. Ljudi retko kad misle o Bogu kao nekom ko nas strastveno voli. Ipak, Elen Vajt upoređuje Hristovu ljubav prema nama sa ljubavlju mlađoženje prema njegovoj nevesti. «Hristos je počastvovao bračnu vezu time što ju je načinio simbolom veze između sebe i svojih iskupljenih. On je Ženik, Njegova nevesta je Crkva o kojoj, kao svojoj izabranici, On ovako kaže: 'Sva si lepa, draga moja, i nema nedostataka na tebi' (Pesma nad pesmama 4,7).»¹

»Bog je nebrojenim znamenjima na Nebu i Zemlji povezao naša srca sa sobom. On je želeo da nam se otkrije preko dela u prirodi i najdubljih i najnežnijih zemaljskih veza, koje poznaju ljudska srca. Pa ipak, makar nesavršeno, to predstavlja Njegovu ljubav.»²

Bog ne štedi sredstava za svoju nevestu.

Ovi prizori i čuda predstavljaju mali deo Njegove ljubavi prema nama. Konačni znak Njegove ljubavi prema nama bio je davanje Sina da nas spase od greha. Kada pitamo Boga koliko nas voli, On pokazuje na Hrista na krstu i kaže: »Tolikolik!« »Dar Hrista otkriva Očevo srce. On svedoči da, preduvezviši naše otkupljenje, On neće poštediti ništa, koliko god drago, a što je neophodno za dovršenje Njegovog dela.»³ »Takva ljubav ni sa čime se ne može porebiti. Deca nebeskog Cara! Dragoceno obećanje! Tema za najdublje razmišljanje! Neuporediva Božja ljubav prema svetu koji Ga nije voleo!«⁴

Da, Bog ne štedi sredstava za svoju nevestu, pa ipak, kao džentlmen, On se nikome ne nameće. Božja ljubav prema ovom svetu može se uporediti sa čovekom koji čezne za danom kada će moći da se oženi svojom nevestom. Ipak, u isto vreme, Njegova ljubav obuhvata i druge tri vrste ljubavi. Nijedan ljudski odnos ne može da se poredi sa onim što Bog oseća prema nama. Bog Otac, Prijatelj, Brat i Onaj koji silno voli, jednog dana će se vratiti da povede svoje voljene kući.

ODGOVORITE

Na koji način Bog pokušava da osvoji tvoje srce?

Ketlin Gevin, Glen Barni, Merilend, SAD

1 U potrazi za boljim životom, str.

2 Put Hristu, str. 10 orig.

3 Stewardship, p. 14.

4 Put Hristu, str. 15 orig.

»U ZAJEDNICI SA BOGOM«

PRIMENA (2. Mojsijeva 20,5; Psalam 42,1; 1. Solunjanima 5,17; 1. Jovanova 4,8)

Sr

Svi smo već čuli da je Bog ljubav (1. Jovanova 4,8) i da mi treba da imamo blisku zajednicu sa Njim. Ali kako da to primenimo na svoj svakodnevni život? Pošto smo mi Hristova nevesta, zamislimo svoj odnos sa Bogom kao »romantičnu« vezu. Postoje neki osnovni principi koji čine dobar brak, a koji se isto tako mogu primeniti na naš odnos sa Bogom:

Ekskluzivnost. Nema mnogo muževa ni žena koji bi imali razumevanja za to da njihov supružnik čezne za nekim drugim. Gospod je, isto tako, rekao da je On »ljubomoran Bog« (2. Mojsijeva 20,5). On želi da mi obožavamo samo Njega, baš kao što jedan supružnik u braku želi ekskluzivnu ljubav drugog supružnika. Ako išta stoji između vas i vašeg Spasitelja, razmislite ponovo o svojim prioritetima, tako da vam Bog uvek bude na prvom mestu.

**Otpевавте Богу
poneку лјубавну
песму.**

Kvalitetno vreme. Muž i žena koji retko provode vreme zajedno rizikuju dobro zdravlje svog braka. Isto važi za naš odnos sa Bogom. Stoga, odvojte jedno vreme da biste otišli na sastanak s Njim, bez obzira da li to znači otici u crkvu, šetati u prirodi ili jednostavno sedeti mirno pred Njim (Psalam 46,10). Dozvolite Mu da bude deo vašeg svakodnevnog života. Pozovite Ga u svoj razred i na razna mesta koja često posećujete sa svojim prijateljima. Neka vaša duša traži Njega kao što košuta traži potoke (Psalam 42,1). Što više vremena budete provodili sa Njim, više ćete čeznuti za Njegovim prisustvom.

Komunikacija. Kada ste poslednji put kazali Bogu da Ga volite? Kada ste poslednji put sedeli sa Njim i vodili ozbiljan razgovor od srca k srcu? Komunikacija je oduvek bila suštinski deo ljubavi. Stoga, svakog dana provodite vreme u razgovoru sa svojim Spasiteljem. Govorite Mu kroz molitvu i otvorite svoje srce i um da biste Mu dozvolili da odgovori. Neka ta veza između vas i Njega bude uvek otvorena tako da se možete zaista moliti bez prestanka (1. Solunjanima 5,17). Obožavajte Ga od svega srca. Recite Mu da ne možete da živate bez Njega. Otpevajte Mu poneku ljubavnu pesmu jer On čezne za hvalom svog naroda.

Naučimo da volimo Gospoda celim srcem, dušom, umom i snagom – svim onim što je u nama.

ODGOVORITE

1. Na koji način je voleti Boga slično kao i imati supružnika? Na koji način je to potpuno različito?
2. Na kojim područjima vam je potrebno da osnažite svoju zajednicu sa Bogom?

Ivon Badu – Nimako, Spring Veli, Njujork, SAD

Kada posmatramo današnje medije, ne možemo a da ne primetimo da je ljubav preovlađujuća tema. Čak i mediji u vreme naših roditelja i ranijih generacija govorili su o ljubavi. Razgovori o ljubavi nikad neće prestati. Ljubav je čak i temeljna poruka Biblije.

Biblijski naučnici ističu da ona opisuje dve vrste ljubavi – *phileo* (bratska ljubav) i *agape* (bezuslovna ljubav, koja se povezuje sa ljubavlju koju roditelji osećaju prema svojoj deci). Međutim, da li Biblija govori o romantičnoj ljubavi? Većina današnjih romantičnih ljubavi zasnivaju se na maštiji. Mi zamišljamo romansu onako kako je opisana u romanima, poeziji, časopisima,

televizijskim programima i muzici. Takvi opisi su napravljeni sa namerom da se pokrene određena vrsta ljubavi između muškarca i žene, ali kad posmatramo romansu iz Božje perspektive, doživljavamo izuzetno iskustvo. Istražimo, stoga, kako su se brakovi sklapali u Isusovo vreme.

To je najveća romantična priča svih vremena.

Obred venčanja sastojao se od dve faze zvane Kidušin i Nisuin. Kidušin je više obavezivao nego verenički period u zapadnoj kulturi. Tokom tog perioda, žena je zakonito čovekova supruga, a za to vreme on priprema mesto za nju. Ovaj period može potrajati do godinu dana. U vreme Nisuin, muž dovodi ženu u dom koji je pripremio za njih i oni počinju svoj zajednički život.¹ Iako je to bio jevrejski običaj od davnina, još uvek izgleda prilično romantično. Hristos je sada na nebu i priprema mesto za nas. Za nas je ovo period Kidušin. Mi smo Njegova nevesta koja čeka vreme Nisuin, kada se On vraća po nas i vodi nas sa sobom na nebo. To je najveća romantična priča svih vremena – znati da Onaj koji je umro i ponovo ustao sada provodi vreme pripremajući mesto za nas. Dok se spremamo za to veliko venčanje, zapitajmo se na koji način naš život odražava našu ljubav prema Njemu.

Filip Kutikatu-Metju, Berien Springs, Mičigen, SAD

1 Judaism 101. Marriage. <http://www.jewfaq.org/marriage.htm>.

ZAKLJUČAK

U današnje vreme romantična ljubav je vešto upakovana da bi se podstakla prodaja cveća, slatkiša i ostale robe. Mi plačemo nad dirljivom čestitkom, kolena nam klecaju od galantne prosidbe i oduševljeni smo zbog hepienda. Kažu nam da, ukoliko je ljubav prava, onda treba da doživimo nešto – nešto spektakularno. Ako se prava romansa zaista sastoji u ekstravagantnim postupcima, onda se Bog postarao da nam pruži najbolji primer u tome davanjem Isusa kao žrtve za naše grehe – ljubav koja je sve rizikovala i dala. Šta bi moglo biti ekstravagantnije od toga?

RAZMOTRITE

- Pošaljite Bogu imejl na adresu: <http://sendemailtogod.com/> govoreći Mu zašto Ga volite. Budite sasvim određeni.
- Komponujte ljubavnu pesmu ili sastavite ljubavno pismo Bogu. Ne mojte se upetljati u izbor posebnih reči. Umesto toga, skoncentrišite se na to da izrazite svoju zahvalnost za Njegovu ljubav i mnoge darove koje vam daje.
- Naučite napamet tekstove u Pismu koji govore o ljubavi: Pesma nad pesmama 2,4; Jovan 13,34.35; Jovan 14,23; Rimljanima 5,5; 1. Korinćanima 13; Galatima 5,22.23; Efescima 5,2; 1. Timotiju 1,5; 1. Petrova 4,8; 1. Jovanova 3,14; 1. Jovanova 4,12.13.17.18.
- Napravite kratak skeč (nije neophodan tekst) o jevrejskim običajima Kidušin i Nisuin (iz pouke za četvrtak). U svom skeću prenesite uzbuđenje mladoženje (Isusa) i nestrpljivo očekivanje koje doživjava mlada (mi).
- Istražite ljubav u životinjskom carstvu proučavajući monogamne obrasce sparivanja životinja (na primer: giboni, labudovi, prerijske voluharice, beloglavi orlovi i grlice). Razmislite o tome čemu nas to uči o ljubavi.
- Odslušajte, otpevajte ili odsvirajte pesmu »Aleluja« sa albuma Heder Vilijams /»Hallelujah«, EP by Heather Williams/, pesmu koju je ona napisala slaveći Boga i potvrđujući svoju ljubav prema Njemu nakon smrti svog sina.

POVEŽITE

1. Korinćanima 13; Pesma nad pesmama; Jovan 3,16.

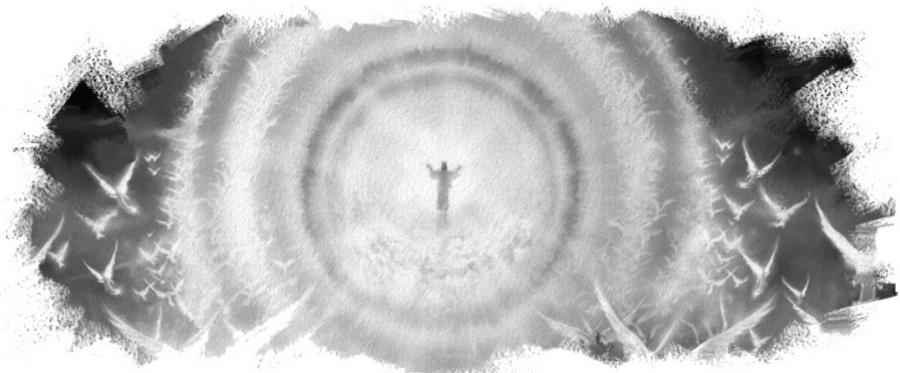
Elen Vajt, *Upotrazi za boljim životom*, str. 221 – 224.

John Eldredge, *The Journey of Desire*; chap. 8; Kim Allan Johnson, *The Gift*, chap. 9; Joni Eareckson & Steve Estes, *A Step Further*, chap. 5.

Seleste Perino Voker, Rutland, Vermont, SAD

Pouka 13

od 24. do 30. marta 2012.

Obećanje o Njegovom povratku

»I evo ču doći skoro, i plata moja sa mnom,
da dam svakome po delima njegovim«
(Otkrivenje 22,12).

Dom i Ron su odrasli u jednom ruralnom predgrađu na jugozapadu Kenije. Dom je poticala iz hrišćanske porodice koja je redovno posećivala subotno bogosluženje. Odrasla je unutar adventističkog načina života. Činjenica da je njen otac bio propovednik a njena majka učiteljica, doprinela je da ona živi hrišćanskim životom.

Ron je takođe odrastao u hrišćanskoj porodici, kao inteligentan, pristojan mladić, čiji je otac bio učitelj, a majka medicinska sestra. On je takođe živeo hrišćanskim životom, odrastajući u porodici koja je poštovala Boga. Dom i Ron su odrasli zajedno. Igrali su se i šalili kao deca, zatim kao mlađi i kasnije kao odrasli. Konačno su se zaljubili jedno u drugo i verili se. Dom je studirala zoologiju i stekla diplomu. Godinu dana kasnije, Ron je diplomirao statistiku. Uskoro zatim, Dom i Ron su se venčali. Nakon rođenja njihovog prvog deteta, Ron je primio pismo u kome mu se nudi stipendija za postdiplomske studije u Rusiji. Prihvatanje te sjajne ponude nije bilo lako ovoj mlađoj porodici. Moraće da žive odvojeno dok Ron bude studirao u dalekoj zemlji. Mnogi ljudi su ispratili Rona na aerodrom. Svaki čas, Ron je ponavljaо: »Vratiću se. Obećavam.« Naravno, Dom je bilo teško da prihvati odlazak svog muža. Dok su se suze kotrljale niz njene obuze, on je jednostavno nastavio da obećava: »Draga, vratiću se. Obećavam.«

Ove sedmice proučavaćemo o Hristovom drugom dolasku i o tome kako da se pripremimo za taj događaj. Kao što znamo, čitave generacije bile su zahvaćene grozničavim nagađanjem u vezi sa tačnim vremenom i mestom tog događaja, da bi na kraju otkrile da su njihova predviđanja neuspješna. Danas se mnogi hrišćani još uvek bore sa velikim pitanjima u vezi sa Hristovim povratkom: Da li se On zaista vraća? Zašto Ga tako dugo nema? Kako bi obećanje o Hristovom drugom dolasku trebalo da utiče na nas i kako možemo da se pripremimo za njega? Ova važna pitanja predstavljaju smernice za naše proučavanje ove sedmice.

**Svaki čas, Ron je
ponavljaо: »Vratiću se.
Obećavam.«**

En Adojo, Kisumu, Kenija, Istočna Afrika

Budnost (Luka 12,42-48)

Hristov skori drugi dolazak motiviše hrišćane da žive pobožno kako bi bili spremni za taj događaj. U Luki 12,42-48, Isus svojim učenicima iznosi parabolu o tome kako se treba pripremati za Njegov povratak. U ovoj paraboli gospodar predstavlja Isusa, a oni koji tvrde da su Njegovi učenici predstavljeni su kao sluge. Gospodar očekuje da Njegove sluge rade, kakve god odgovornosti da im je poverio. One sluge koje budu verne u svom poslu

**Vera je sila koja
upravlja životom
istinskog hrišćanina.**

biće nagrađene. Međutim, one sluge koje zaostaju sa svojim dužnostima zato što im izgleda kao da je njihov gospodar odložio svoj povratak, naći će se u vrlo nezgodnom položaju.

Isus naglašava da bez obzira šta On traži od bilo koga od nas da obavi, treba to da činimo verno, koliko god nam izgledalo da se vreme Njegovog povratka odužilo. Mi treba da budemo budni u svako doba. Ako želimo da zauzmemosvoje mesto na nebu, moramo biti isto tako verni kao mudri sluga koga gospodarev povratak nije zatekao nespremno.

Obećanje o Njegovom povratku (Jovan 14,2.3; 2. Petrova 3,1-10)

Ima jedna stara poslovica koja kaže: »Obećanje je dug«. Isusovo obećanje da će se vratiti predstavlja obećanje da će On platiti taj dug. On ga je čak izgovorio u grčkom sadašnjem vremenu. »Ovaj takozvani futuristički prezent naglašava izvesnost događaja. Taj događaj se smatrao tako sigurnim kao da se upravo dešava.¹

Petar nas ponovo uverava u Hristovo obećanje o povratku podsećajući nas da je Božji doživljaj vremena drugačiji od našeg i da je potrebno, da bismo ostali verni dok čekamo, da nastavimo da proučavamo Božju Reč i živimo u skladu s njom. On nas upozorava na rugače, lažne učitelje koji kvare poruku o Hristovom povratku lažnim učenjima.

Od nas nikad nije traženo da se radujemo patnjama koje prethode Hristovom povratku, niti da tumačimo Božji vremenski raspored. Umesto toga, podstaknuti smo da se radujemo Hristovom drugom dolasku. Kada to imamo u vidu, bićemo pokrenuti da se očistimo, jer ćemo se truditi da dopustimo Svetom Duhu koji obitava u nama da nas pripremi za taj veliki dan.

1 The SDA Bible Commentary, vol. 5, p. 1035.

Živeti verom (Jevrejima 9,28; 11)

Vera je sila koja upravlja životom istinskog hrišćanina. Potrebna nam je vera da bismo poverovali u neverovatno! Šta je vera? To je stalno obavezivanje da čemo verovati Bogu uprkos svim nepovoljnim izgledima. Bez vere, Hristov povratak postaje nešto nemoguće. Vera, međutim, dopušta čovekovom srcu i umu da usvoji biblijske istine koje u suprotnom ne bi imale smisla.

Ako se verom Danilo pouzdao da ga Bog može izbaviti od lavova kad nije imao mogućnosti da pobegne, zašto bi onda nama bilo teško da verujemo da će Hristos ponovo doći, ma koliko izgledalo da se vreme oteglo? Mi treba verom da živimo u svetlosti Hristovog drugog dolaska, tako da kada se On konačno vrati, možemo da Ga čujemo kako nam govori: »Dobro, slugo dobri i verni!« (Matej 25,23)

Zbog čega je došlo do odlaganja? (Danilo 2,44; Otkrivenje 6,9.10)

Još od vremena apostola mnogi ljudi su uporno nastojali da odrede datum Drugog dolaska, uprkos tome što je Hristos u Mateju 24,42 rekao: »Ne znate u koji će čas doći Gospod vaš«. Kao i u slučaju apostola, tačno vreme Hristovog povratka ostaje skriveno od nas. Međutim, još od kad su Adam i Eva zgrešili, ljudi imaju Božju reč da postoji Otkupitelj i da će se Hristos vratiti da uspostavi večnu dinastiju koja nikad neće biti uništena ni od jedne zemaljske vlasti (Danilo 2,44).

Kao što je bilo u vreme apostola, tako je sa nama danas. Sudija je još uvek pred vratima. Veliki dan je još uvek na korak od nas. On može doći u svakom trenutku. Ono što mi smatramo odlaganjem, jednostavno je Njegova strpljivost i dobrota. Zbog toga što ne želi da iko pogine, On svima daje više vremena da se pokaju. Prema tome, zapovest da budemo spremni i budni može se primeniti na nas isto kao i na prvu Crkvu. U stvari, Hristov povratak bi trebalo da bude još hitnije pitanje za nas, jer je sa svakim danom koji prođe sve bliži.

ODGOVORITE

1. Šta Hristov povratak vas lično uči o tome kako bi trebalo da živite?
2. Kako bi trebalo da Hristov drugi dolazak utiče na nas kao crkvu?
3. Šta biste vi lično mogli da učinite kako biste bili budni u svako doba dok čekate na Hristov povratak?

Selin Kavetsa, Najrobi, Kenija

Pitanje Hristovog drugog dolaska ostaje jedan od stubova na kome je naša vera izgrađena.

»Gospodnji dolazak je tokom svih vekova predstavljao nadu Njegovih istinskih sledbenika. Spasiteljevo oproštajno obećanje na Maslinskoj gori da će ponovo doći, obasjavalo je budućnost Njegovim učenicima, ispunjavalo njihova srca radošću i nadom, koju tuga nije mogla potisnuti ni nevolje potamneti.«¹

**»Andeli su ih uveravali
da će isti Onaj koga
su videli kako ide na
nebo, doći ponovo isto
tako kako se vazneo.«**

Oca. Andeli su ih uveravali da će isti Onaj koga su videli kako ide na nebo, doći ponovo isto tako kako se vazneo.«²

U Nojevo vreme, rugači su se smeiali pri pomisli na sveopšti potop koji će uništiti Zemlju. Konačno, nikad ranije nije padala kiša. »Hristos je najavio da će se slično neverovanje pojaviti i pred Njegov drugi dolazak... Kada se takozvani Božji narod bude sjedinio sa svetom, živeo kao što svet živi, udruživao se sa svetom u njegovim zabranjenim zadovoljstvima, kada svetovna raskoš, postane raskoš Crkve, kada svadbena zvona budu odjekivala, a svi budu očekivali mnoge godine svetskog blagostanja – tada će, iznenada kao što munja zasija na nebu, doći kraj njihovim blistavim vizijama i prevarnim nadama.«³

ODGOVORITE

1. Kako možemo uspostaviti ravnotežu između svog ovozemaljskog života i verovanja da će se Hristos jednog dana vratiti?
2. Zašto vi, uprkos rugaćima, nastavljate da verujete da će Hristos ponovo doći?
3. Na osnovu vašeg odnosa sa Hristom, da li smatrate da bi On trebalo da dođe brzo ili da malo odloži?
4. Zbog čega ste uvereni da će se Hristos vratiti? Kako vas Njegova uključenost u vaš život uverava u Njegov povratak?

Helen Atieno, Rongo, Taunšip, Kenija

1 Velika borba, str. 302 orig.

2 Čežnja vekova, str. 832 orig.

3 Velika borba, str. 338 orig.

POZIV NA PROBUĐENJE

DOKAZ (*Matej 25,51; Rimljanima 13,11.12*)

U Rimljanima 13,11.12 Pavle naglašava hitnost i blizinu Hristovog povratka snažnim izrazima: »da je već čas došao«, »jer nam je sad bliže spasenje«, »noć prođe«, »dan se približi«. Danas još više ovaj poziv treba da probudi kod nas svest da je vreme kratko i da prilike prolaze. Pavle je, kao i svaki drugi hrišćanin njegovog vremena, bio siguran da će Hristos doći za vreme njegovog života. Kada je govorio o ovom pitanju sa prvom crkvom, koristio je lične zamenice kako bi jasno pokazao da je uveđen da će on biti među onima koji će živi dočekati Gospoda (1. Solunjanima 4,15.17).

Ako je Pavle verovao da će doživeti da vidi Drugi dolazak, koliko više bi mi trebalo da verujemo! Mi takođe treba da imamo na umu da niko od nas ne zna tačno kada će umrieti. Stoga, treba uvek da budemo spremni za Hristov povratak.

Prirodno je, međutim, za skeptike da misle kako Hristovo »kašnjenje« znači da On neće održati svoje obećanje (2. Petrova 3,3.4). Međutim, fokus pravog vernika treba da bude na tome da stoji čvrsto u veri, jer iako izgleda da Hristos odgovlači, Njegov povratak je sada bliži nego što je ikada bio.

Prošlo je toliko vremena otkad je Pavle pisao Rimljanima o Hristovom skorom povratku, da su mnogi hrišćani danas zapali u stanje letargije. Oni su postali kao lude devojke koje nisu kupile dovoljno ulja da bi čekale mladoženju (Matej 25,1-13).

Mi ne možemo objašnjavati Božji raspored koristeći svoje shvatanje vremena. Bog ima razlog za odlaganje Hristovog povratka, a ono što nama izgleda kao čitava večnost za Njega je samo jedan trenutak. Zbog toga treba da budemo strpljivi kada je reč o Drugom dolasku. Prema rečima samog Hrista, trebalo bi da »stražite dakle; jer ne znate kad će doći gospodar od kuće, ili uveče ili u ponoći, ili u petle ili ujutru; da ne dođe iznenada i da vas ne nađe a vi spavate« (Marko 13,35.36).

**Ono što nama izgleda kao
čitava večnost za Njega je
samo jedan trenutak.**

ODGOVORITE

1. Da li mislite da bi Hristos trebalo da dođe danas ili da to još malo odloži? Iznesite razloge za svoj odgovor.
2. Šta je važnije: tačno vreme Hristovog drugog dolaska ili sam Njegov dolazak? Zašto?

Sailas Oniango, Ndhiva, Kenija, Istočna Afrika

Obraćajući se crkvi u Rimu, Pavle govori o promeni od pospanog stanja grešnosti (tame) do oblačenja u »oružje videla« (Rimljanima 13,12). Zatim nas u Jevrejima 12,1 ohrabruje da odbacimo bilo šta što nas sprečava da trčimo trku koja je pred nama. Nakon što prihvativmo Hrista kao svog Spasitelja, mi treba da primimo Svetog Duha u svoj život da bismo mogli biti preobraženi u Hristovo obliče (Galatima 5,22.23). To praktično znači da treba da dozvolimo sledećim principima da upravljaju našim životom dok čekamo na Hristov povratak.

Naše molitve u ime Hristovo povezuju nas direktno sa Njim.

Postojanost. Pozvani smo da budemo postojani i da utvrđimo svoje srce jer se dolazak Gospodnji približio (Jakov 5,8). »Kakve god bile okolnosti, Jakov nas ohrabruje da budemo u svojoj veri čvrsti kao stena i da imamo radost koja potiče od vere i prožima svaki deo života.«¹

»Hristos je opomenuo svoje učenike da uvek budu spremni za Njegov povratak, a odani hrišćani svih vremena gajili su nadu da bi Njegov povratak mogao biti blizu u njihovo vreme.«²

Ljubaznost. Umesto da gundamo i žalimo se na druge, moramo pokazati hrišćansko jedinstvo i ljubaznost jer Hristos, Sudija (Jakov 5,9), uskoro dolazi, a On je jedini dostojan da nam sudi. (Videti takođe i Matej 7,1-5.)

Molitva. Naše molitve u ime Hristovo povezuju nas direktno sa Njim. Prema tome, trebalo bi da budemo ozbiljni i budni u svojim molitvama. Takva ozbiljnost i budnost zahteva da, uz pomoć Svetog Duha, imamo bistar um i vladamo sobom (1. Petrova 4,7).

Sveto vladanje i pobožnost. Kada shvatimo da će stvari ovog sveta biti uništene (2. Petrova 3,11), požečećemo da potražimo vođstvo Svetog Duha kako bi nam pomogao da živimo pobožnim životom. A onda ćemo, kad naš Spasitelj dođe, biti isti kao što je On. U 2. Petrovoj 3,11 »Petar otkriva da on nije toliko zabrinut zbog samog događaja već zbog ljudi, to jest, zbog karaktera njegovih čitalaca. On zalazi u detalje govoreći o događajima poslednjeg vremena da bi im izneo koliko je imperativna njihova potreba za svetošću...«³

ODGOVORITE

Razmislite uz molitvu o ova četiri principa. Za kojim od njih osećate najveću potrebu? Odvojite vreme da biste tražili od Boga da vam pomogne da razvijete tu osobinu.

Goreti Atieno, Homa-bej, Kenija, Istočna Afrika

1 WORDsearch 9. Life Application Concise New Testament Commentary.

2 The Seventh-day Adventist Bible Commentary, vol. 7. p. 539.

3 Isto, str. 616.

Tema o Hristovom drugom dolasku podseća me na mog učitelja iz trećeg razreda. Bio je adventista, veoma dobro obavešten kada je reč o Bibliji. Iako u to vreme ja nisam bio adventista, sviđalo mi se kako je on predstavljao temu Hristovog povratka. Zamišljao sam da će se On sigurno vratiti pre nego što ja završim osnovnu školu. Iako sam bio dete, odlučio sam da promenim neke od svojih loših navika kako bih bio spreman za Njega.

Ali, na moje iznenađenje, završio sam osnovnu školu, upisao srednju, a zatim krenuo na koledž. Sada sam oženjen i imam decu. Međutim, Hristos se još nije vratio. Ipak, kao adventistički hrišćanin, nastavio sam da očekujem Drugi dolazak sa obnovljenom verom.

Dok Ga očekujemo, mi treba da gledamo na Hrista kao na svoj primer. Moramo istrajati, stajati čvrsto i ne gubiti nadu, čak i ako treba da umremo pre nego što On dođe. Treba da ostanemo usredsređeni na obećanje o Njegovom drugom dolasku uprkos onome što se nama lično dešava. Vera će nam pomoći da negujemo budno očekivanje Njegovog povratka. Takvo očekivanje će spričiti da postanemo opsednuti ovozemaljskim zbivanjima. Verovanje u Hristov skori povratak okrenuće naša srca ka nebu.

Kao i duše mučenika, mi treba da održavamo svoju veru živom u svako doba a da ostalo prepustimo Bogu. Tada neće biti važno da li se Hristos vraća ove godine ili kroz stotinu godina. Biti spreman – to uvek treba da bude naš cilj.

ODGOVORITE

1. Koliko je jaka vaša vera u Hristov drugi dolazak? Ako osećate da je vaša vera slaba, kako biste je mogli ojačati?
2. Koji događaji na Zemlji vas trenutno brinu ili opsedaju? Kako usred-sređenost na Hristov povratak odvraća vaše misli od tih događaja?
3. Razmislite o nekim navikama koje imate koje bi vas mogle spričiti da se usredsredite na Hristov povratak. Tražite Mu da vam pomogne da se oslobođite tih navika.

**Verovanje u
Hristov skori
povratak okrenuće
naša srca ka nebu.**

Endi Mvanzia, Mahakos, Kenija, Istočna Afrika

ZAKLJUČAK

Za hrišćanina koji čeka, Isusov trijumf nad grehom »sada, ali ne još« i Njegova trenutna fizička odsutnost predstavljaju stalnu duhovnu borbu. Ohrabrujuće je znati da ovaj zemaljski život nije sve što postoji, jer će Isus uskoro »učiniti sve novim« (Otkrivenje 21,5). To nije samo priča, već istinito obećanje koje će On održati. Isus je obećao da će biti sa nama svakog dana našeg života, u svim izazovima koje će nam čekanje na Njegov povratak doneti.

Isus nas je pripremio za ovo mučno vreme čekanja takvim parabolama kao što je priča o mudrim i ludim devojkama. Da, mi ćemo imati osećaj da naš Spasitelj odlaže svoj povratak. Ali ako živimo u skladu sa Svetim Duhom, zadržavajući svoj pogled na Hristu čak i kad On izgleda veoma daleko, mi ćemo uskoro čuti kako Gospodar izjavljuje: »Dobro, slugo dobri i verni« (Matej 25,23), kad bude došao da nas povede kući.

RAZMOTRITE

- Razmišljajte o načinima na koje Bog možda želi da upotrebi vaše talente za izgradnju svog carstva.
- Proučavajte Bibliju uz konkordans da biste našli sve reference o Isusovom povratku i o tome kako mi treba da se odnosimo prema njemu.
- Pitajte članove svoje crkve različitih životnih doba o tome kako se osećaju povodom Drugog dolaska. Uzbuđeno? Uplašeno? I jedno i drugo?
- Odslušajte pesmu »Dođi kao što si obećao« /«Come Like You Promise»/ grupe Delirious.
- Dobro razmislite o tome koliko su vam glavni životni događaji izgledali blizu ili daleko dok ste bili dete. Povežite to što ste zaključili sa tim kako se osećate povodom blizine Drugog dolaska.
- Napravite sliku koja prikazuje kako naša svetiljka svetli za Boga.

POVEŽITE

Dela apostolska 1,6-8; 1. Solunjanima 5,1-11; 2. Petrova 3.

Pouke velikog Učitelja, 29. poglavlje.

June Strong, Song of Eve.

JANUAR

STRAŽITE I MOLITE SE BOGU

Važnost molitve

1. N 2. Korinćanima 13,5	Stara i nova godina
2. P 1. Petrova 4,7.	Stražite i molite se Bogu
3. U Psalam 119, 130.	Razumevanje za sve
4. S Jakov 5,16	Vatrena molitva
5. Č Danilo 1,8.	Važnost molitve
6. P Jakov 5,17.18.	Pouke o molitvi u Iljinom iskustvu
7. S Luka 11,1.	Uzorna molitva

Bog čuje molitve

8. N Filibljanima 4,6.	Molitva i uslišenje
9. P Psalam 92,12; 1,3.	Ukorenjeni i utemeljeni u Hristu
10. U Jovan 15,7.	Istaknuti primeri molitve
11. S Matej 6,7.	Formalne molitve i molitve vere
12. Č Jakov 1,27.	Primena biblijske religije
13. P Matej 15,9.	Uskladite se sa Božjom rečju
14. S Psalam 34,15.	Bog čuje molitve

Važnost ličnog proučavanja

15. N Efescima 6,18.	Molite se bez prestanka
16. P Isaija 26,3.	Sila molitve
17. U Luka 24,32.	Bog nam govori
18. S Psalam 119,40.	Proučavanje Biblije jača misaone sposobnosti
19. Č Psalam 119,27.	Važnost ličnog proučavanja
20. P Jovan 17,6.	Isus nam otkriva Oca
21. S Rimljanima 12,8.	Dužnost pristava

Reč u ljudskom obliku

22. N Matej 6,20.21.	Načinite sebi riznice na Nebu
23. P Jezekilj 36,26.	Daću vam nove misli
24. U Psalam 119,126.	Vreme za trajnu molitvu
25. S Psalam 119,105.	Božja reč je naša svetlost
26. Č Matej 7,29.	Reč u ljudskom obliku
27. P 2.Timotiju 2,15.	Šta je Reč za nas?
28. S Jovan 14,14.	U ime moje

Radost davanja

29. N Jovan 6,37.	Bog se neće odvratiti od tebe
30. P 2. Korinćanima 9,7.	Radost davanja
31. U 2. Mojsijeva 33,11.	Proročki glasnik se moli

FEBRUAR

ISTINA POBEĐUJE ZLO

Šta smo žrtvovali za Nebo?

1. S	Jovan 6,60.	Svetost u Gospodu
2. Č	Marko 12,30.31.	Šta smo žrtvovali za Nebo?
3. P	2.Timotiju 2,1.	Napredujte u blagodati
4. S	Otkrivenje 3,17.	Lažno posvećenje

Vera je pobeda

5. N	Matej 18,15.	Vratiti zalutale
6. P	Jovan 3,5.	Tajna duhovnog života
7. U	1.Solunjanima 1,9.10.	Živa crkva
8. S	Jevrejima 12,1.	Hrišćanska trka
9. Č	Filibljanima 3,14.	Vera je pobeda
10. P	1.Korinćanima 16,2.	Davanje – navika utemeljena na ljubavi
11. S	Matej 11,28-30.	Odmor za hrišćanina

Nebeske osobine

12. N	Galatima 5,22.23.	Oblikovanje karaktera po ugledu na Božji
13. P	Isajia 49,16.	Vođeni svetim duhom
14. U	2.Petrova 1,2.	Dodavati i umnožavati
15. S	1.Jovanova 2,6.	Sjedinjeni sa svojim Stvoriteljem
16. Č	Jovan 17,17.	Nebeske osobine
17. P	Malahija 3,7.	Božji blagoslovi i naša odgovornost
18. S	Jovan 3,21.	Neka svetli vaše videlo

Šta je vera?

19. N	Galatima 5,25.	Naša potreba za Svetim Duhom
20. P	Dela 24,25.	Budi kao Danilo
21. U	Jovan 1,12.	Kako postajemo Božje dete
22. S	Luka 18,24.	Pobožnost sa zadovoljstvom
23. Č	Jevrejima 11,1.	Šta je vera?
24. P	Efescima 2,10.	Jedino blago
25. S	Psalam 25,4.	Božji put, a ne moj put

Op hvadjanje verom – naša jedina nada

26. N	Jovan 4,50.	Bezuslovna vera
27. P	Isajia 51,3.	Sila pesme
28. U	Matej 10,34.	Istina pobediće zlo
29. S	1.Jovanova 2,1.2.	Op hvadjanje verom – naša jedina nada

MART

HRISTOVIM STOPAMA

Bog preko nas pomaže drugima

1. Č	Matej 19,21.	Žrtvovanje za Božje delo
2. P	Priče 3, 9,10.	Bog preko nas pomaže drugima
3. S	1.Timotiju 6,10.	Nesigurnost bogatstva

Osloni se na Božju reč, a ne na osećanja

4. N	Psalam 50,12.	Bogu Božje
5. P	2. Mojsijeva 36,6.	Darežljivost i ljubav prema Božjem delu
6. U	1. Dnevnika 29,16.	Radost zbog unapređenja Božjega dela
7. S	Priče 11,24.	Šta Bog ceni
8. Č	Kološanima 3,16.	Osłoni se na Božju reč, a ne na osećanja
9. P	Jevrejima 10,5-7.	»I reč postade telo...« Jovan 1,14
10. S	1.Timotiju 4,13.	Šta čitamo?

Bogu su potrebni naši talanti

11. N	Matej 7,20.	Stvarno i lažno posvećenje
12. P	Jovan 3,36.	Carska porodica
13. U	Matej 28,20.	Izaberite sebi danas
14. S	2. Korinćanima 9,6.	Primer velikodušnosti
15. Č	Filibljanima 2,5-8.	Hristovim stopama
16. P	1. Korinćanima 3,9.	Bogu su potrebni naši talanti
17. S	Jovan 6,11.	Primamo da bismo davali

Isus i priroda otkrivaju Boga

18. N	Matej 5,14.	Najpre ono što je prvo
19. P	Rimljanima 12,1.	Hrišćanska trezvenost
20. U	Jovan 4,10.	Božje bezgranično obilje
21. S	1. Mojsijeva 9,13-15.	Oblaci govore o Isusovoj ljubavi
22. Č	Rimljanima 1,20.	Isus i priroda otkrivaju Boga
23. P	Jovan 5,24.	Sakriveno blago
24. S	Jovan 14,31.	Hristos povezuje Nebo i Zemlju

Šta treba da činim da se spasem?

25. N	Matej 6,24.	Bog i mamon
26. P	Jovan 15,16.	Šta treba da činim da se spasem?
27. U	Matej 12,30.	Sakupljati ili rasipati
28. S	Marko 10,45.	Tražiti da damo
29. Č	Matej 28,19.	Za misionarska polja
30. P	1. Petrova 4,10.	Prednosti davanja
31. S	Otkrivenje 22,4.	I gledaće lice Njegovo

ČITANJE BIBLIJE I SPISA ELEN VAJT REDOM

Januar

- 1. Marko 1:1; Luka 1
- 2. Jovan 1:1-14
- 3. ČV* 19-21*
- 4. ČV 22-24
- 5. ČV 25, 26
- 6. ČV 27, 28
- 7. ČV 29, 30
- 8. Matej 1:1-17;
- 9. ČV 31, 32
- 10. ČV 33-35
- 11. ČV 36-38
- 12. Matej 1:18-25;
ČV 43-44
- 13. Luka 2:1-21;
- 14. ČV 47-49
- 15. Luka 2:22-38;
ČV 50, 51
- 16. ČV 52, 55
- 17. ČV 56-58
- 18. Matej 2:1-23;
Luka 2:39, 40
- 19. ČV 59-62
- 20. ČV 63, 64
- 21. ČV 65-67
- 22. ČV 68-70
- 23. ČV 71, 72
- 24. ČV 73, 74
- 25. Luka 2:41-52;
ČV 75, 76
- 26. ČV 77-79
- 27. ČV 80, 81
- 28. ČV 82, 83
- 29. ČV 84-86
- 30. ČV 87-89
- 31. ČV 90-92;
Luka 1:5-23, 57-80

Februar

- 1. Matej 3:1-12;
Marko 1:1-8
- 2. Luka 3:1-18; ČV 97
- 3. ČV 98-100
- 4. ČV 101, 102
- 5. ČV 103-105
- 6. ČV 106-108
- 7. Matej 3:13-17;
Marko 1:9-11;
Luka 3:21.22;
ČV 109,110
- 8. ČV 111-113
- 9. Matej 4:1-11;
Marko 1:12, 13
- 10. Luka 4:1-13;
ČV 114, 115
- 11. ČV 116-118
- 12. ČV 119-121
- 13. ČV 122, 123
- 14. ČV 124-126
- 15. ČV 129-131
- 16. Jovan 1:15;
ČV 132
- 17. ČV 133-135
- 18. ČV 136, 137
- 19. ČV 138-140
- 20. ČV 141-143
- 21. Jovan 2:1-12;
ČV 144-146
- 22. ČV 147-149
- 23. ČV 150-153
- 24. Jovan 2:13-25;
ČV 154, 155
- 25. ČV 156-158
- 26. ČV 161-163;
- 27. ČV 164-166
- 28. Jovan 3:1-22;
- 29. ČV 167, 168

Mart

- 1. ČV 171-173
- 2. ČV 174-177
- 3. Jovan 3:23-36;
ČV 178, 179
- 4. ČV 180-182
- 5. ČV 183, 184; Jovan 4:1-42
- 6. ČV 187-189
- 7. ČV 190-192
- 8. ČV 193-195
- 9. Matej 4:23-25; Luka 4:14, 15;
Jovan 4:43-54; ČV 196, 197
- 10. ČV 198-200
- 11. Jovan 5; ČV 201
- 12. ČV 202-204
- 13. ČV 205-207
- 14. ČV 208-210
- 15. ČV 211-213
- 16. Matej 11:1-27; Luka 7:18-35
- 17. Matej 14:1-12; Luka 3:19, 20;
ČV 214-216
- 18. Marko 6:14-29
- 19. ČV 217-219
- 20. ČV 220-222
- 21. ČV 223-225
- 22. Marko 1:14, 15;
ČV 231, 232
- 23. ČV 233-235
- 24. Matej 13:53-58; Marko 6:1-6;
ČV 236, 237
- 25. Luka 4:16-30
- 26. ČV 238-240
- 27. ČV 241-243
- 28. Matej 4:18-22;
Marko 1:16-20; ČV 244, 245
- 29. Luka 5:1-11
- 30. ČV 246-251
- 31. Matej 4:12-17;
Marko 1:21-39

* Brojevi strana su stavljeni prema originalu knjige Čežnja vekova (brojeve strane originala u našem izdanju knjige mogu se pronaći sa strane spoljnih stranica knjige)

VEČERNJE BOGOSLUŽENJE U PORODICI

Januar	Februar	Mart
1. Psalm 1.	1. Psalm 29.	1. Psalm 53.
2. Psalm 2.	2. Psalm 30.	2. Psalm 54.
3. Psalm 3.	3. Psalm 31,1-14.	3. Psalm 55.
4. Psalm 4.	4. Psalm 31,15-24.	4. Psalm 56.
5. Psalm 5.	5. Psalm 32.	5. Psalm 57.
6. Psalm 6.	6. Psalm 33.	6. Psalm 58.
7. Psalm 7.	7. Psalm 34.	7. Psalm 59.
8. Psalm 8.	8. Psalm 35,1-14.	8. Psalm 60.
9. Psalm 9.	9. Psalm 35,15-28.	9. Psalm 61.
10. Psalm 10.	10. Psalm 36.	10. Psalm 62.
11. Psalm 11.	11. Psalm 37,1-19.	11. Psalm 63.
12. Psalm 12.	12. Psalm 37,20-40.	12. Psalm 64.
13. Psalm 13.	13. Psalm 38.	13. Psalm 65.
14. Psalm 14.	14. Psalm 39.	14. Psalm 66.
15. Psalm 15.	15. Psalm 40.	15. Psalm 67.
16. Psalm 16.	16. Psalm 41.	16. Psalm 68.
17. Psalm 17.	17. Psalm 42.	17. Psalm 69,1-16.
18. Psalm 18,1-15.	18. Psalm 43.	18. Psalm 69,17-36.
19. Psalm 18,16-30.	19. Psalm 44,1-12.	19. Psalm 70.
20. Psalm 18,31-50.	20. Psalm 44,13-26.	20. Psalm 71,1-14.
21. Psalm 19.	21. Psalm 45.	21. Psalm 71,15-24.
22. Psalm 20.	22. Psalm 46.	22. Psalm 72.
23. Psalm 21.	23. Psalm 47.	23. Psalm 73,1-15.
24. Psalm 22,1-15.	24. Psalm 48.	24. Psalm 73,16-28.
25. Psalm 22,16-31.	25. Psalm 49.	25. Psalm 74.
26. Psalm 23.	26. Psalm 50,1-15.	26. Psalm 75.
27. Psalm 24.	27. Psalm 50,16-23.	27. Psalm 76.
28. Psalm 25.	28. Psalm 51.	28. Psalm 77.
29. Psalm 26.	29. Psalm 52.	29. Psalm 78,1-14.
30. Psalm 27.		30. Psalm 78,15-28.
31. Psalm 28.		31. Psalm 78,29-42.

Predlažemo vernicima da ove tekstove čitaju u toku večernjeg bogosluženja u svojoj porodici.

POČETAK SUBOTE U JANUARU 2012. GODINE

MESTO	DATUM			
	6.	13.	20.	27.
Kladovo, Negotin	16,07	16,14	16,23	16,32
Vršac , Bor, Zaječar	16,09	16,16	16,25	16,34
Kikinda , Srpska Crnja, Alibunar, Požarevac, Knjaževac , Pirot	16,11	16,18	16,27	16,36
Subotica , Senta, Bečeј, Zrenjanin , Pančevo, Kovin, Smederevo, Smederevska Palanka, Svetozarevo, Paraćin, Niš , Leskovac	16,13	16,20	16,29	16,38
Bačka Topola, Kula, Vrbas, Novi Sad , Beograd , Aranđelovac, Kragujevac , Kruševac, Vranje, Radoviš, Strumica	16,15	16,22	16,31	16,40
Sombor , Bačka Palanka, Sremska Mitrovica, Ruma, Šabac, Čačak , Kraljevo, Priština, Kumanovo, Kavadarci, Đevđelija	16,17	16,24	16,33	16,42
Beli Manastir, Osijek , Dalj, Vukovar, Vinkovci, Šid, Bogatić, Bijeljina , Užice, Novi Pazar, Kosovska Mitrovica, Skoplje, Veles, Prilep	16,19	16,26	16,35	16,44
Loznica, Peć , Đakovica, Prizren, Tetovo, Bitolj	16,21	16,28	16,37	16,46
Virovitica, Podr. Slatina, Slavonska Požega, Sl. Brod, Tuzla, Pljevlja, Kolašin , Berane, Debar, Ohrid	16,23	16,30	16,39	16,48
Murska Sobota, Ormož, Čakovec, Varaždin, Koprivnica, Bjelovar, Daruvar, Bos. Gradiška, Nova Gradiška, Derventa, Doboј, Sarajevo , Foča	16,25	16,32	16,41	16,50
Maribor, Ptuj, Krapina, Banja Luka , Zenica, Podgorica , Ulcinj	16,27	16,34	16,43	16,52
Dravograd, Slovenj Gradec, Rogaška Slatina, Celje, Zagreb, Sisak, Prijedor , Jajce, Mostar, Bileća, Trebinje, Zelenika , Bar	16,29	16,36	16,45	16,54
Međica, Zidani Most, Livno, Karlovac, Metković, Dubrovnik	16,31	16,38	16,47	16,56
Kranj, Ljubljana , Slunj, Knin , Bihać, Drvar, Pelješac, Mljet	16,33	16,40	16,49	16,58
Kranjska Gora, Jesenice, Postojna, Gospic, Šibenik, Split, Brač, Hvar, Korčula	16,35	16,42	16,51	17,00
Gorica, Rijeka, Krk, Cres, Rab, Pag, Zadar, Vis, Biograd na moru	16,37	16,44	16,53	17,02
Koper, Rovinj, Lošinj, Dugi otok	16,39	16,46	16,55	17,04

Podaci iz ove tabele izvedeni su po zimskom računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U FEBRUARU 2012. GODINE

MESTO	DATUM			
	3.	10.	17.	24.
Kladovo, Negotin	16,42	16,51	17,01	17,11
Bor, Zaječar, Knjaževac , Pirot	16,44	16,53	17,03	17,13
Vršac, Niš , Leskovac, Radoviš, Strumica	16,46	16,55	17,05	17,15
Kikinda, Srpska Crnja, Alibunar, Kovin, Smederevo , Požarevac, Smederevska Palanka, Jagodina, Paraćin, Kruševac , Vranje, Kavadarci, Đevđelija	16,48	16,57	17,07	17,17
Senta, Bečeј, Zrenjanin , Pančevo, Beograd , Aranđelovac, Kragujevac, Kraljevo, Priština, Kumanovo, Skoplje, Veles, Prilep	16,50	16,59	17,09	17,19
Subotica, Bačka Topola, Kula, Vrbas, Novi Sad , Ruma, Čačak, Novi Pazar, Kosovska Mitrovica, Tetovo, Bitolj	16,52	17,01	17,11	17,21
Sombor , Dalj, Vukovar, Šid , Bačka Palanka, Sremska Mitrovica, Bogatić, Šabac, Valjevo, Peć, Užice, Prizren, Đakovica, Debar, Ohrid	16,54	17,03	17,13	17,23
Beli Manastir, Osijek , Vinkovci, Bijeljina, Kolašin, Loznica, Pljevlja, Berane	16,56	17,05	17,15	17,25
Tuzla, Podgorica	16,58	17,07	17,17	17,27
Virovitica, Podravska Slatina, Doboj, Slavonska Požega, Slavonski Brod, Bar, Derventa, Sarajevo , Foča, Ulcinj	17,00	17,09	17,19	17,29
Koprivnica, Bjelovar, Bosanska Gradiška , Daruvar, Nova Gradiška, Zenica, Bileća, Trebinje, Zelenika	17,02	17,11	17,21	17,31
Murska Sobota, Ormož, Čakovec, Varaždin, Prijedor, Banja Luka , Jajce, Mostar, Metković, Dubrovnik	17,04	17,13	17,23	17,33
Maribor, Ptuj, Celje, Krapina, Zagreb, Sisak, Livno, Pelješac, Mljet	17,06	17,15	17,25	17,35
Dravograd, Slovenj Gradec, Rogaška Slatina, Zidani Most, Karlovac, Slunj, Bihać, Drvar, Knin , Split, Brač, Hvar, Korčula	17,08	17,17	17,27	17,37
Mežica, Ljubljana , Gospic, Šibenik, Vis	17,10	17,19	17,29	17,39
Jesenice, Kranj, Postojna, Rijeka, Crikvenica, Krk, Rab, Pag, Zadar, Biograd na moru, Dugi Otok	17,12	17,21	17,31	17,41
Kranjska Gora, Gorica, Cres, Lošinj	17,14	17,23	17,33	17,43
Koper, Rovinj, Pula	17,16	17,25	17,35	17,45

Podaci iz ove tabele izvedeni su po zimskom računanju vremena.

POČETAK SUBOTE U MARTU 2012. GODINE

MESTO	DATUM				
	2.	9.	16.	23.	30.
Kladovo, Negotin , Pirot, Strumica	17,20	17,28	17,37	17,46	17,55
Bor, Zaječar, Knjaževac , Radoviš, Kavadarci, Đevdelija	17,22	17,30	17,39	17,48	17,57
Niš , Leskovac, Vranje, Kumanovo, Veles	17,24	17,32	17,41	17,50	17,59
Vršac, Požarevac, Svetozarevo, Paraćin, Kruševac , Priština, Skoplje, Prilep, Bitolj	17,26	17,34	17,43	17,52	18,01
Kikinda , Srpska Crnja, Alibunar, Pančevo, Kovin, Smederevo , Smederevska Palanka, Aranđelovac, Kragujevac , Kraljevo, Kosovska Mitrovica, Prizren, Tetovo, Ohrid	17,28	17,36	17,45	17,54	18,03
Senta, Bečej, Zrenjanin, Beograd , Čačak, Novi Pazar, Peć, Đakovica, Debar	17,30	17,38	17,47	17,56	18,05
Subotica, Bačka Topola, Kula, Vrbas, Novi Sad , Ruma, Sremska Mitrovica, Šabac, Valjevo, Užice, Berane	17,32	17,40	17,49	17,58	18,07
Sombor, Bačka Palanka, Dalj, Vukovar, Šid, Bogatić, Bijeljina, Loznica, Pljevlja, Kolašin , Podgorica , Ulcinj	17,34	17,42	17,51	18,00	18,09
Beli Manastir, Osijek , Vinkovci, Tuzla, Foča, Bar, Murska Sobota, Čakovec, Koprivnica, Daruvar, Slavonska Požega,	17,36	17,44	17,53	18,02	18,11
Slavonski Brod, Derventa, Doboј, Sarajevo , Bileća, Trebinje, Zelenika	17,38	17,46	17,55	18,04	18,13
Virovitica, Podravska Slatina, Slavonska Požega, Zenica, Mostar, Dubrovnik	17,40	17,48	17,57	18,06	18,15
Bjelovar, Daruvar, Bosanska Gradiška , Nova Gradiška, Banja Luka , Jajce, Metković, Pelješac, Mljet, Koprivnica	17,42	17,50	17,59	18,08	18,17
Murska Sobota, Čakovec, Varaždin, Sisak, Prijedor, Livno, Brač, Hvar, Korčula	17,44	17,52	18,01	18,10	18,19
Maribor, Ptuj, Ormož, Krapina, Zagreb, Drvar, Knin , Split, Vis	17,46	17,54	18,03	18,12	18,21
Slovenj Gradec, Rogaška Slatina, Celje, Karlovac, Slunj, Bihać	17,48	17,56	18,05	18,14	18,23
Dravograd, Mežica, Zidani Most, Gospić, Pag, Zadar, Dugi Otok, Biograd na Moru	17,50	17,58	18,07	18,16	18,25
Kranj, Ljubljana, Postojna, Rijeka, Crikvenica, Krk, Rab, Cres, Lošinj	17,52	18,00	18,09	18,18	18,27
Kranjska Gora, Jesenice	17,54	18,02	18,11	18,20	18,29
Gorica, Koper, Rovinj, Pula	17,56	18,04	18,13	18,22	18,31

Podaci iz ove tabele izvedeni su po zimskom računanju vremena.

Ako se prelazi na letnje vreme dodati 1 sat.